

เลิกล้อบาย

เรื่องจากปก:
การรู้แผนนี้ช่างมี
พลังยิ่ง! น. 32

ศิลาผู้หยั่งรู้ โจเซฟ สมิธ และ
พระคัมภีร์มอรมอน, น. 10

วันครบรอบ 100 ปีที่มีความสุข:
การสังสรรค์ในครอบครัวทั่วโลก, น. 26

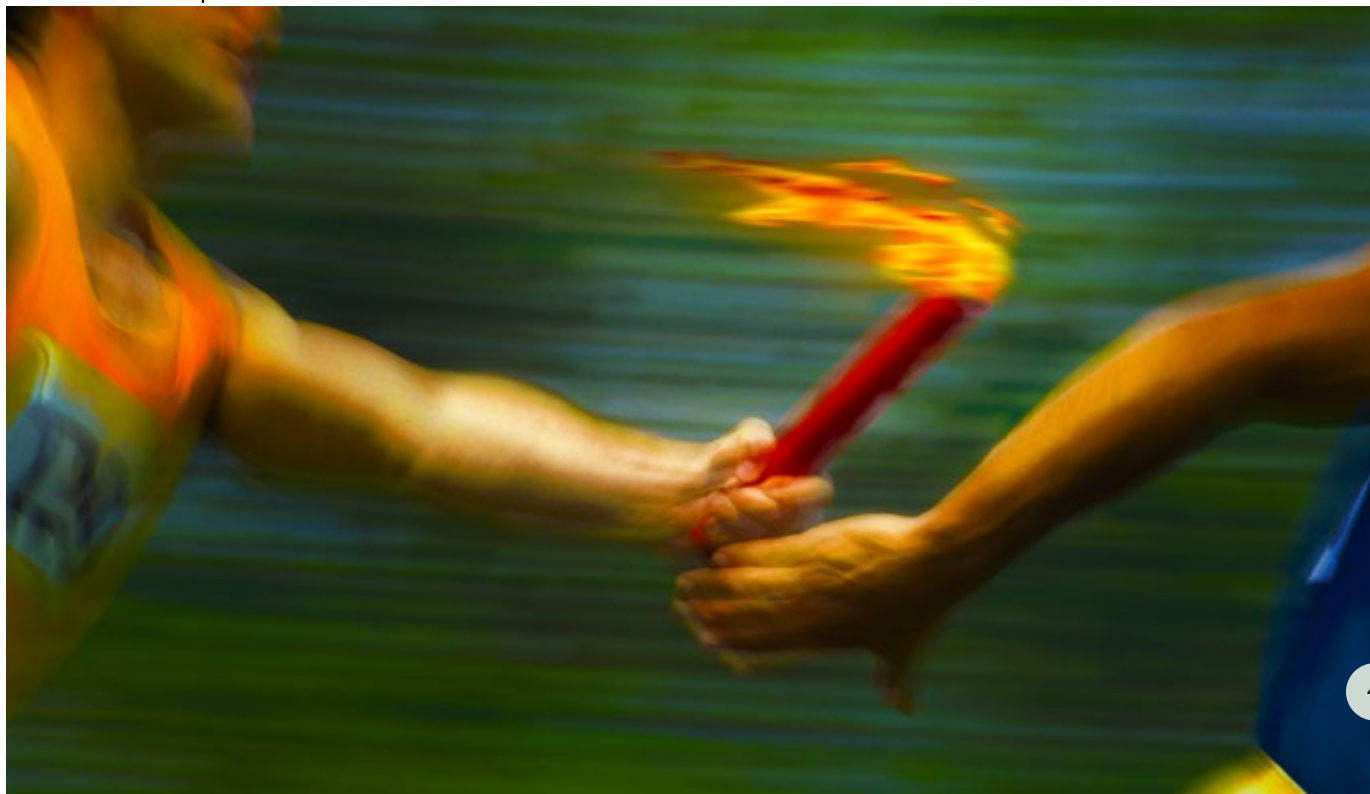
ให้นิยามใหม่เกี่ยวกับความท้าทาย
เรื่องสื่อลามก, น. 50

“พระองค์ยังตรัสอุปมาให้พวกเขาฟังอีกเรื่องหนึ่งว่า แผ่นดินสวรรค์เป็นเหมือนเชื้อ
ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถังจนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด”

มัทธิว 13:33

ข่าวสาร

- 4 **ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:** ถึงเส้นชัยขณะคบเพลิงยังติดอยู่ โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 7 **ข่าวเยี่ยมสอน: พระคุณลักษณะ** อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: เปี่ยมด้วยจิตกุศลและความรัก

บทความพิเศษ

- 10 **โจเซฟผู้หยิ่งรู้**
โดย ริชาร์ด อี. เทอร์ลีย์ จูเนียร์, โรบิน เอส. เจนเซ็น และ มาร์ค แอสเฮิร์สต์-แม็คกี
โจเซฟ สมิธสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามการเรียกของท่านในฐานะผู้หยิ่งรู้ และแปลพระคัมภีร์มอรมอนอย่างไร
- 18 **ภาษาเปลี่ยนโลกของเรา**
โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์
งานด้านการอ่านเขียนของสภาท้องถิ่นในกานานำพรมาให้วิสุทธิชนบางคนเกินกว่าจะวัดได้
- 22 **สอนเยาวชนเรื่องการนำในวิถีของพระผู้ช่วยให้ออด**
โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี
เยาวชนเป็นผู้นำในอนาคตของศาสนจักร แต่พวกเขาสามารถมีประสบการณ์ความเป็นผู้นำในวันนี้ได้
- 26 **เฉลิมฉลองการสังสรรค์ในครอบครัว**
ดูว่าสมาชิกทั่วโลกมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างครอบครัวที่สำคัญนี้อย่างไร

- 32 **แผนแห่งความรอด: ชุมทรัพย์** อันศักดิ์สิทธิ์ของความรู้เพื่อนำทางเรา โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
การสนับสนุนแผนของพระบิดาเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในชีวิตก่อนมรตัย และยังคงเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จของเราในชีวิตนี้

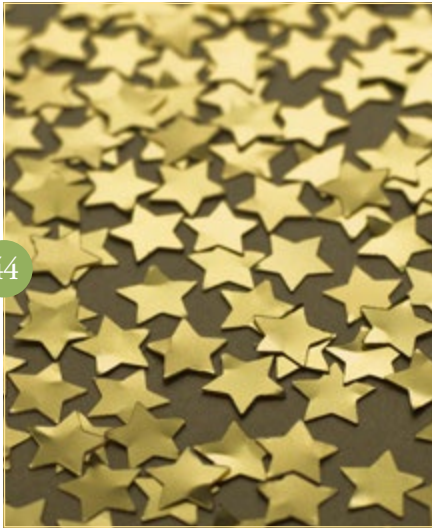
ปกิณกะ

- 8 **การใช้ในศาสนจักร:** ฉันทามากพอหรือไม่ โดย บรูค บาร์ตัน
- 9 **ภาพสะท้อน: ฟักทองหรือแดงไทย** โดย ราเชล ค็อกซ์
- 40 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก:** หนทางสู่ความปลอดภัย โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ภาพปก

หน้า: ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี้ เบลล์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย © StockFood/Talbot, Barbara
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย ทิฟฟานี มาลโลน ดอง

44

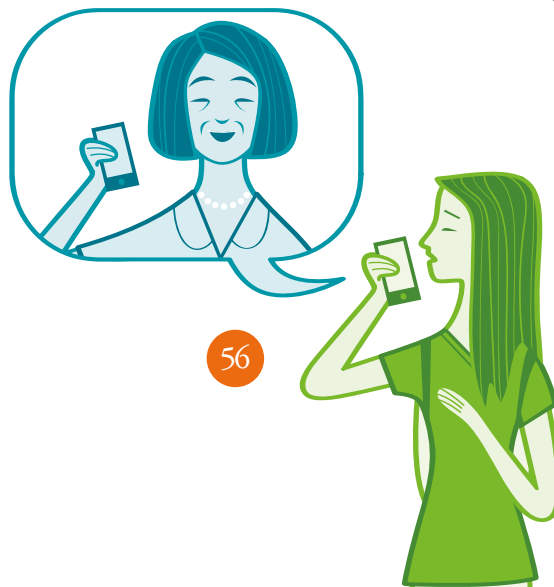

- 44** ดำเนินชีวิตด้วยเจตนาแท้จริง
โดย แรนดอลล์ แอล. ริดด์
การสำรวจ “สาเหตุ” การตัดสินใจ
ของท่านจะช่วยท่านดำเนินชีวิต
อย่างรอบคอบและมุ่งมั่น
- 48** ศรีทธา การรับใช้ และขนมปังหนึ่งแถว
โดย นิสซานคา (นิสซ์) มูธู มูดาลิเก
ผมต้องการไปสอนกับผู้สอนศาสนา
แต่ผมไม่รู้ว่าจะมีเงินไปที่นั่นได้อย่างไร

ดูว่าท่านจะหา
เล็ยโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่ คำใบ้:
ท่านจะหาคนช่วยได้
ที่ไหน เมื่อท่านไม่รู้ว่าจะ
ต้องทำอะไร

56

- 50** หลุดพ้นจากกับดักของสื่อลามก
โดย เอิลเดอร์ดัลลิน เอช. โฮคส์
หลักการห้าประการที่จะช่วยท่านตอบ
สนองอย่างเหมาะสมต่อสื่อที่มีเนื้อหา
ทางเพศ
- 56** ณ สถานที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้อง
บางครั้งท่านรู้เพียงว่าพระเจ้าทรงวาง
ท่าน—หรือคนอื่นๆ—ไว้ที่นั่นเพราะมี
เหตุผล
- 58** โปสเตอร์: หนังสือชีวิตของท่าน
- 59** บรรทัดมาเติมบรรทัด:
ปฐมกาล 1:26–27
- 60** การค้นหาความจริง
โดย เปง หัว
ผมได้รับการสอนตั้งแต่เติบโตใหญ่ว่า
ไม่มีเรื่องอย่างเช่นพระเจ้าเป็นเจ้า
แต่ผมต้องรู้ด้วยตนเอง
- 62** เยาวชนชายและเยาวชนหญิงที่น่าทึ่ง
ในพระคัมภีร์
โดย กิเซลลา กูเยียร์
เยาวชนในพระคัมภีร์เผชิญความท้าทาย
และการล่อลวงเช่นเดียวกับท่าน ท่าน
เรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างศรีทธา
และความกล้าหาญของพวกเขา
- 64** คำถามและคำตอบ
ฉันจะทำใจยอมรับการสิ้นชีวิตของคุณ
แม่ได้อย่างไร—แม่หลังจากเราอดอาหาร
และสวดอ้อนวอนขอให้ท่านมีชีวิตอยู่

72

- 66** การตัดสินใจที่ถือเป็นชัยชนะ
โดย มาริสซา วิตติสัน
ในที่สุดมิรานดาก็มีโอกาสเล่นให้ทีม
ชนะ แต่เธอจะเล่นวันอาทิตย์ได้หรือ
- 68** มุมคำถาม
ท่านรักอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับการ
เป็นสมาชิกของศาสนจักร
- 70** หน้าที่ของหนู: เวลาของพระคัมภีร์
เปโตร โครเนลิอัส กับทูตสวรรค์
โดย เอริน แซนเดอร์สัน
- 72** หาคคนช่วย
โดย คิมเบอร์ลีย์ ริด
เทพเห็นบางอย่างที่เขาไม่ควรเห็น
แต่เขาไม่กล้าบอกพ่อแม่เรื่องนี้
- 74** “ไม่นะ!” ทำอย่างไรดี
ท่านควรทำอะไรเมื่อท่านเห็นบาง
อย่างที่รู้ว่าไม่ดี
- 76** ฟักทองของพอล
พอลไม่คิดว่าตนเองจะโตพอที่จะไป
เป็นผู้สอนศาสนาเหมือนพี่ชาย
- 79** เพลง: หนึ่งในล้าน
โดย แจน ฟินโบโรห์ และไมเคิล เอฟ.
มูตีย์

ตุลาคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 10
เลขีโฮนา 12570 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

โคเรียมัครสาวกสิบสอง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โฮล์มส์,
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เอลส์,
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควินทีน แอล. คูก,
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: โจเซฟ ดับเบิลยู. ชิตาดี
ที่ปรึกษา: แรนดอลล์ เค. เบเนดต์, เคร็ก เอ. คาร์ดอน,
คริสทอฟเฟิล โกลเด็น, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ตินโน
ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์รั
ผู้ช่วยฝ่ายจัดพิมพ์: เมแกน เวอร์โฮฟ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลอรี ฟูลเลอร์,
การเรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เทอร์ กอนด์, จิลล์ แสคกิงก์,
ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, มินดี แอน. ลีพวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส,
แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินโบโรห์,
ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิทิตสัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ ฆนุดเซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ทีเดอริสัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, แมนดี้ เบนท์ลีย์,
ซี. คิมบิล บอดด์, โธมัส โฮลต์, เมท โกลด์, คอลลีน อิงคัสตี,
เอริค ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย,
มาร์ก ดับเบิลยู. โรบิสัน, แบริด เทียร์, เค. ไมเคิล วอเคนเออร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ แนบเกอริ อุห์
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
งานผลิต: คอไนน์ โบวอร์พ บรีดจ์, จูลี เบอริเดตต์, เคที ตันแคน,
โรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนีส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
กายส์ เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เดวิด
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น
งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประทศไทย
70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลขีโฮนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่
กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมล
ที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ
"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย
กัทพูซา เขมร จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ติริบาดี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย
มาลาเกซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ ปรูดเกส โรมาเนีย
รัสเซีย ชาวัว สโลวเนีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย
ตองกา ยูเครน ูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษา
ที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลขีโฮนา* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน
ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม
ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2015 Vol. 21
No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“เฉลิมฉลองการสังสรรค์ในครอบครัว”
หน้า 26: ไม่ว่าท่านจะจัดสังสรรค์ในครอบครัว
ทุกสัปดาห์หรือจะจัดเป็นครั้งแรก ท่านอาจจัด
สังสรรค์ในครอบครัวครั้งพิเศษ เพื่อเป็นเกียรติ
แก่การสังสรรค์ในครอบครัว! ท่านอาจจะทำ
บทความเพื่อดูว่าครอบครัวทั่วโลกมีความสุข
อย่างไรกับการใช้เวลาด้วยกันขณะเรียนพระ-
กิตติคุณ ท่านอาจสนทนาว่าท่านจะบรรลุเป้า
หมายของการจัดสังสรรค์ในครอบครัวอย่างไร
ท่านอาจต้องปรับอย่างไรให้เหมาะกับความ
ต้องการของครอบครัว ท่านอาจให้คำมั่นเป็น
ครอบครัวอีกครั้งว่าจะทำให้ประเพณี 100 ปี
นี้มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในบ้านของท่าน
ไม่ว่าสถานการณ์ของท่านจะเป็นเช่นไรก็ตาม

“หากคนช่วย” หน้า 72: ท่านอาจจะอ่าน
บทความด้วยกันเป็นครอบครัวแล้วสนทนา
คำถามต่อไปนี้ (1) เด็กๆ อาจพบกับภาพหรือ
สื่อแบบใดบ้าง (2) ภาพหรือสื่อแบบใดที่เรา
ไม่ควรดูหรือสนใจ (3) แต่ละคนจะทำอะไร
ในสถานการณ์ที่พวกเขาเห็นหรือได้ยินบาง
อย่างที่รู้ว่าไม่ควรเห็นหรือได้ยิน สนทนา
กลยุทธ์จาก “ไม่นะ! ทำอย่างไรดี” ในหน้า
74 ถ้าท่านต้องการให้ช่วยเรื่องแนวคิด
(ออกจากสถานการณ์ พูดคุยกับบิดามารดา
ทำงานรับใช้ ฯลฯ)

ในภาษาของท่าน

เลขีโฮนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org
เข้าไปดู Facebook.com/liahona.magazine เพื่อหาแนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนนวัตินาที และเนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และ
ครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- การเรียกในศาสนจักร, 8
- การถนอม (ความ), 50
- ชนชั้นหมั้นเพียร (ความ), 4
- งานเผยแผ่ศาสนา, 44, 48, 60, 70, 75
- จิตกุศล, 7
- โจเซฟ สมิธ, 10
- ดลใจ (การ), 40, 41, 42, 56
- ตัดสินใจ (การ), 9, 44, 58, 66
- ตาย (ความ), 64
- แต่งงาน (การ), 32
- ประวัติศาสนาจักร, 10

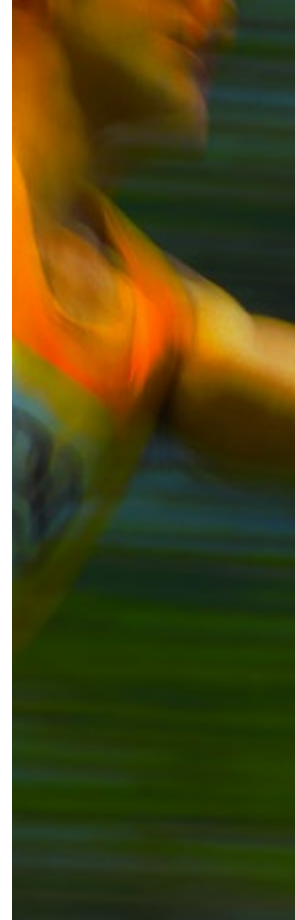
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 60
- เปิดเผย (การ), 80
- ผู้นำ (การเป็น), 22
- แผนแห่งความรอด, 32
- พระคัมภีร์, 18, 59, 62
- พระคัมภีร์มอรมอน, 10, 44
- พระเยซูคริสต์, 7
- พระวิหาร, 69
- พันธสัญญาเดิม, 59
- พันธสัญญาใหม่, 70
- เยาวชน, 22, 62
- รับใช้ (การ), 8, 56

- ลำดับความสำคัญ, 9
- วันสะบาโต, 66
- ศาสตพยากรณ์, 10, 80
- สภา, 18
- สมาชิกภาพในศาสนจักร, 68
- สวดอ้อนวอน (การ), 43, 64, 72
- สังสรรค์ในครอบครัว (การ), 26
- สิทธิ์เสรี, 32
- สื่อ, 50, 72, 74
- สื่อลามก, 50, 72
- อ่านออกเขียนได้ (การ), 18

โดย ประธานตีเทอร์
เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ถึงเส้นชัย ขณะคบเพลิง ยังติดอยู่

ในกรีซสมัยโบราณ นักวิ่งแข่งขันวิ่งผลัดที่เรียกว่า *lampadedromia*¹ ในการแข่งขัน นักวิ่งถือคบเพลิงไว้ในมือ และส่งต่อให้นักวิ่งคนถัดไปจนกว่าสมาชิกคนสุดท้ายของทีมจะข้ามเส้นชัย

รางวัลไม่ได้มอบให้ทีมที่วิ่งเร็วที่สุด—แต่มอบให้ทีมแรกที่ถึงเส้นชัยขณะคบเพลิงยังติดอยู่

มีบทเรียนลึกซึ้งที่นี้ บทเรียนที่สอนโดยศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณและปัจจุบัน นั่นคือ ถึงแม้การเริ่มวิ่งจะสำคัญ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือเราต้องวิ่งให้ถึงเส้นชัยขณะคบเพลิงยังติดอยู่

โซโลมอนเข้มแข็งในตอนแรก

โซโลมอนกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่เป็นตัวอย่างของคนที่เข้มแข็งในตอนแรก เมื่ออายุยังน้อย เขา “รักพระยาห์เวห์ ทรงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของดาวิดพระราชบิดาของพระองค์” (1 พงศกษัตริย์ 3:3) พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยเขาและตรัสว่า “เจ้าอยากได้สิ่งใด เจ้าก็จงขอเถิด” (1 พงศกษัตริย์ 3:5)

แทนที่จะทูลขอความมั่งคั่งหรือชีวิตยืนยาว โซโลมอนกลับทูลขอ “ความเข้าใจ ... เพื่อจะวินิจฉัยประชากรของพระองค์ เพื่อจะแยกแยะความแตกต่างระหว่างดีกับชั่วได้” (1 พงศกษัตริย์ 3:9)

นี่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากถึงขนาดประทานพรโซโลมอนไม่เพียงสติปัญญาเท่านั้นแต่ทรัพย์สินสมบัติมากมายเหลือคณานับ และชีวิตยืนยาวด้วย

ถึงแม้โซโลมอนมีปัญหามาก และทำสิ่งดีๆ ไว้มากมาย แต่ภายหลังเขาก็กลับไม่เข้มแข็ง นำเศร้าที่ปั้นปลายชีวิต “โซโลมอนทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ และไม่ได้ดำเนิน

ตามพระยาห์เวห์อย่างเต็มพระทัย” (1 พงศกษัตริย์ 11:6)

วิ่งจนถึงเส้นชัย

ก็ครั้งที่เราเริ่มทำบางอย่างแต่ทำไม่สำเร็จ อาทิ ควบคุมอาหารเพื่อลดน้ำหนัก ออกกำลังกายตามโปรแกรม ให้คำมั่นสัญญาว่าจะอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ตัดสินใจว่าจะเป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซูคริสต์

บ่อยเพียงใดที่เราตั้งปณิธานในเดือนมกราคม และทำตามนั้นด้วยความตั้งใจแน่วแน่อยู่สองสามวัน สองสามสัปดาห์ หรือแม้สองสามเดือนเพียงพอที่เราในเดือนตุลาคม เปลวเพลิงแห่งคำมั่นสัญญาของเรากลายเป็นเถ้าถ่านที่เย็นแล้ว

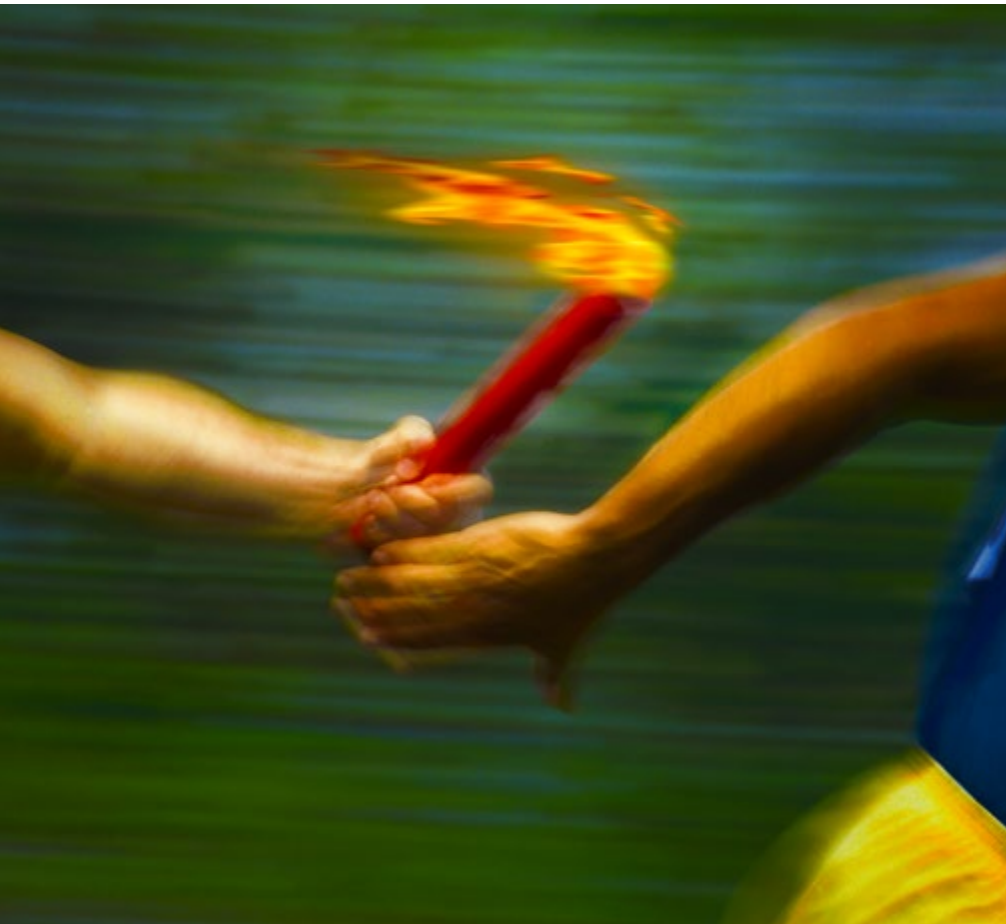
วันหนึ่งข้าพเจ้าเห็นภาพน่าขนลุกของสุนัขตัวหนึ่งนอนใกล้เศษกระดาษที่มันฉีกเป็นชิ้นๆ ภาพนั้นเขียนว่า “โปรดรับการฝึกสุนัขให้เชื่อฟัง”

บางครั้งเราเป็นแบบนี้

เรามีเจตนาดี เราเข้มแข็งในตอนแรก เราต้องการเป็นตัวเราเองให้ดีที่สุด แต่สุดท้ายเราทำลายทิ้ง และล้มปณิธานของเรา

ธรรมชาติมนุษย์คือสะดุด ล้ม และบางครั้งอยากจะออกจากการแข่งขัน แต่ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราให้คำมั่นสัญญาไม่เพียงจะเริ่มวิ่งแข่งแต่วิ่งจนถึงเส้นชัยด้วย—และถึงเส้นชัยขณะคบเพลิงยังลุกโชติช่วง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญากับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “ใครสู้ทนถึงที่สุดก็จะได้รับการช่วยให้รอด” (มัทธิว 24:13)

เดียวที่เราจะแพ้การแข่งขันคือ เราอ่อนข้อหรือยอมแพ้ในที่สุด

ตราบใดที่เรายังคงลุกขึ้นเดินไปหาพระผู้ช่วยให้รอด เราจะชนะการแข่งขันขณะที่คบเพลิงของเรายังลุกโชติช่วง

เพราะคบเพลิงไม่เกี่ยวกับเราหรือเกี่ยวกับสิ่งที่เราทำ

แต่เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดของโลกและพระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่ไม่มีวันเลือนราง

พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่กลืนความมืด เยียวยาบาดแผล และลุกโชติช่วงท่ามกลางความเศร้าโศกที่สุดแสนและความมืดที่สุดจะหยั่งถึง

พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่เกินความเข้าใจ

ขอให้เราแต่ละคนวิ่งจนจบเส้นทางที่เราเริ่มไว้ ด้วยความช่วยเหลือของพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ พระเยซูคริสต์ เราจะวิ่งถึงเส้นชัยอย่างเบิกบานขณะที่

ข้าพเจ้าขอถอดความสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาในวันเวลาของเราว่า ถ้าเรารักษาทะบัญญัติและวิ่งจนถึงเส้นชัยขณะที่คบเพลิงยังติดอยู่ เราจะมีชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นของประทานล้ำค่าที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 14:7; ดู 2 นิโไฟ 31:20 ด้วย)

แสงสว่างที่ไม่มีวันดับ

บางครั้งหลังจากสะดุด ล้ม หรือแม้ถึงกับยอมแพ้ เราท้อแท้และเชื่อว่าไฟของเราดับแล้วและเราแพ้การแข่งขัน แต่ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าแสงสว่างของพระคริสต์จะไม่ดับ แสงนั้นส่องสว่างในคืนมืดมิดที่สุดและจะทำให้ใจเราส่องสว่างอีกครั้งขอเพียงแต่ให้ใจเราเอนเอียงไปหาพระองค์ (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 8:58)

ไม่สำคัญว่าเราล้มบ่อยแค่ไหนหรือไกลเพียงใด แสงสว่างของพระคริสต์โชติช่วงเสมอ และแม้ในคืนมืดมิดที่สุด ถ้าเราเพียงแต่ก้าวเดินไปหาพระองค์ แสงสว่างของพระองค์จะทำลายเงามืดจนหมดสิ้นและทำให้จิตวิญญาณเราติดไฟอีกครั้ง

การแข่งขันของศาสนิกชนไม่ใช่การวิ่งระยะสั้น แต่เป็นการแข่งมาราธอน และเราวิ่งเร็วเพียงใดมีผลไม่มากนัก อันที่จริง ทาง

คบเพลิงของเรายังติดอยู่ ■

อ้างอิง

1. *Harpers Dictionary of Classical Antiquities* (1898), "Lampadedromia," www.perseus.tufts.edu/hopper. พจนานุกรมการวิ่งถือคบเพลิงอีกแบบหนึ่งซึ่งผู้ถือคบเพลิง บางทีอาจจะเผ่าละคน ไม่ส่งต่อกบเพลิง แต่ในการแข่ง lampadedromia ผู้ชนะคือคนที่ถึงเส้นชัยคนแรกขณะคบเพลิงยังติดอยู่

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจจะคุ้นคนที่ท่านสอนให้ใคร่ครวญว่าพวกเขาที่อยู่จุดไหนใน "การแข่งขัน" ของชีวิต คบเพลิงของพวกเขาลุกโชติช่วงหรือไม่ ท่านอาจจะอ่านวลีที่กล่าวว่าแสงสว่างของพระคริสต์คือ "แสงสว่างที่กลืนความมืด เยียวยาบาดแผล และลุกโชติช่วงท่ามกลางความเศร้าโศกที่สุดแสนและความมืดที่สุดจะหยั่งถึง" จากนั้นท่านอาจสนทนากับคนที่ท่านสอนว่าแสงสว่างของพระคริสต์มีอิทธิพลอย่างไรต่อชีวิตพวกเขาในอดีตและมีอิทธิพลอย่างไรต่อชีวิตพวกเขาเวลานี้

เติมเชื้อไฟให้คบเพลิงของท่าน: การทดลอง 30 วัน

เยาวชนในศาสนจักรที่ชีวิตเต็มไปด้วยกิจกรรมอาจทำบางสิ่งบางอย่างเพียงเพราะเป็นนิสัย โดยเฉพาะกับเรื่องทางวิญญาณ เราอ่านพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน และนมัสการแบบเดิมแทบทุกวัน แล้วสงสัยว่าเหตุใดจึงดูเหมือนเราไม่ก้าวหน้าทางวิญญาณ วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทำให้คบเพลิงทางวิญญาณของเราโชติช่วงตลอดเวลาคือต้องแน่ใจว่าท่านกำลังมีประสบการณ์ทางวิญญาณที่มีความหมาย แต่ทำดีกว่าพูดด้วยเหตุนี้เราจึงมีข้อเสนอแนะประการหนึ่งที่จะช่วยให้ท่านก้าวหน้าทางวิญญาณอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ ให้ท่านนึกถึงกิจกรรมเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ท่านไม่เคยทำมาก่อน (หรือแทบไม่เคยทำ) และให้คำมั่นว่าจะทำทุกวันเป็นเวลาหนึ่งเดือน ท่านเริ่มต้นเพียงเล็กน้อยได้เพราะท่านจะพบว่าการเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ กลายเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนได้

ง่ายขึ้น การทำสิ่งที่นำเราออกจากความสบายทางวิญญาณอาจเรียกร้องศรัทธาและความพยายามมากขึ้นในส่วนของเรา แต่เมื่อเราทำ เรากำลังอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้สถิตกับเรา เรา กำลังแสดงศรัทธามากขึ้นในพระบิดาบนสวรรค์และแสดงความปรารถนาจะเข้าใกล้พระองค์มากขึ้น แนวคิดบางประการต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเริ่มต้น

- ตั้งเป้าหมายว่าจะกล่าวคำสวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ พยายามสวดอ้อนวอนออกเสียง
- ดินเร็วขึ้น 15 นาทีและอ่านพระคัมภีร์ก่อนไปโรงเรียน
- อ่านคำพูดการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ผ่านมา
- โพสต์พระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งข้อบนสื่อสังคม
- ฟังเพลงสวดหรือเพลงศาสนจักรแทนที่จะฟังเพลงปรกติของท่าน

เด็ก

ทำให้คบเพลิงของท่านสว่างขึ้น

ทำให้คบเพลิงของท่านสว่างขึ้น นานมาแล้วในประเทศกรีซ มีการวิ่งแข่งที่นักวิ่งถือคบเพลิงติดไฟ คนที่วิ่งตลอดการแข่งขันโดยคบเพลิงยังติดไฟอยู่คือผู้ชนะ ประธานอุคท์ดอร์ฟกล่าวว่าชีวิต

เหมือนการวิ่งแข่งดังกล่าว คบเพลิงที่เราถือคือแสงสว่างของพระคริสต์ เมื่อเราพยายามเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ เราทำให้คบเพลิงสว่างขึ้น

- ยิ้มหรือทักทายคนที่ดูห้อยเหงา
- ยังโกรธคนบางคน
- ดูแลร่างกายของตนเอง
- เข้าหาเพื่อนหรือพี่สาวหรือพี่ชาย
- เชื้อฟังศาสดาพยากรณ์
- ถอดใจเมื่อทำผิดพลาด
- ช่วยคนอื่น

ระบายสีในวงกลมของสิ่ง
ที่เด็กชายคนนี้ทำได้เพื่อจะ
เป็นเหมือนพระเยซูและทำให้
คบเพลิงของเขาสว่างขึ้น

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่นที่ท่านดูแลผ่านการเชื่อมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

พระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: เปี่ยมด้วยจิตกุศลและความรัก

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดคำสาธิตการเชื่อมสอนที่เน้นพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าช่วยให้รอด

คิมเมื่อพระคัมภีร์นิยามจิตกุศลว่าเป็น “ความรักอันสูงสุด สูงส่งที่สุด มั่นคงที่สุด” (“จิตกุศล”) จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ ขณะที่เราเรียนรู้จากพระเยซูคริสต์และพยายามเป็นเหมือนพระองค์ เราจะเริ่มรู้สึกถึงความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ในชีวิตเรา ได้รับการกระตุ้นเตือนให้รักและรับใช้ผู้อื่นเช่นพระองค์ทรงรักและรับใช้ “จิตกุศลคือการมีความอดทนกับคนที่ทำให้เราผิดหวัง” ประธานโรมัส เอส. มอนตันกล่าว “คือการต้านแรงผลักดันที่ทำให้เราโกรธง่าย คือการยอมรับความอ่อนแอและข้อบกพร่อง คือการยอมรับคนอื่นอย่างที่เขาเป็น คือการมองข้ามรูปกายภายนอกเพื่อให้เห็นคุณลักษณะซึ่งจะไม่ถดถอยตามกาลเวลา คือการต้านแรงผลักดันให้แบ่งเขาแบ่งเรา”¹

ในพระคัมภีร์มอรมอน เราเรียนรู้ความ

จริงอันสำคัญยิ่งที่ว่าเรา “จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อ [เรา] จะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อ [เรา] จะกลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏเราจะเหมือนพระองค์, เพราะเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเราจะมีดวงใจนี้; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราบริสุทธิ์แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์” (โมโรไน 7:48)

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

ยอห์น 13:34–35; 1 โครินธ์ 13:1–13; 1 นีไฟ 11:21–23; อีเธอร์ 12:33–34

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนตัน, “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2010, 158.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 119–120.
3. *Daughters in My Kingdom*, 87.

จากประวัติศาสตร์ของเรา

“พี่น้องสตรีที่เพิ่งเป็นหม้าย รู้สึกขอบคุณผู้เยี่ยมสอนที่เศร้าโศกกับเธอและปลอบโยนเธอ เธอเขียนว่า ‘สิ่งที่ดิฉันต้องการมากคือคนที่ดิฉันสามารถหันไปขอความช่วยเหลือได้ คนที่จะฟังดิฉัน... และพวกเขาฟังพวกเขาปลอบโยนดิฉัน พวกเขา ร้องไห้กับดิฉัน พวกเขาอดคิดถึง... [และ] ช่วยให้ดิฉันเลิกท้ออาลัยและหายซึมเศร้าเนื่องจากความเหงาในช่วงเดือนแรกๆ’

“สตรีอีกคนหนึ่งสรุปความรู้สึกของเธอเมื่อเธอเป็นผู้รับจิตกุศลที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมสอนว่า ‘ดิฉันรู้ว่าดิฉันเป็นมากกว่าตัวเลขในสมุดบันทึกการเยี่ยมของเธอ ดิฉันรู้ว่าเธอห่วงใยดิฉัน’”²

ฉากเช่นพี่น้องสตรีเหล่านี้ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากมายทั่วโลกสามารถยืนยันความจริงของคำกล่าวนี้จากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) ประธานโครัม อัครสาวกสิบสอง: “ช่างปลอบโยนเหลือเกินที่รู้ว่าไม่ว่า [ครอบครัวจะ] ไปที่ใด ครอบครัวศาสนจักรรออยู่ตั้งแต่วันที่พวกเขามาถึง เขาจะเป็นส่วนหนึ่งของโครัมฐานะปุโรหิต และเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของสมาคมสงเคราะห์”³

พิจารณาสิ่งนี้

พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดี สมบูรณ์พร้อมของความรักและจิตกุศลอย่างไร

อิทธิพลของสตรีที่ขอบรรรม โดย จูดี โรเจอร์ส

ฉันทำมากพอหรือไม่

โดย บรูค บาร์ตัน

บทเรียนเรื่องแกะหายช่วยให้ฉันเข้าใจวิธีการเรียก
ของดิฉันให้ดีที่สุด

เมื่ออายุ 23 ปีดิฉันได้รับเรียกเป็น
ประธานสมาคมสงเคราะห์ในวอร์ด
นักศึกษาที่แต่งงานแล้ว ดิฉันจำได้ว่าถึง
แม้จะรู้สึกไม่คู่ควร แต่ก็ปรารถนาจะทำให้
ดีที่สุด ดิฉันกระตือรือร้นและตื่นเต็นที่จะ
รับใช้แต่สงสัยความสามารถของดิฉันใน
การเป็นผู้นำที่ดี

หลังจากเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์
ได้ไม่กี่เดือน ดิฉันรู้สึกว่าดิฉันทำไม่มาก
พอ ดิฉันต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับ
พี่น้องสตรีและเข้าใจความต้องการของ
แต่ละคน แต่รู้สึกว่าทำไม่สำเร็จ

ดิฉันพูดคุยกับอธิการและบอกข้อกังวล
ของดิฉัน ดิฉันอธิบายว่าดิฉันไม่สามารถ
ช่วยเหลือพี่น้องสตรีทุกคนได้อย่างที่
ต้องการ ดิฉันบอกว่าดิฉันประสงค์จะมี
ดิฉันสักห้าคนทำงานในแบบที่ดิฉันคิดว่า
ควรทำ ดิฉันพยายามพูดถึงข้อกังวลของ
ดิฉันแบบช้าๆ และไม่เครียดเกินไป แต่
ดิฉันน้ำตาคลอด้วยความท้อแท้ขึ้นมา
ทันที เขายิ้มและให้คำแนะนำที่ดีที่สุดเท่าที่
ดิฉันเคยได้รับ

“คุณรู้เรื่องคนเลี้ยงแกะที่ละ ‘แกะสิบ
เก้าตัว’ เมื่อแกะตัวหนึ่งของเขาหลงฝูง
ไปไหมครับ เขาถาม (ดู ลูกา 15:4-7) ดิฉัน
พยักหน้า

“ดูเหมือนจะมีภูมิปัญญามากในอุปมา
เรื่องนี้” เขากล่าวต่อ “คนเลี้ยงแกะรู้ว่า
แกะเก้าสิบเก้าตัวจะไม่เป็นไรถ้าเขาละ
พวกมันไปตามหาแกะตัวที่หาย”

จากนั้นอธิการให้คำแนะนำดังนี้

“คุณก็เห็นว่าแกะเก้าสิบเก้าตัวมีวิธี

ดูแลกันเมื่อคุณไม่อยู่ พวกมันจะให้กำลังใจ
ใจกันและรวมกลุ่มกันดีมาก ผมแนะนำให้
คุณเอาใจใส่คนที่ดูเหมือนจะหายไป คนที่
เหลืออยู่จะไม่ใช่”

ดิฉันรู้สึกถึงพยานแรงกล้าว่าสิ่งที่เขา
บอกดิฉันเป็นความจริงและดิฉันไม่ต้อง
ห่วงแกะทั้งฝูงพร้อมกันในคราวเดียว จุด
ประสงค์ของดิฉันคือหาคนที่หายไปและ
เชื่อเชิญพวกเขาให้กลับเข้าคอก วิธีนั้นจะ
ทำให้จุดประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์
บังเกิดผล และดิฉันจะเป็นเครื่องมือใน
พระหัตถ์ของพระองค์ได้

เมื่อดิฉันเอาใจใส่คำแนะนำของอธิการ
ดิฉันรู้สึกเข้าใจมากขึ้นว่าพระเจ้าจะทรง
ให้ดิฉันรับใช้ในอาณาจักรของพระองค์
อย่างไร ดิฉันได้รับสัมฤทธิ์ผลทางวิญญาณ
เช่นกันซึ่งเพิ่มพลังให้ดิฉันในการเรียก
เพราะดิฉันกำลังรับใช้ตามที่พระผู้ช่วย
ให้รอดทรงแนะนำ โดยผ่านอำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ อธิการได้มอบของ
ประทานอันสำคัญยิ่งของความเข้าใจและ
ดุลพินิจ

ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อเราสวดอ้อนวอน
และขอแรงบันดาลใจจากผู้นำฐานะ
ปุโรหิต พวกท่านจะได้รับการดลใจเพื่อ
ชี้ให้เราเห็นวิธีนำอย่างชอบธรรม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ฟักทองหรือแตงไทย

โดย ราเชล ค็อกซ์

บางครั้งไม่มีการเลือกที่ผิด
นั่นเป็นแค่การเลือก

คุณพ่อของดิฉันประหลาดใจมากเมื่อ 9 ค่ำพบว่าเมล็ดฟักทองที่ท่านปลูกไว้ปีที่แล้วงอกอยู่กลางแปลงแตงไทยในฤดูร้อนปีนี้ แตงไทยเจริญงอกงามดีมาก—ฟักทองก็เช่นกัน ด้วยเหตุนี้คุณพ่อจึงอยากปล่อยให้ต้นฟักทองเจริญงอกงามต่อไป แต่ท่านรู้ว่าถ้าทำเช่นนั้น ฟักทองจะทำให้แตงไทยหยุดการเจริญเติบโต

ท่านจึงต้องเลือก ท่านจะถอนฟักทองทิ้งเพื่อให้แตงไทยมีโอกาสงอกงามมากขึ้นหรือปล่อยให้ต้นฟักทองโตและคอยดูไม่ให้เห็นเบียดต้นแตงไทยซึ่งอาจทำให้ผลผลิตจากทั้งสองน้อยลง ฟักทองหรือแตงไทย

นี่เป็นการเลือกระหว่างสองสิ่งที่ดี เมื่อซังน้ำหนักดูแล้ว คุณพ่อตัดสินใจถอนต้นฟักทองที่อุดมสมบูรณ์ทิ้ง ทั้งสองไม่เพียงโตช้าเท่านั้น แต่ท่านตัดสินใจว่าท่านต้องการแตงไทย ตามแผน มากกว่าต้องการฟักทองที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ

ประสบการณ์ครั้งนี้กระตุ้นเตือนให้ดิฉันนึกถึงการเลือกที่เราทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นไม่ว่ากับครอบครัวเรา เพื่อน นายจ้าง

หรือคนที่เราออกเดทหรือแต่งงานด้วย เมื่อต้องเลือกระหว่างสองสิ่งที่ดี บางครั้งยากที่เราจะมองออกว่าทางเลือกใดถูกต้องหรือดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราต้องการหลีกเลี่ยงการเลือกที่ผิด บางครั้งความกลัวว่าเราจะเลือกผิด เราจึงไม่เลือกและความกลัวนั้นสามารถขัดขวางไม่ให้เราก้าวไปข้างหน้าในศรัทธา แต่ความจริงคือ บางครั้งไม่มีการเลือก ผิด นั่นเป็นแค่การเลือก ในกรณีของคุณพ่อ ท่านตัดสินใจบนพื้นฐานของสิ่งที่ท่านให้ความสำคัญ มากกว่า ท่านไม่ชอบเห็นฟักทองตาย แต่ท่านรู้ว่าท่านคงเสียใจถ้าฟักทองจะทำให้แตงไทยเสียหายภายหลัง

ในชีวิต การเลือกบางอย่างที่เราพบเจอมักจะไม่สำคัญ อาทิ เราควรรับประทาน

อะไรเป็นอาหารเช้า เราควรสวมเสื้อผ้าสีอะไร เมื่อต้องเลือกระหว่างสองสิ่งที่ดี เราอาจทำเหมือนคุณพ่อของดิฉันโดยถามเพียงว่า “ฉันให้ความสำคัญกับอะไรมากกว่า” จากนั้นจึงเลือกและก้าวไปข้างหน้าในศรัทธา โดยวางใจให้พระเจ้าทรงแก้ไขเราถ้าเราเลือกผิด

แต่การเลือกบางอย่างสำคัญมาก ประธานโรมัส เอส. มอนสันเคยกล่าวว่า “การตัดสินใจอยู่ตรงหน้าเราเสมอ การตัดสินใจอย่างฉลาดจำเป็นต้องใช้ความกล้าหาญ—กล้าพูดว่าไม่ กล้าพูดว่าได้ การตัดสินใจ กำหนด จุดหมาย” (“สามอาร์ (R) ในการเลือก,” *เลียวโซนา*, พ.ย. 2010, 86) เมื่อเผชิญการเลือกทำนองนี้ คำถามดีกว่านั้นที่ควรถามคือ “พระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับอะไรมากกว่า” ถ้าเรารู้คำตอบของคำถามนั้น ทั้งหมดที่เราต้องทำคือทำให้สิ่งที่เราเห็นความสำคัญสอดคล้องกับสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นแล้ว ทำตามการเลือกนั้น นั่นจะเป็นการเลือกที่ถูกต้องเสมอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

โจเซฟ ผู้หยั่งรู้

บันทึกทางประวัติศาสตร์อธิบายชัดเจนว่าโจเซฟ สมิธ
มีสัมฤทธิ์ผลในบทบาทของท่านในฐานะผู้หยั่งรู้และ
แปลพระคัมภีร์มอรมอนได้อย่างไร

โดย ริชาร์ด อี. เทอร์ลีย์ จูเนียร์, ผู้ช่วยผู้บันทึกและนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร
รอบิน เอส. เจนเซนและมาร์ค แอสเฮิร์สต์-แม็คกี, แผนกประวัติศาสตร์จักร

วันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 วันที่โจเซฟ สมิธจัดตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ (ต่อมา
เรียกว่า ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย)¹ ท่านประกาศถ้อยคำ
แห่งการเปิดเผยแก่ผู้ร่วมชุมนุมดังนี้ “ดูเถิด,” สรรเสริญของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าประกาศในนั้น
ว่า “จะต้องมีการเขียนบันทึกในบรรดาพวกเจ้า; และในนั้นจะเรียกเจ้า [โจเซฟ สมิธ] ว่า
ผู้หยั่งรู้” (คพ. 21:1)

เครื่องหมายที่เห็นชัดที่สุดของบทบาทการเป็นผู้หยั่งรู้ของโจเซฟ สมิธในศาสนจักรที่เพิ่ง
จัดตั้งคือพระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งท่านอธิบายครั้งแล้วครั้งเล่าว่าแปล “โดยของประทานและ
เดชาภาพแห่งพระเจ้า”² หลายคนสนิทกับโจเซฟมากที่สุดในปีก่อนจัดตั้งศาสนจักร
หลายคนรู้เห็นขั้นตอนการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนและมีความเข้าใจพอสมควรเกี่ยว
กับความหมายของคำว่า ผู้หยั่งรู้

ความหมายของ ผู้หยั่งรู้

ผู้หยั่งรู้ มีความหมายอะไรต่อศาสดาพยากรณ์หนุ่มและผู้อยู่ในสมัยเดียวกับท่าน โจเซฟ
เติบโตในครอบครัวที่อ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งกล่าวถึงผู้หยั่งรู้หลายครั้ง ตัวอย่างเช่น ใน
1 ซามูเอล ผู้เขียนอธิบายว่า “ในอิสราเอลสมัยก่อน เมื่อคนใดจะไปทูลถามพระเจ้า เขาพูด
ว่า มาเถอะ ให้เราไปหาผู้ทำนายกัน เพราะในสมัยก่อนเรียกผู้เผยพระวจนะในสมัยนี้ว่าผู้
ทำนาย” (1 ซามูเอล 9:9)

พระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวถึงคนที่ได้รับการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญาณโดยอาศัยวัตถุ
สิ่งของเช่นกัน อาทิไม้เท้า³ งูทองสัมฤทธิ์บนเสา (ซึ่งกลายเป็นสัญลักษณ์แพร่หลายของ
วงการแพทย์)⁴ เสือเอโฟด (ส่วนหนึ่งของชุดปุโรหิตที่มีศิลาล้ำค่าสองก้อนติดอยู่)⁵ และอูริม
กับทุมมิม⁶

โจเซฟกับเอ็มมา เฮล สมภรรยาของท่าน อาศัยอยู่ชั้นล่างของบ้านหลังนี้ระหว่างแปลพระคัมภีร์มอรมอนช่วงหนึ่ง โครงสร้างสองชั้นที่อยู่ทางขวาของบ้านต่อเติมภายหลัง

สมาชิกหลายพันคนในช่วงชีวิตของโจเซฟ สมิธและหลายล้านคนนับจากท่าน ล้วนชีวิต ต่างรู้ว่าท่านเป็น ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย

“การหยั่งรู้” และ “ผู้หยั่งรู้” เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมครอบครัวและวัฒนธรรมคนอเมริกันที่โจเซฟ สมิธเติบโตมา ผู้อพยพมาอเมริกาเหนือบางคนในต้นศตวรรษที่ 19 ที่ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากภาษาของพระคัมภีร์ไบเบิลและวัฒนธรรมผสมผสานของแองโกล-ยูโรเปียนเชื่อว่ามีความเป็นไปได้ว่าบุคคลที่มีของประทานจะ “เห็น” หรือได้รับการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญาณผ่านวัตถุสิ่งของ อาทิ ศิลาผู้หยั่งรู้

เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธยอมรับวิถีชาวบ้านที่คุ้นเคยในสมัยของท่าน ตลอดจนแนวคิดเรื่องการใช้ศิลาผู้หยั่งรู้เพื่อดูของที่หายไปหรือซ่อนอยู่ เนื่องจากเรื่องราวในไบเบิลแสดงให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงใช้วัตถุสิ่งของในเรื่องราวของครีธาชาของผู้คนหรือสื่อสารทางวิญญาณในสมัยโบราณ โจเซฟและคนอื่นๆ จึงสันนิษฐานว่าจะใช้แบบเดียวกันในสมัยของพวกเขา โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์และลูซีแม็ค สมิธบิดามารดาของโจเซฟยืนยันว่าครอบครัวของพวกเขาซึมซับวัฒนธรรมนี้และใช้วัตถุสิ่งของในวิธีดังกล่าว และชาวบ้านในเมืองพอลไมราและแมนเชสเตอร์ รัฐนิวยอร์กที่โจเซฟ สมิธอาศัยอยู่พยายามให้โจเซฟหาของที่หายากก่อนที่ท่านจะย้ายไปเพนซิลเวเนียช่วงปลายปี 1827^๑

สำหรับคนที่ไม่เข้าใจว่าผู้คนในศตวรรษที่ 19 ในเขตที่โจเซฟอยู่ดำเนินชีวิตตามศาสนาของพวกเขาอย่างไร อาจไม่คุ้นเคยกับศิลาผู้หยั่งรู้ และนักวิชาการถกเถียงกันอยู่ยาวนานเกี่ยวกับชีวิตช่วงนี้ของท่าน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากยุคเรืองปัญญาหรือยุคแห่งเหตุผลซึ่งเป็นช่วงเวลาที่น่าวิทยาศาสตร์และโลกที่สังเกตเห็นได้เหนือเรื่องทางวิญญาณ หลายคนในสมัยของโจเซฟจึงรู้สึกว่าการใช้วัตถุสิ่งของเช่นศิลาหรือไม้เท้า เป็นเรื่องมงายหรือไม่เหมาะสมกับจุดประสงค์ด้านศาสนา

ในปีต่อๆ มาเมื่อโจเซฟเล่าเรื่องราวอันน่าทึ่งของท่าน ท่านจึงเน้นเรื่องนิมิตของท่านและประสบการณ์ทางวิญญาณอื่นๆ^๒

เพื่อนเก่าบางคนของท่านมุ่งเน้นไปที่การใช้ศิลาผู้หยั่งรู้ตั้งแต่นั้นเพื่อพยายามทำลายชื่อเสียงของท่านในโลกที่ไม่ยอมรับการปฏิบัติเช่นนั้นมากขึ้นเรื่อยๆ ในงานเผยแผ่ศาสนาโจเซฟกับสมาชิกคนอื่นๆ ในสมัยแรกเริ่ม เลือกที่จะไม่มุ่งเน้นไปที่อิทธิพลของวัฒนธรรมพื้นบ้าน ขณะที่ผู้มีแนวโน้มจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสหลายคนกำลังประสบกับการเปลี่ยนรูปแบบที่พวกเขาเข้าใจเรื่องศาสนาในยุคแห่งเหตุผล แต่ในการเปิดเผยที่ถือเป็นพระคัมภีร์โจเซฟยังคงสอนว่าศิลาผู้หยั่งรู้และอุปกรณ์การหยั่งรู้อื่นๆ ตลอดจนความสามารถในการทำงานกับสิ่งเหล่านั้น เป็นของประทานที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้เป็นเจ้า¹⁰

เครื่องมือที่ใช้ในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน

ศิลาผู้หยั่งรู้ปรากฏในเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่พูดถึงโจเซฟ สมิธกับการแปลพระคัมภีร์มอรมอนเช่นกัน ประวัติคืออย่างเป็นทางการของโจเซฟที่เริ่มต้นในปี 1838 บรรยายถึงการมาเยือนของเทพชื่อโมโรในผู้บอกท่านเรื่องแผ่นจารึกทองคำที่ฝังในเนินเขาใกล้บ้าน โจเซฟเล่าว่าขณะกำลังสนทนากับเทพ “บังเกิดนิมิต” ชัดเจนในมโนภาพจนท่าน “รู้จักสถานที่นั้น” เมื่อเห็นด้วยตาตนเองในเวลาต่อมา (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:42)

ในประวัติที่โจเซฟเริ่มร่างขึ้นในปี 1838 โมโรในเตือนท่านว่า “ซาตานจะพยายามล่อลวงข้าพเจ้า (เนื่องจากสภาพความยากจนของครอบครัวบิดาข้าพเจ้า), ให้เอาแผ่นจารึกไปเพื่อประสงค์จะสร้างความร่ำรวย.” เทพห้ามเรื่องนี้ โจเซฟเล่า โดยกล่าวว่าถ้าท่านมี “แรงจูงใจอื่นใด” นอกจากการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ท่าน “จะรับมันมาไม่ได้” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:46) ในประวัติศาสตร์ต้น ค.ศ. 1832 โจเซฟอธิบายว่า “ข้าพเจ้า... แสวงหาแผ่นจารึกเพื่อให้ได้ความร่ำรวยและไม่รักษาพระบัญญัติที่ว่าข้าพเจ้าควรมีดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของ

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของคนเดียว”¹¹ ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงต้องกลับไปเนินซาทุกปีเป็นเวลาสี่ปีจนกว่าท่านจะพร้อมรับแผ่นจารึก (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:53-54)

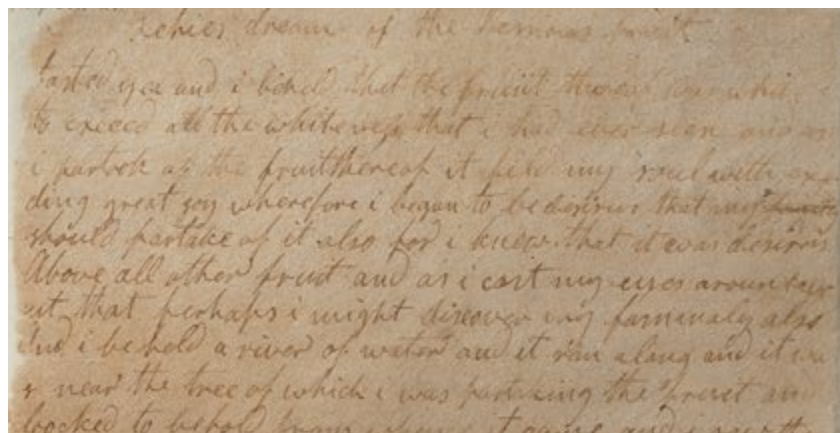
โจเซฟเล่าว่าในที่สุดเมื่อท่านได้แผ่นจารึกจากโมโรไนในปี 1827 ท่านได้รับศิลาสองก้อนมาใช้แปลแผ่นจารึกด้วย ท่านกับคนสนิทเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับศิลาสองก้อนนี้ว่ามีลักษณะเป็นสีขาวใสวางอยู่ในคันไค้งเงินหรือขอบเงินเหมือนแว่นตาสมัยใหม่ และเชื่อมต่อกับแผ่นทับทรวงแผ่นใหญ่¹² ตามที่อธิบาย อุปรกรณ์การหยั่งรู้ซึ่งนี้ค่อนข้างเทอะทะ มารดาของโจเซฟ สมิธกล่าวว่าท่านถอดศิลาออกจากแผ่นทับทรวงเพื่อความสะดวกขณะใช้¹³

หนังสือพระคัมภีร์มอรมอนเรียกศิลาเหล่านี้ว่า “เครื่องแปลความหมาย” และอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้ “เตรียมไว้แล้วนับจากกาลเริ่มต้น, และสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อจุดประสงค์ในการแปลภาษา” โดย “เก็บไว้และปกป้องรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า” (โมไซยาห์ 28:14-15, 20)

หนังสือบรรยายว่าพระเจ้าประทาน “ศิลาสองก้อน” แก่พี่ชายของเจเร็ด พร้อมคำสัญญาว่า ศิลาดังกล่าวจะช่วยคนรุ่นต่อไปฟื้นฟูพระดำรัสของพระองค์ “จงเขียนเรื่องเหล่านี้และฉันก็มั่นใจไว้” พระเจ้าทรงบัญชาท่าน “และเราจะแสดงมันในเวลาอันเหมาะสมของเราแก่ลูกหลานมนุษย์.” พระเจ้าทรงอธิบายว่า ศิลาเหล่านี้จะ “ขยายเรื่องซึ่งเจ้าจะเขียนออกสู่สายตาของมนุษย์” (อีเธอร์ 3:24, 27)

ตอนที่โจเซฟ สมิธบอกผู้จัดให้เขียนคำแปลพระคัมภีร์มอรมอนกลางปี 1829 พระคัมภีร์เล่มนี้ให้ความกระจ่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายของผู้หยั่งรู้ พระคัมภีร์มอรมอนมีคำพยากรณ์จากโยเซฟในอียิปต์ประกาศว่าผู้สืบตระกูลคนหนึ่งของเขา—เห็นชัดว่าคือโจเซฟ สมิธ—จะเป็น “ผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอ” โดยนำผู้สืบตระกูลคนอื่นๆ มาสู่ “ความรู้ถึงพันธสัญญา” ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทำกับบรรพชนของพวกเขา (2 นีไฟ 3:6, 7)

อีกเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอน แอลมาผู้บุตรมอบเครื่องแปลความหมายให้ฮีลามันบุตรชายของเขา “ปกป้องรักษาเครื่องแปลความหมายเหล่านี้” แอลมาแนะนำเขา โดยกล่าวถึงศิลาสองก้อนในคันไค้งเงิน แต่แอลมาอ้างคำพยากรณ์ที่ดูเหมือนจะกล่าวถึงศิลาก่อนเดียวด้วย “และพระเจ้าตรัส: เราจะเตรียมศิลาก่อนหนึ่ง, ไว้ให้เกเซเล็มผู้รับใช้ของเรา, ซึ่งจะฉายส่องในความมืดออกมาสู่ความสว่าง” (แอลมา 37:21, 23)

เขียนขึ้นโดยผู้แปลพระคัมภีร์มอรมอน: ปรับปรุงภาพถ่ายเพื่อความชัดเจน

น่าสังเกตตรงที่ถึงแม้จะให้ไว้ในบริบทของ “เครื่องแปลความหมาย” (พหูพจน์) แต่คำพยากรณ์นี้พูดถึงการมอบ “ศิลา” (เอกพจน์) ให้ผู้รับใช้คนหนึ่งในอนาคต “ซึ่งจะฉายส่องในความมืดออกมาสู่ความสว่าง”¹⁴ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายสมัยแรกเชื่อว่าผู้รับใช้ที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์คือโจเซฟ สมิธ¹⁵

อันที่จริง หลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่านอกจากศิลาผู้หยั่งรู้สองก้อนที่เรียกว่า “เครื่องแปลความหมาย” แล้ว โจเซฟ สมิธยังใช้ศิลาผู้หยั่งรู้อย่างน้อยอีกหนึ่งก้อนในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน โดยมักจะวางไว้ในหมวกเพื่อบังแสง ตามคำบอกเล่าของเพื่อนที่อยู่ในสมัยเดียวกับโจเซฟ ท่านทำเช่นนี้เพื่อให้เห็นคำบนศิลาชัดขึ้น¹⁶

ราว ค.ศ. 1833 โจเซฟ สมิธกับเพื่อนร่วมงานเริ่มใช้คำในไบเบิลว่า “อูริมและทุมมิม” เพื่อหมายถึงศิลาก่อนที่ให้บริการเปิดเผยจากเบื้องบน รวมทั้งเครื่องแปลความหมายของชาวนีไฟและศิลา

รายละเอียดหน้าหนึ่งจากต้นฉบับเดิมของพระคัมภีร์มอรมอนที่มีเรื่องราวของครอบครัวลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม ปัจจุบันคือ 1 นีไฟ 2 โจเซฟ สมิธบอกให้หลายคนจดงานแปลพระคัมภีร์มอรมอน รวมทั้งอลลิเวอร์ คาวเดอร์ ซึ่งเป็นผู้จัดงานแปลของข้อความเหล่านี้

เทพโมโรไรมอบแผ่นจารึกให้โจเซฟ สมิธ. โดย ซี. เอ. คริสเตน

สมาชิกของศาสนจักรตลอดประวัติศาสตร์พยายามเข้าใจประวัติช่วงแรกของโจเซฟ สมิธ และการที่ท่านพบและแปลแผ่นจารึกทองคำ ภาพนี้ โดยศิลปิน ซี. ซี. เอ. คริสเตนเขียนในปี 1886 เป็นภาพโจเซฟ สมิธได้รับแผ่นจารึกจากเทพโมโรไร

ผู้หยั่งรู้ก่อนหนึ่ง¹⁷ คำศัพท์ที่คลุมเครือนี้ส่งผลให้ความพยายามสืบหาวิธีแน่ชัดที่โจเซฟ สมิธใช้แปลพระคัมภีร์ซับซ้อนขึ้น นอกจากจะใช้เครื่องแปลความหมายแล้ว ตามคำกล่าวของมาร์ติน แฮร์ริส โจเซฟใช้ศิลาผู้หยั่งรู้ก่อนหนึ่งด้วยเพื่อความสะดวกระหว่างการแปลพระคัมภีร์มอรมอน แหล่งอื่นยืนยันว่าโจเซฟเปลี่ยนเครื่องมือการแปล¹⁸

หลังจากจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน

หลังจากจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1830 โจเซฟ สมิธและเสมียนของท่านเริ่มทำงานกับสิ่งที่รู้จักในเวลานี้ว่างานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ การแก้ไขฉบับดั้งเดิมของท่านศาสดาพยากรณ์¹⁹ จากเรื่องราวของโจเซฟ ท่านไม่สามารถใช้เครื่องแปลความหมายของชาวนีไฟสำหรับการแปลครั้งนี้เพราะท่านไม่มีเครื่องแปลเหล่านั้นแล้ว

ประวัติของโจเซฟอธิบายว่า “โดยปรีชาญาณของพระเจ้าเป็นเจ้า, [แผ่นจารึกและเครื่องแปลความหมาย] จึงยังคงอยู่ในมือข้าพเจ้าโดยปลอดภัย, จนข้าพเจ้าได้ใช้มันทำสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากมือข้าพเจ้าได้สำเร็จ. เมื่อ, ผู้ส่งสารเรียกคืน, ตามที่มีการตกลงกันไว้, ข้าพเจ้าจึงส่งมอบให้ท่าน; และท่านจึงมีสิ่งเหล่านี้ไว้ในความอารักขาของท่านจนถึงวันนี้” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:60)

ตามที่ประธานบริคัม ยังก์ (1801-1877) อธิบาย “โจเซฟนำอุริมและทุมมิมกลับไปวางไว้ที่เดิมรวมกับแผ่นจารึกเมื่อท่านแปลเสร็จ”²⁰ โจเซฟมีศิลาผู้หยั่งรู้อีกหลายก้อน แต่ในคำพูดของเอ็ดเดอร์ออร์สัน แพรทท์ (1811-1881) สมาชิกโคควรัมอัครสาวกสิบสองและนักประวัติศาสตร์ศาสนจักรในเวลาต่อมา ตอนนี โจเซฟมีความเข้าใจทางวิญญาณมากเพียงพอแล้ว ณ การประชุมวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1874 ประธานบริคัม ยังก์และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่อีกหลายท่านเข้าร่วมด้วย เอ็ดเดอร์แพรทท์บอกผู้ฟังว่า เขา “อยู่ด้วยหลายครั้ง” เมื่อโจเซฟ สมิธ “กำลังแปลพันธสัญญาใหม่” เขาไม่เห็นท่านใช้เครื่องแปลความหมายระหว่างแปล เขาจึงสงสัยว่าเหตุใดโจเซฟจึง “ไม่ใช้อุริมและทุมมิมเหมือนที่ใช้ในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน”

ขณะที่เอ็ดเดอร์แพรทท์มองดูท่านศาสดาพยากรณ์แปล “โจเซฟเงยหน้าขึ้นประหนึ่งท่านอ่านความคิดของเขาออกและอธิบายว่าพระเจ้าประทานอุริมและทุมมิมให้ท่านเมื่อท่านไม่มีประสบการณ์ในพระวิญญาณแห่งการดลใจ แต่เวลานี้ท่านก้าวหน้าไปไกลมากจนท่านเข้าใจการทำงานของพระวิญญาณองค์นั้น และไม่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเครื่องมือดังกล่าว”²¹

บริคัม ยังก์บอกผู้ฟังกลุ่มหนึ่งให้รู้ความคิดของท่านเกี่ยวกับการได้รับศิลาผู้หยั่งรู้ “ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าเคยมีความปรารถนาจะได้ศิลาชิ้น” ท่านใคร่ครวญ²² คำกล่าวของบริคัมแสดงให้เห็นความเข้าใจของท่านว่าศิลาผู้หยั่งรู้ไม่จำเป็นต่อการเป็นผู้หยั่งรู้ วันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 1831 โจเซฟ สมิธเข้าร่วมการประชุมใหญ่ในเมืองออเรนจ์ รัฐโอไฮโอ ระหว่างการประชุม ไฮรัมพี่ชายท่านกล่าวว่า เขา “คิดว่าข้อมูลเกี่ยวกับการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนตามที่โจเซฟ สมิธเล่าให้เหล่าเอ็ดเดอร์ฟี่ที่นั่น ทุกคนน่าจะรู้ด้วยตนเอง” ตามบันทึกการประชุม โจเซฟ “กล่าวว่าท่านไม่ตั้งใจจะบอกชาวโลกให้รู้รายละเอียดทั้งหมดของการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน” และ “ท่านไม่สมควรเล่าเรื่องเหล่านี้”²³ โดยเติบโตเต็มที่ในบทบาทการเป็นผู้หยั่งรู้ และเชื่อว่าศิลาผู้หยั่งรู้ไม่จำเป็นต่อการเปิดเผย ท่านจึงอาจเป็นห่วงว่าผู้คนจะมุ่งเน้นไปที่การออกมาของหนังสือมากเกินไปและสนใจหนังสือน้อยเกินไป

ภาพถ่ายประมาณปี 1866 เชื่อกันโดย หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร

ฟีน็อกซ์ ยังก็นั่งอยู่ในหมู่พี่น้องตระกูลยังก์และ
น้องทางซ้ายของบริคัม ยังก์ เขาได้รับศิลาผู้หยั่งรู้
ที่ใช้ในการแปลพระคัมภีร์มอรมอนจากออลิเวอร์
ควาเดอรีและมอบให้บริคัมน้องชายของเขา

ภาพถ่ายโดย เดวิด เอช. เทอร์สัน และริชาร์ด อี. เทอร์สัน จูเนียร์

ศิลาในรูปนี้เกี่ยวข้องกับโจเซฟ สมิธและการแปล
พระคัมภีร์มอรมอนมานาน ศิลาที่โจเซฟ สมิธใช้ในการ
แปลพระคัมภีร์มอรมอนมักจะเรียกกันว่าเป็น
ศิลาสีช็อกโกแลตก่อนกลมรี ศิลาที่ก่อนหน้านี้ส่งต่อจาก
โจเซฟ สมิธให้ออลิเวอร์ ควาเดอรี และส่งต่อให้
ศาสนจักรผ่านบริคัม ยังก์และคนอื่นๆ

เกิดอะไรขึ้นกับศิลาผู้หยั่งรู้

๓ ามที่กล่าวไว้ในประวัติของโจเซฟ สมิธ ท่านคีนอร์ริมและทอมมิม หรือ “เครื่องแปลความหมาย” ของชาวนีไฟให้เทพ แต่เกิดอะไรขึ้นกับศิลาผู้หยั่งรู้ก้อนอื่นที่โจเซฟใช้แปลพระคัมภีร์มอรมอน

เดวิด วิตเมอร์เขียนว่า “หลังจากแปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จเมื่อต้นฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1830 ก่อนวันที่ 6 เมษายน โจเซฟมอบศิลาดังกล่าวให้ออลิเวอร์ ควาเดอรีและบอกรับเจ้ากับคนที่เหลือว่าท่านแปลเสร็จแล้ว และท่านไม่ใช่ศิลาอีกแล้ว”¹

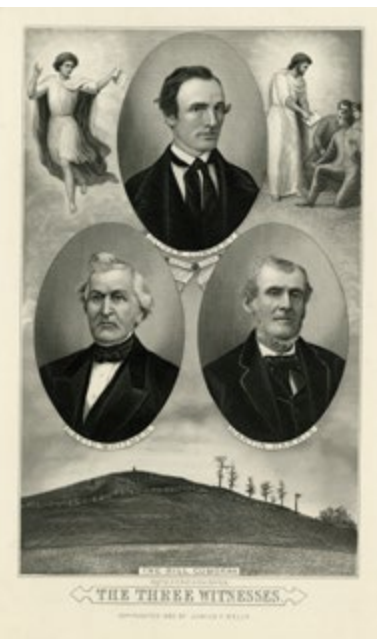
ออลิเวอร์ผู้อยู่นอกศาสนจักรนานสิบปีจนกระทั่งรับบัพติศมาใหม่ในปี 1848 วางแผนไปตะวันตกเพื่ออยู่กับวิสุทธิชนในยูทาห์ แต่เขาสิ้นชีวิตในปี 1850 ในเมืองริชมอนด์ รัฐมิสซูรีก่อนออกเดินทาง² ฟีน็อกซ์ ยังก์ผู้ช่วยนำออลิเวอร์ ควาเดอรีกลับเข้ามาในศาสนจักรได้รับศิลาผู้หยั่งรู้จากเอลิซาเบธ แอน วิตเมอร์ ควาเดอรีภรรยาของออลิเวอร์ผู้เป็นน้องสาวของเดวิด วิตเมอร์ ฟีน็อกซ์มอบศิลาก่อนนั้นให้บราเดอร์บริคัม ยังก์น้องชายของเขา³

“ข้าพเจ้ามีศิลาผู้หยั่งรู้ก้อนแรกของโจเซฟซึ่งข้าพเจ้าได้มาจากออลิเวอร์ควาเดอรี” ประธานยังก์ยอมรับในปี 1853 มีก้อนอื่นด้วย “โจเซฟมี 3 สามก้อนซึ่งเอ็มมาซี” ท่านกล่าวเพิ่มเติม “ก้อนเล็ก 2 ก้อนและก้อนใหญ่ 1 ก้อน”⁴ สองปีต่อมา บริคัม ยังก์บอกผู้นำศาสนจักรกลุ่มหนึ่งที่มาชุมนุมกันว่า “ออลิเวอร์ส่งศิลาผู้หยั่งรู้ก้อนแรกของโจเซฟมาให้ข้าพเจ้า ออลิเวอร์เก็บไว้เสมอจนเขาส่งมาให้ข้าพเจ้า”⁵

หลังจากบริคัม ยังก์สิ้นชีวิต ไชนา ดี. เอช. ยังก์ภรรยาคนหนึ่งของท่านที่ต่อมาเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สาม ได้รับศิลาผู้หยั่งรู้สีช็อกโกแลตจากกองมรดกของท่านซึ่งตรงกับคำบรรยายเกี่ยวกับศิลาที่โจเซฟใช้แปลพระคัมภีร์มอรมอน และบริจาคให้ศาสนจักร⁶ นับแต่นั้น ผู้นำศาสนจักรคนต่อๆ มาต่างยอมรับว่าศาสนจักรเป็นเจ้าของศิลาผู้หยั่งรู้⁷

อ้างอิง

1. เดวิด วิตเมอร์, *An Address to All Believers in Christ* (1887), 32.
2. ดูข้อมูลเกี่ยวกับการกลับเข้ามาในศาสนจักรของออลิเวอร์ ควาเดอรีก่อนเขาสิ้นชีวิตได้จาก สก็อตต์ เอฟ. ฟอลริงก์, “The Return of Oliver Cowdery,” in John W. Welch and Larry E. Morris, eds., *Oliver Cowdery: Scribe, Elder, Witness* (2006), 321–62.
3. ดูบันทึกการประชุม, 30 ก.ย., 1855, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร, ซอลท์เลคซิตี; “เดวิด วิตเมอร์,” *The Historical Record*, Oct. 1888, 623; มาเรีย แอล. ควาเดอรี จอห์นสันถึงเดวิด วิตเมอร์, 24 ม.ค. 1887, Community of Christ Library-Archives, อินดีเพนเดนซ์, มิสซูรี; และ แฟรงคลิน ดี. ริชาร์ดส์, บันทึกส่วนตัว, 9 มี.ค., 1882, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร.
4. บันทึกการประชุม, 17 เม.ย., 1853, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร.
5. บันทึกการประชุม, 30 ก.ย., 1855, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร.
6. ดูไชนา ยังก์ถึงแฟรงคลิน ดี. ริชาร์ดส์, 31 ก.ค., 1896, ในประวัติบันทึกส่วนตัวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, 31 ก.ค., 1896, 4, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร.
7. ดู บี. เอช. โรเบิร์ตส์, *A Comprehensive History of the Church*, 6:230–31; Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. (1954–56), 3:225; บรูซ อาร์. แมคคองกี, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 818–19.

เขียนเพื่อโดยหอสมุดประวัติศาสตร์จักร

ค.ศ. 1883 The Contributor
นิตยสารที่ศาสนจักรจัดพิมพ์
เน้นเรื่องพยานสามคนของ
พระคัมภีร์มอรมอน วิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายต่างยอมรับมานาน
ในบทบาทอันสำคัญยิ่งที่ชาย
แต่ละคนมีขณะช่วยโจเซฟ
สมิธแปลและจัดพิมพ์
พระคัมภีร์มอรมอน

ประเด็นเด่นชัดที่สุดที่โจเซฟ สมิธกล่าวเกี่ยวกับการแปลพระคัมภีร์มอรมอนคือท่านแปล “โดยของประทานและเดชานุภาพแห่งพระเจ้า”²⁴ ท่านสอนผู้નાศาสนาจักรว่า หนังสือเล่มนี้ “เป็นหนังสือที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือใดๆ บนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา” และโดยการยึดมั่นกับหลักการของหนังสือเล่มนี้ ผู้อ่านจะ “เข้าใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้า...ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นใด”²⁵ ■

อ้างอิง

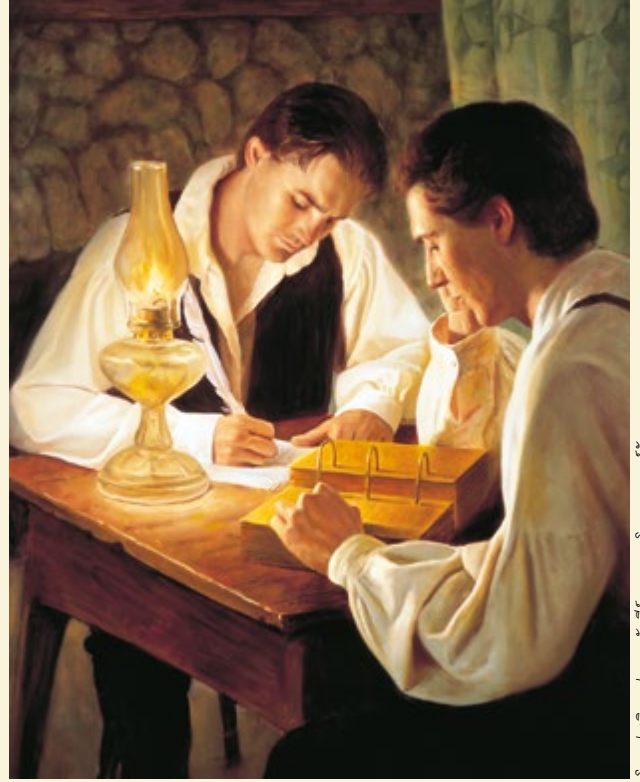
1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 115
2. บทนำของพระคัมภีร์มอรมอน, ca. Aug. 1829, ใน *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831, vol. 1 of the Documents series of The Joseph Smith Papers* (2013), 93. ดู “ประจักษ์พยานของพยานสามคน,” พระคัมภีร์มอรมอนด้วย.
3. ดู อพยพ 4:1–5, 17, 20–21; 7:8–21; 8:16–19; 9:22–26; 10:12–15; 14:15–18; 17:1–13; กัณดารวิถี 17:1–10; 20:7–11; สิบรุ 9:4.
4. ดู กัณดารวิถี 21:7–9; ขอรัน 3:14–15.
5. ดู อพยพ 28:12; 35:9, 27; 1 ซามูเอล 23:9–12; 30:7–8.
6. ดู อพยพ 28:30; เเลวีนิติ 8:8; กัณดารวิถี 27:21; เฉลยธรรมบัญญัติ 33:8; 1 ซามูเอล 28:6; เอสรา 2:63; เนหะมีฮ์ 7:65.
7. ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านศาสนาศตวรรษที่ 19 นี้ได้จาก *Journals, Volume 1: 1832–1839, vol. 1 of the Journals series of The Joseph Smith Papers* (2008), xix; and *Revelations and Translations, Volume 3: Printer’s Manuscript of the Book of Mormon, vol. 3 of the Revelations and Translations series of The Joseph Smith Papers* (2015), xv–xvi; Dallin H. Oaks, “Recent Events Involving Church History and Forged Documents,” *Ensign*, Oct. 1987, 68–69.
8. ดู คำกล่าวของโจเซฟ สมิธ ซีเนียร์ ดังที่อ้างใน ฟรานซิส คับเบิลยู. เคิร์กแฮม, *A New Witness for Christ in America: The Book of Mormon*, vol. 2 (1959), 366; ดู ลูซี แม็ค สมิธ, “Lucy Mack Smith, History, 1844–1845,” book 3, page 10, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845 ด้วย. มาร์ติน แฮร์ริสันถึงการทดสอบความสามารถของโจเซฟโดยให้ท่านหาหมุดในกองฟาง (ดู “Mormonism—No. II,” *Tiffany’s Monthly*, July 1859, 164).
9. ดู ตัวอย่างใน โจเซฟ สมิธ—ประวัติ ในพระคัมภีร์ไข่มุก อันล้ำค่า.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:10–11. การใช้คำในสมัยแรกของสิ่งที่เวลานี้คือ หลักคำสอนและพันธสัญญา 8 ด้วย ซึ่งพูดกับออลิวอร์ คาวคอรี่โดยตรงเมื่อเขาปรารถนาจะช่วยโจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอน (Revelation, Apr. 1829–B, in *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 44–47).
11. โจเซฟ สมิธ, “History, ca. Summer 1832,” ใน *Histories, Volume 1: 1832–1844*, vol. 1 of the Histories series of The Joseph Smith Papers (2012), 14.

12. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:35; โจเซฟ สมิธ, “Church History,” in *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 495; Martin Harris, in “Mormonism—No. II,” 165–66; “Lucy Mack Smith, History, 1844–1845,” book 5, pages 7–8, josephsmithpapers.org.
13. ดู ตัวอย่างใน “Lucy Mack Smith, History, 1844–1845,” book 5, josephsmithpapers.org.
14. เป็นที่เข้าใจว่า ความแตกต่างนี้ทำให้ผู้วิจารณ์สับสน ดู ตัวอย่างใน บรูซ อาร์. แมคคองกี, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 307–8; โจเซฟ แมคคองกี และโรเบิร์ต แอล. มิลเล็ค, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon*, 4 vols. (1987–92), 3:278; และแมทธิว บี. บราวน์, *All Things Restored: Confirming the Authenticity of LDS Beliefs* (2000), 62.
15. ดู วิลเลียม คับเบิลยู. เฟลฟัส, คำเทศนาในพิธีฝังศพของโจเซฟและไฮรัม สมิธ, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร, ซอลท์เลคซิตี; ออร์สัน แพธท์, “Explanation of Substituted Names in the Covenants,” *The Seer*, Mar. 1854, 229; วิลเลียม คับเบิลยู. เฟลฟัส, จดหมายถึงบริกัม ชังก์, 10 เม.ย., 1854, ใน บริกัม ชังก์, *ไฟล์สำนักงาน, 1832–1878*, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร, ซอลท์เลคซิตี; และ *Revelations and Translations, Volume 2: Published Revelations*, vol. 2 of the Revelations and Translations series of *The Joseph Smith Papers* (2011), 708–9.
16. ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแปลได้ใน “Book of Mormon Translation,” ที่ lds.org/topics/book-of-mormon-translation ดู ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “A Treasured Testament,” *Ensign*, July 1993, 61–65; นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “By the Gift and Power of God,” *Ensign*, Jan. 1997, 36–41 ด้วย.
17. ตัวอย่างเช่น วิลฟอร์ด วูดร็ฟที่เรียกศิลาผู้ยังรู้ที่ท่านเห็นในนอวาวูรัมและทุมมิม (บันทึกส่วนตัวของวิลฟอร์ด วูดร็ฟ, 27 ธ.ค., 1841, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร). ดู *Revelations and Translations, Volume 3: Printer’s Manuscript of the Book of Mormon*, xix ด้วย.
18. ดู *Revelations and Translations, Volume 3: Printer’s Manuscript of the Book of Mormon*, xviii–xix.
19. ดูสรุปโดยสังเขปของการเริ่มต้นความพยายามครั้งนี้ที่ *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 150–52.
20. บันทึกการประชุม, 17 เม.ย., 1853, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร.
21. “Two Days’ Meeting at Brigham City, June 27 and 28, 1874,” *Millennial Star*, Aug. 11, 1874, 498–99.
22. บันทึกการประชุม, 30 ก.ย., 1855, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร.
23. บันทึกการประชุม, 25–26 ต.ค., 1831, ใน *Documents, Volume 2: July 1831–January 1833*, vol. 2 of the Documents series of *The Joseph Smith Papers* (2013), 84.
24. คำปรารภของพระคัมภีร์มอรมอน, ca. Aug. 1829, in *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, 93. ดู “ประจักษ์พยานของพยานสามคน,” พระคัมภีร์มอรมอน ด้วย.
25. โจเซฟ สมิธ, ในบันทึกส่วนตัวของวิลฟอร์ด วูดร็ฟ, 28 พ.ย., 1841, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร; หรือ คำนำของพระคัมภีร์มอรมอน.

อธิบายขั้นตอนการแปล

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา ศิลปินพยายามวาดภาพการแปลพระคัมภีร์ โดยแสดงให้เห็นผู้มีส่วนร่วมในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ และการวางท่าพร้อมวัตถุสิ่งของต่างชนิด ศิลปินแต่ละคนตีความตามทัศนคติ การค้นคว้า และจินตนาการของตนเอง บางครั้งก็ได้รับข้อมูลและคำชี้แนะจากคนอื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นภาพเหตุการณ์บางส่วนที่เกิดขึ้นตลอดหลายปี

โจเซฟ สมิธ แปลพระคัมภีร์มอรมอน, โดย เดล พาร์สัน

ศิลปินแสดงภาพโจเซฟ สมิธ กำลังศึกษาแผ่นจารึก โจเซฟจำได้ว่าท่าน “คัดลอก [อักขระ] ไว้เป็นจำนวนมาก” จากแผ่นจารึก หลังจากท่าน แปลอักขระเหล่านี้ “โดยใช้ อูริมและทุมมิม” มาร์ติน แฮร์ริสนำอักขระไปให้ ชาร์ลส์ แอนธันและนักวิชาการคนอื่น ๆ ยืนยัน การแปล (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:62-64)

ศิลปินวาดภาพโจเซฟ สมิธและอลิวเวอร์ คาวเดอริ์กำลังทำงานแปลพระคัมภีร์มอรมอน ออลิวอร์กล่าวต่างจากที่เห็นในภาพ ว่าท่านไม่ได้เห็นแผ่นจารึกจนหลังจากการแปลสิ้นสุด พยาน ผู้รู้เห็นขั้นตอนการแปลรายงานว่าระหว่างการแปล แผ่นจารึก ถูกบังไว้ไม่ให้พวกเขาเห็น เช่น ใช้ผ้าลินินบัง

ศิลปินแสดงภาพโจเซฟ สมิธกำลังแปล ขณะสวมแผ่นทับทรวงที่มีเครื่องแปล ความหมายหรือแว่นตาติดอยู่ ต่อมา เรียกว่าอูริมและทุมมิม

การแปลแผ่นจารึก, โดย เอิร์ล โจนส์ เพื่อเพื่อพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ศาลาแดง

ศิลปินวาดภาพโจเซฟ สมิธกับผู้จดกำลังแปลโดยมีผ้าห่มกันระหว่างคนทั้งสอง ถึงแม้ไม่ได้กล่าวถึงผ้าห่มในคำบรรยายส่วนใหญ่เกี่ยวกับขั้นตอนการแปล แต่เห็นชัดว่าใช้ผ้าห่มช่วงแรก ๆ เพื่อบังไม่ให้ผู้จดเห็นแผ่นจารึก แว่นตา หรือแผ่นทับทรวง ในช่วงหลังของการแปลอาจใช้ผ้าห่มบังผู้แปลและผู้จด เพื่อไม่ให้คนอื่นอยากรู้หรืออยากเห็นการแปล

ภาษา เปลี่ยน โลกของเรา

โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์
ประธานคณะเผยแผ่กานา อัคราเวสต์

สภาท้องถิ่นใน
กานาแสดงให้เห็น
ว่าการหารือกัน
และการใช้แหล่งช่วย
ในท้องถิ่นที่สามารถ
สร้างโอกาสสำหรับ
การเติบโตทาง
วิญญานและการ
รับใช้ผู้อื่นได้อย่างไร

โธมัส เดอวีดา โอเซียวจากกานาต้องการฝึกอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เธอลองไปรวม
ชุมชนหลายครั้งแต่รู้สึกท้อและเลิกเรียนภายในไม่กี่สัปดาห์ แต่แล้ววันอาทิตย์วัน
หนึ่งขณะเข้าร่วมการประชุมที่สาขาสอง เธอทราบว่าท้องถิ่นอะซะซะมานเคเซกำลัง
อุปถัมภ์โปรแกรมการอ่านเขียนภาษาอังกฤษ

เธอตัดสินใจใช้โอกาสนี้ลงทะเบียนเรียน ไม่นานเธอก็รู้ว่าโปรแกรมดังกล่าวต่างจากที่อื่น
เธอจะได้เรียนกับเพื่อนๆ จากศาสนจักร เพราะใช้พระคัมภีร์เป็นเนื้อหาการศึกษา เธอจึง
อยากเรียนภาษาอังกฤษและพระกิตติคุณไปพร้อมๆ กัน

สองเดือนหลังจากเริ่มเรียน วิดากกล่าวคำสวดอ้อนวอนครั้งแรกในชั้นเรียน สามเดือนหลัง
จากเริ่มเรียน เธอเป็นผู้พูดครั้งแรกในการประชุมสัปดาห์ละครั้ง บางส่วนเป็นภาษาทวิ ซึ่งเป็น
ภาษาพื้นบ้านของแอฟริกา และบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษ สี่เดือนหลังจากเริ่มเรียน เธอ
เริ่มเขียนใบสั่งซื้อ ค่าใช้จ่าย และราคาในสมุดจดเก่าๆ สำหรับงานเย็บผ้าของเธอเอง เธอ
ทำผิดพลาดกับลูกค้าน้อยลง ได้ราคาลดลงจากผู้ขาย และมีรายได้มากกว่าที่เคยมีในเดือน
ก่อนๆ

“ดิฉันอายเกินกว่าจะเข้าชั้นเรียนอ่านเขียนกับคนอื่น” เธอกล่าว “แต่เมื่อจัดชั้นเรียน
อ่านเขียนที่อาคารประชุมกับสมาชิกที่ดิฉันรู้จัก นั่นทำให้ดิฉันกล้าลองอีกครั้ง และตอนนี้
ดิฉันอ่านพระคัมภีร์ได้แล้วและการอ่านเขียนภาษาอังกฤษทำให้ธุรกิจของดิฉันดีขึ้น”

ในแอฟริกาใต้ซาฮารา คนจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้หญิง ไม่รู้วิธีอ่านเขียน การไม่รู้
หนังสือแพร่ไปทั่วจนมีภาษิตเก่าแก่ของแอฟริกาว่า “ถ้าท่านต้องการปกปิดบางอย่าง
ให้เขียนไว้ในสมุด” อย่างไรก็ตาม สำหรับสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างวีดา พวกเธอ
อ่านเขียนได้มากขึ้น

ผู้มีส่วนร่วม สมาชิกครอบครัว และเพื่อน ๆ เฉลิมฉลองที่ พิธีสำเร็จการศึกษาสำหรับ โปรแกรมอ่านออกเขียนได้ ที่ท้องถิ่นอุปถัมภ์

การเอาชนะความท้าทาย

โครงสร้างพื้นฐานและการศึกษาภาครัฐที่จำกัดในประเทศทางตอนใต้ของซามัวหมายถึงโอกาสที่จำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กผู้หญิง เพราะค่าเล่าเรียนแพงและสถานะอันจำกัดของเด็กผู้หญิงในสังคม คนจำนวนมากจึงเชื่อว่าการอ่านดูเหมือนจะเป็นทักษะที่ไม่สามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น ในกานา ถึงแม้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ แต่คนส่วนใหญ่สตรีพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ถึงครึ่ง ในชนบทของกานา ผู้ใหญ่สตรีสองในสามไม่รู้หนังสือ

“ผู้ใหญ่สตรีในเมืองและหมู่บ้านส่วนมากไม่พูดภาษาอังกฤษ” เซธ ฮีลด์ ฟรองซ์ ประธานท้องถิ่นอาโบโมสุในคณะเผยแผ่กานา อัคราเวสต์กล่าว “ทวิ ภาษาพื้นบ้านของเราเป็นภาษาพูดมาหลายศตวรรษ เมื่อเร็วๆ นี้มีคนคิดค้นตัวอักษรภาษาทวี่ขึ้น จึงมีบางคนอ่าน”

“พี่น้องสตรีต้องพึ่งคนอื่น—ส่วนใหญ่พึ่งสามีถ้าพวกเขาแต่งงาน หรือพึ่งจากปากเพื่อนถ้าพวกเขาไม่ได้แต่งงาน—เพื่อเข้าใจหลักธรรมพระกิตติคุณและนโยบายศาสนจักร” จอร์จีน่า อโมคา ประธานสมาคมสงเคราะห์ท้องถิ่นอธิบาย “หลายคนปรารถนาจะรับใช้มาก แต่พวกเขาอ่านคู่มือหรือนิตยสารไม่ออกด้วยเหตุนี้โอกาสมีส่วนร่วมที่โบสถ์จึงถูกจำกัด”

คำแนะนำจากสภา

เนื่องจากสตรีไม่พูดภาษาอังกฤษในบ้านหรือที่ตลาด การมีส่วนร่วมในศาสนจักรจึงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่สุดให้พวกเขาเรียนภาษา ทว่าทั้งคนที่เปี่ยมศรัทธาและผู้ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่อาจพบการต่อต้านจากครอบครัวเกี่ยวกับโปรแกรมการอ่านเขียน สภาท้องถิ่นสนทนากันเรื่องนี้ และประธานอ็อฟฟองพูดกับผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์การช่วยในแต่ละสาขาเกี่ยวกับวิธีการอบรมการอ่านเขียนทั่วท้องถิ่น แม้จะเปิดรับสตรีทุกคนในชุมชน แต่โปรแกรมจะมุ่งเน้นสตรีในศาสนจักร แทนที่จะเชิญแยกเป็น คนๆ ก็เชิญมาเรียนเป็นกลุ่ม—ตัวอย่างเช่น ฝ่ายประธานสมาคม

สงเคราะห์และฝ่ายประธานปฐมวัยจะเรียนด้วยกันเพื่อพวกเขาจะสนับสนุนกันได้

จากที่สนทนากับสาขา ผู้นำท้องถิ่นตัดสินใจจัดชั้นเรียนอ่านเขียนในแต่ละสาขาวันอาทิตย์และสองครั้งระหว่างสัปดาห์ หลังจากเรียนเข้มข้นหกเดือนก็จะมอบประกาศนียบัตรให้คนที่มาเรียนเป็นประจำและทำการบ้านครบตามกำหนด

ปรับแหล่งช่วยตามความต้องการ

“ความท้าทายอย่างหนึ่งคือการหาวิธีสอนอ่านเขียนให้คนที่มิเฉพาะภาษาพูด” เอ็ดเดอร์จิม ดัลตัน ผู้สอนศาสนาอาวูโลที่รับใช้ในท้องถิ่นอธิบาย “เพราะทวิเป็นภาษาพูดแต่ไม่เขียนมายาวนาน คนส่วนใหญ่ที่พูดภาษานี้จึงไม่รู้วิธีเขียน เราจึงต้องเริ่มด้วยการฝึกเขียน”

แรนส์ฟอร์ด คาร์ควาห์ จากสภาสูงท้องถิ่นอาโบโมสุทำงานกับอดีตผู้สอนศาสนาสองคนคือฟรานซิส อันซาร์และเซเซเลียว อมานควอห์ เพื่อใช้คู่มือที่จัดทำในท้องถิ่น คู่มือจะให้ผู้เข้าร่วมดูรูปและเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเห็น ทั้งหมดนี้ช่วยพวกเขาพัฒนาทักษะการเขียนเบื้องต้นขณะฝึกคิดเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อความสามารถพื้นฐานเข้าที่บ้างแล้ว ก็จะใช้แหล่งการเรียนรู้สูงขึ้น

การเตรียมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

ก่อนเริ่มโปรแกรม ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านออกเขียนได้จะอบรมครูสอนไม่เฉพาะวิธีเรียนเท่านั้นแต่อบรมวิธีสอนทักษะด้านสุขอนามัยและชีวิตครอบครัวด้วย แต่ไม่เคยเห็นการอบรมที่ดีที่สุดมาก่อน การท้าทายบางอย่างก็เกิดขึ้นทันทีที่เริ่มชั้นเรียนอาทิ การที่ไฟฟ้าดับบ่อยทำให้สอนชั้นเรียนตอนเย็นลำบาก ชาวท้องถิ่นว่าคนงานเหมืองทองอันธพาลเดินเตร่ตามท้องถนนยามค่ำคืนทำให้เกิดความวิตกกังวล และบางครั้งคนถือกุญแจไม่สามารถมาเปิดอาคารได้ทันเวลา

สภาท้องถิ่นจึงสนทนาอีกครั้งว่าต้องทำอะไร ผู้เข้าร่วม

การพึ่งพาตนเองตามการดลใจ

“ไม่มีคำตอบเดียวที่ใช้ครอบคลุมได้ทั้งหมดในเรื่องสวัสดิการของศาสนจักร สวัสดิการเป็นโปรแกรมช่วยเหลือตนเองที่แต่ละบุคคลต้องรับผิดชอบการพึ่งพาตนเองของตน แหล่งช่วยเหลือของเราได้แก่การสวดอ้อนวอนส่วนตัว พรสวรรค์และความสามารถของเราที่พระเจ้าเป็นเจ้าของประทานพรพิสิณที่มีให้เราผ่านครอบครัวและเครือญาติ แหล่งช่วยเหลือต่างๆ ของชุมชนและแน่นอน การสนับสนุนช่วยเหลือจากโครัม ฐานะปุโรหิตและสมาคมสังเคราะห์...”

“ในที่สุดท่านต้องทำสิ่งที่สานุศิษย์ของพระคริสต์นำมาแล้วในทุกสมัยการประทาน นั่นคือ ปรึกษาหารือกัน ใช้แหล่งช่วยเหลือทั้งหมดที่มี แสวงหาการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทูลขอการยืนยันจากพระเจ้า จากนั้นพบแขนเสื้อแล้วออกไปทำงาน”

ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, ดู “การจัดหาให้ในวิธีของพระเจ้า,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2011, 71.

กลุ่มหนึ่งทำตามคำแนะนำของสภาคือเริ่มมาเรียนด้วยกัน พวกเขามีไฟฉายช่วยให้เดินไปตามฟุตปาธอย่างปลอดภัย ผู้นำในท้องถิ่นอนุญาตให้ใช้เครื่องปั่นไฟที่อาคารศาสนจักรตอนกลางคืน สมาชิกที่ไว้ใจได้ผู้อาศัยอยู่ใกล้อาคารได้รับมอบหมายให้ถือกุญแจเพื่อพวกเขาจะมาเปิดอาคารได้ทันเวลา

การนำเสนอ ณ พิธีสำเร็จการศึกษา

สมาชิกและผู้สนใจหกลีบเอ็ดคนเริ่มโปรแกรมสี่สัปดาห์เรียนครบทุกช่วงและทำการบ้านเสร็จ ณ พิธีสำเร็จการศึกษา พวกเขาได้รับเชิญให้ทำการนำเสนอสั้นๆ

“ก่อนเริ่มโปรแกรมการอ่านเขียน ดิฉันอ่านไม่ออกเลย” ซานดรา โอเบง อาโมห์จากสาขาซานคูเบนาเซกล่าว “เมื่อสามีดิฉันเดินทางไปทำงาน ดิฉันไม่เคยจัดสังสรรค์ในครอบครัว หลายสัปดาห์ก่อนตอนเขาไม่อยู่ ลูกชายคนโตของดิฉันช่วยอ่านคู่มือและดิฉันสอนบทเรียนเล็กๆ เป็นภาษาอังกฤษ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาดิฉันจัดสังสรรค์ทุกสัปดาห์ที่สามีไม่อยู่บ้าน”

พรอสเพอร์ ภายเกเตผู้มีทักษะภาษาอังกฤษจำกัดยังคงเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ในสาขาอาโบโมสุที่สอง เขาอ่านประจักษ์พยานสามประโยคที่เขาเขียนเอง เขาบอกว่าเขาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก่อนมาเรียน แต่ตอนนี้เขาช่วยสอนการบ้านลูกเล็กๆ ได้แล้ว “เพราะสิ่งที่ผมเรียนรู้” เขากล่าว “ผมจึงสามารถเป็นพ่อที่ดีขึ้นได้”

“ตอนนี้ผมอ่านพระคัมภีร์เองได้” คว้าดู ชาวูจากสาขาควาเบ็งกล่าว “ก่อนนั้น ผมรู้ว่าพระคัมภีร์มอรรมอนเป็นความจริงแม้จะอ่านไม่ออก ตอนนี้ผมรู้ว่าจริง ขณะที่ผมอ่าน ประจักษ์พยานของ

ผมเติบโตขึ้นเรื่อยๆ”

สมาชิกในฝ่ายประธานสมาคมสังเคราะห์สาขาซุนาโปกกล่าวว่าพวกเขาใช้เวลาทุกวันพฤหัสบดีพูดกันเป็นภาษาอังกฤษ “นั่นทำให้การสนทนาบางเรื่องในวันนั้นยาวขึ้นเพราะเราคิดคำมาพูดกันไม่ออก” เควีลี้น อาเกยวาประธานสมาคมสังเคราะห์กล่าว “แต่ไม่นานเราก็เริ่มแปลให้กัน โดยหาคำมาพูดให้ถูก เพราะเราเรียนด้วยกัน จึงไม่มีใครอายหรือกลัวจะพูดผิด เราเพียงแต่ช่วยกัน”

ประโยชน์รอบด้าน

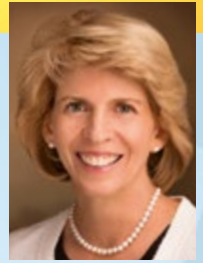
สตรีที่เรียนจบโปรแกรมอ่านออกเขียนได้ของท้องถิ่นอาโบโมสุกล่าวว่าพวกเธอรู้สึกดีต่อตนเองมากขึ้นและมีส่วนร่วมในศาสนจักรมากขึ้น พวกเธอเต็มใจยอมรับการเรียก อ่านพระคัมภีร์ และสอนทั้งที่บ้านและที่โบสถ์มากขึ้น ชายบางคนเรียนจบโปรแกรมด้วย ส่วนใหญ่เกษตรกรที่พอประทังชีวิตอยู่ได้ต่างพูดว่าเวลานี้พวกเขาสามารถคำนวณต้นทุนและราคาขายผลผลิต ช่วยสอนลูกๆ ทำการบ้าน และอ่านพระคัมภีร์ด้วยตนเองและกับครอบครัวได้ดีขึ้น

ความสำเร็จในอาโบโมสุกระตุ้นท้องถิ่นอาชามานเคเซที่อยู่ใกล้เคียงให้เริ่มโปรแกรมการอ่านเขียนของตน

“ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้กำลังเปลี่ยนชีวิตเราและชีวิตลูกๆ ของเรา” กลาดีส อาเซโอโดจากสาขาซานคูเบนาเซกล่าว “ภาษากำลังเปลี่ยนโลกของเรา และเราขอบพระทัยพระบิดาในสวรรค์” ■

โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี ที่ปรึกษาที่หนึ่ง ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

สอนเยาวชน

เรื่องการนำในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด

เยาวชนของเราไม่เพียงเป็นผู้นำในอนาคตเท่านั้น พวกเขาเป็นผู้นำเวลานี้ด้วย เราสามารถช่วยพวกเขา นำเลิกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดได้

อีลเดอร์เดวิด เอ. เบตনারแห่งโครัมมัธคริสตจักรสภาสิบสองพูดกับบิดามารดาและผู้นำของเยาวชนเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ยากก่อนที่เราต้องหาให้พบ นั่นคือ “จงเชื่อเชิญคนหนุ่มสาวให้ลงมือปฏิบัติ ท่านต้องอยู่ที่นั่น แต่ท่านต้องเปิดทางให้ท่านต้องให้การนำทางโดยไม่เข้าควบคุม”¹

บิดามารดาและผู้นำสามารถช่วยเยาวชนชายและเยาวชนหญิงเรียนรู้หลักธรรมสี่ประการซึ่งจะเตรียมพวกเขาให้พร้อมนำในความชอบธรรมและสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

เมื่อดิฉันอายุ 14 ปี ดิฉันพบเยาวชนหญิงบางคนซึ่งเป็นผู้นำที่ยอดเยี่ยม เวลานั้นครอบครัวของดิฉันย้ายข้ามสหรัฐอเมริกาและกลายเป็นสมาชิกของวอร์ดใหม่ ดิฉันจำไม่ได้ว่าใครรับใช้ในฝ่ายประธานชั้นเรียนยุวนารี แต่ดิฉันจำได้ชัดเจนว่าพวกเขาเยาวชนหญิงใจดีกับดิฉันเป็นพิเศษ พวกเขาโอบกอดเพื่อนใหม่ที่ตื่นตระหนกและผอมกะหร่องอย่างจริงใจเหมือนเป็นเพื่อนที่หายไปนานและทำให้ดิฉันรู้สึกอบอุ่น ดิฉันมาจากเดลาแวร์ที่ซึ่งดิฉันเป็นเด็กสาวชาวมอรมอนเพียงคนเดียวในโรงเรียนมัธยมต้นและมีเด็กสาวชาวมอรมอนอีกคนที่ดิฉันรู้ว่าอยู่ห่างจากบ้านดิฉันหนึ่งชั่วโมงถ้าขับรถไป ดิฉันคิดว่า “สวรรค์จะต้องเป็น *อย่างนี้* แน่เลย!”

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ดิฉันมีแวดวงมิตรสหายผู้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* พวกเขาชวนดิฉันเข้าร่วมกิจกรรม และแบ่งปันประจักษ์พยานกับดิฉันเกี่ยวกับพระกิตติคุณ แบบอย่างความรักความกรุณาของพวกเขาทำให้ดิฉันมั่นคงต่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ในเวลานั้นมากกว่าคำพูดหรือบทเรียนใดๆ ในความรักและความสว่างเจกเช่นพระคริสต์ พวกเขาเป็นข่าวสารพระกิตติคุณของพระคริสต์ และพวกเขาเป็นคนนำทางดิฉันเข้ามาในคอกของพระองค์

อะไรทำให้เพื่อนใหม่ของดิฉันเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ผู้สอนศาสนาหนุ่มคนหนึ่งนิยามการเป็นผู้นำไว้เรียบง่ายมาก เขากล่าวว่า “เราต้องอยู่ถูกที่ถูกเวลาโดยทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและช่วยคนที่ต้องการให้เราช่วย นั่นคือสิ่งที่ทำให้เราเป็นผู้นำ”² เพราะรู้ว่าพวกเขาเป็นใครและแสงสว่างของพระคริสต์ที่ฉายส่องในพวกเขา เยาวชนชายหญิงที่ซื่อสัตย์ทั่วศาสนจักรจึงมีความสามารถที่จะ *นำในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด* และ “ช่วยคนอื่นๆ เป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของ...พระเยซูคริสต์”³

ในฐานะผู้นำ เรายัง *ชี้แนะ* และเดินเคียงข้างเยาวชนชายและเยาวชนหญิงของเรา แต่ฝ่ายประธานชั้นเรียนและฝ่ายประธานโครัมมีหน้าที่นำและกำกับดูแลงานของชั้นเรียนและโครัมของพวกเขา รวมไปถึงการเลือกบทเรียนวันอาทิตย์และวางแผนกิจกรรมระหว่างสัปดาห์ ผู้นำชั้นเรียนและผู้นำโครัมได้รับเรียกและวางมือมอบหน้าที่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถือกุญแจฐานะปุโรหิต ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีสิทธิอำนาจในการนำและทำให้เยาวชนคนอื่นๆ เข้มแข็ง พวกเขาทำตามแบบอย่างของ

พระผู้ช่วยให้รอด เรียนรู้ที่จะรับใช้และปฏิบัติศาสนกิจเช่นพระองค์

โอกาสให้เยาวชน

การนำเริ่มต้นในบ้าน “การทำหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าในฐานะบิดามารดาและผู้นำเริ่มจากการนำด้วยแบบอย่าง—การหมั่นดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ” เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอน “การทำเช่นนี้ต้องอาศัยความตั้งใจและความขยันหมั่นเพียรทุกวัน”⁴ บิดามารดาสอนหลักคำสอนของพระคริสต์ พวกเขาช่วยเยาวชนตั้งเป้าหมายและทำให้สำเร็จ ความก้าวหน้าส่วนบุคคลและหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าช่วยเยาวชนเสริมสร้างประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์ พร้อมทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ทาบบาทและหน้าที่รับผิดชอบอันสูงส่งของตนในครอบครัว บ้าน และศาสนจักร

ที่โบสถ์ ผู้นำฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและผู้นำเยาวชนหญิงสามารถช่วยให้เยาวชนที่กำลังรับใช้ในฝ่ายประธานชั้นเรียนและฝ่ายประธานโครัมเข้าใจหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาและขยายการเรียกของพวกเขาในการบำรุงเลี้ยงและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกชั้นเรียนตลอดจนสมาชิกโครัมทุกคน

ผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่อย่างเราเตรียมเยาวชนให้พร้อมดำเนินการประชุมโครัม ชั้นเรียน และสหกิจกรรม เราประชุมกับเยาวชนในการประชุมฝ่ายประธานเมื่อพวกเขาคิดหาวิธีปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่กำลังลำบาก รวมเยาวชนทุกคนไว้ในบทเรียนวันอาทิตย์และวางแผนกิจกรรม โครงการบำเพ็ญประโยชน์ ค่ายพักแรม และการประชุมใหญ่เยาวชน

เรากระตุ้นฝ่ายประธานเยาวชนให้ช่วยสมาชิกโครัมและสมาชิกชั้นเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในงานแห่งความรอดทุกด้าน รวมไปถึงงานเผยแผ่ศาสนาของสมาชิก การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่ การทำให้สมาชิกแข่งขันน้อยกลับมาแข่งขัน งานพระวิหารและประวัติครอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ⁵ ฝ่ายประธานเยาวชนช่วยเยาวชนหญิงชายและเยาวชนหญิงทุกคนเรียนรู้ปิตีและพรของการรับใช้ในพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดและเลี้ยงดูแลแกะของพระองค์

งานของผู้นำไม่เกี่ยวกับการแจกภาพพินเทอร์เรสต์ที่ดูสมบูรณแบบหรือการบรรยายที่เต็มไปด้วยข้อเท็จจริง งานของผู้นำคือช่วยเยาวชนชายและเยาวชนหญิงเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักธรรมที่จะช่วย *พวกเขา* นำในวิถีของพระผู้ช่วยให้รอด ต่อไปนี้เป็นหลักธรรมที่ประการจากหลักธรรมเหล่านั้น⁶

เตรียมพร้อมทางวิญญาณ

ช่วยให้เยาวชนเข้าใจพลังของการเตรียมตนเองทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้ใช้ศรัทธาในพันธสัญญาที่ทำในศาสนพิธีศีลระลึก การเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ระลึกถึงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ทำให้พวกเขามีคุณสมบัติคู่ควรมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลา พวกเขาไม่โดดเดี่ยวในการรับใช้เมื่อพวกเขาสามารถรับ รั้ง และทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาเตรียมพร้อมทางวิญญาณโดยแสวงหาการนำทางใน

การสวดอ้อนวอนที่จริงใจและค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาคำตอบ พวกเขาพยายามรักษาพระบัญญัติที่ขึ้นเพื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะพูดกับใจและความคิดของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะรู้สึกและรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือและพวกเขาจะทำอะไรได้บ้าง พวกเขา รู้สึกถึงความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ต่อสมาชิกแต่ละคนในชั้นเรียนหรือโครัม

การเตรียมพร้อมทางวิญญาณให้ความเชื่อมั่นแก่เยาวชนว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของพระเจ้าและพวกเขากำลังทำกิจธุระของพระองค์ (ดู คพ. 64:29)

ปริมาณการนำทางที่เหมาะสม

เยาวชนต้องการการสนับสนุนหลายระดับขณะพวกเขาฝึกฝน บางคนทำเองได้มากกว่าหลายคนจะต้องได้รับการนำทางมากขึ้น บิตามารดาสามารถหารือกันขณะช่วยบุตรธิดาฝึกฝน ฝ่ายประธานเยาวชนชายและฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามารถหารือกันและกับฝ่ายอธิการขณะพวกเขาพิจารณาว่าจะให้การนำทางเยาวชนแต่ละคนในวอร์ดมากน้อยเพียงใด เป้าหมายคือ ช่วยเยาวชนชายและเยาวชนหญิงแต่ละคนปรับปรุง โดยเริ่มจากจุดที่พวกเขาอยู่

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนคุณค่าอันล้ำเลิศสุดประมาณของจิตวิญญาณทุกดวง (ดู คพ. 18:10-15) ช่วยให้เยาวชนของเราเข้าใจความจริงอันน่าชื่นชมยินดีที่ว่าพระเยซูคริสต์พลีพระชนม์ชีพและทรงเปิดทางให้ทุกคนมาหาพระองค์ด้วยความกตัญญูต่อสิ่งที่พระองค์ทรงทำ ผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้ายื่นมือช่วยเหลือและปฏิบัติศาสนกิจด้วยความรักความกรุณาต่อเยาวชนชายหญิงทุกคนที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเสด็จมาช่วยเหลือทุกอย่างให้

สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ช่วยให้เยาวชนชายและเยาวชนหญิงมองเห็นโอกาสในการสอนพระกิตติคุณและเข้าใจว่าคำสอนสำคัญที่สุดของพวกเขาคือแบบอย่างของพวกเขา ขณะเยาวชนดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสนาดำเนินการและรักษามาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* พวกเขากำลังนำไปวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด โดยความซื่อสัตย์ในคำพูดและการกระทำ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าการเป็นศาสนิกชนที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์หมายความว่าอย่างไร พวกเขาเป็นพยานของพระองค์โดยปราศจากความหน้าซื่อใจคดต่อจากนั้น เมื่อพวกเขาแสดงประจักษ์พยาน ช่วยสอนบทเรียนวันอาทิตย์ หรือแบ่งปันความจริงพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ พวกเขาจะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและคำพูดของพวกเขาจะมีพลังเปลี่ยนใจเลื่อมใส

มีส่วนร่วมในสภา

สอนเยาวชนให้รู้ระเบียบพื้นฐานและพลังการเปิดเผยของสภาขณะพวกเขามีส่วนร่วมในชั้นตอนนี้ที่พระเจ้าทรงกำหนดซึ่งศาสนจักรของพระเจ้าปกครองและครอบครัวได้รับพรผ่านสภาดังกล่าว⁷ การประชุมคณะกรรมการเยาวชนฝ่ายอธิการ ฝ่ายประธานโครัม และฝ่ายประธานชั้นเรียนเป็นสภาที่เยาวชนเรียนรู้หน้าที่ของตนและได้รับความรับผิดชอบในการปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น

สมาชิกในสภา:

- เป็นหนึ่งเดียวกับผู้นำฐานะปุโรหิตที่ถือฤกษ์ฐานะปุโรหิตและทำตามการชี้แนะของพวกเขา
- แบ่งปันความคิดและแนวคิดของพวกเขาในวิญญาณแห่งความชอบธรรม ความศักดิ์สิทธิ์ ศรัทธา คุณธรรม ความอดทน จิตกุศล และความกรุณาฉันพี่น้อง
- ทำงานด้วยกันตามการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อวางแผนว่าพวกเขาจะทำอะไรเพื่อช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก

ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น

เยาวชนนำไปวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพวกเขาปฏิบัติศาสนกิจด้วยความรักและความกรุณา โจเซฟ สมิธสอนว่า “ไม่มีสิ่งใดนำผู้คนให้ละทิ้งบาปได้มากเท่าจับมือเขาและดูแลเขาด้วยความอ่อนโยน เมื่อผู้คนแสดงความอ่อนโยนและความรักต่อข้าพเจ้าแม้เพียงน้อยนิด ใจฉันนั้นช่างมีอำนาจเหนือจิตใจข้าพเจ้ามากเหลือเกิน”⁸

นำไปวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด

การนำไปวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเรียกร้องให้เยาวชนทำสุดความสามารถขณะรับใช้พระเจ้าที่บ้าน ในศาสนจักร และในชุมชน เยาวชนชายและเยาวชนหญิงที่นำไปวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดกลายเป็นข่าวสารพระกิตติคุณของพระคริสต์ คำตอบการสวดอ้อนวอนของคนบางคน เทพผู้ปฏิบัติต่อคนขัดสน และแสงสว่างของพระคริสต์ต่อชาวโลก ■

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบดนาร์, “Youth and Family History,” [lds.org/youth/family-history/leaders](https://www.lds.org/youth/family-history/leaders).
2. จดหมายจากหลานชายของแคโรล เอฟ. แมคคองกี, 13 มี.ค. 2015.
3. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 3.1.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ “หน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้า: งานเผยแผ่ของบิตามารดาและผู้นำต่ออนุชนรุ่นหลัง,” *เลียโฮนา*, พ.ล. 2010, 118.
5. *คู่มือเล่ม 2*, 5
6. *คู่มือเล่ม 2*, 3.2
7. *คู่มือเล่ม 2*, 4.1
8. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ*, (2007), 425, 461.

เฉลิมฉลอง การสังสรรค์ ในครอบครัว

คริสต์ศักราช 1915 ศาสดาพยากรณ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแนะนำให้เราจัดเวลาสัปดาห์ละหนึ่งคืนไว้ให้ครอบครัวเรา เดิมที่เราเรียกว่า “home evening [ยามเย็นที่บ้าน]”—เวลาให้เรียนพระกิตติคุณและสนุกสนานด้วยกัน ขณะกระชับความสัมพันธ์ทางโลกและนิรันดรของเรา

หนึ่งร้อยปีต่อมา การสังสรรค์ในครอบครัวยังคงช่วยเราสร้างครอบครัวที่จะคงอยู่ชั่วนิรันดร ศาสดาพยากรณ์สัญญาว่าโดยผ่านการสังสรรค์ในครอบครัว ศรัทธาและความเข้มแข็งทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นในใจเรา ความค้ำครอง ความเป็นหนึ่งเดียวกัน และสันติสุขจะเพิ่มมากขึ้นในบ้านของเรา

เราทุกคนเป็นสมาชิกของครอบครัวบนแผ่นดินโลก และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระบิดาในสวรรค์ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดในโลกและไม่ว่าสถานการณ์ในชีวิตเราจะเป็นอย่างไหน เราสามารถเฉลิมฉลองและมีส่วนร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวได้ ■

ชาย: ครอบครัวมัวเพ็งย้ายมาประเทศไทย พวกเขาเรียนพระกิตติคุณและรับบัพติศมาที่นี่ สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัวพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนทั้งในภาษาม้งซึ่งเป็นภาษาบ้านเกิดของพวกเขา และภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาบ้านใหม่ของพวกเขา

ล่าง: ความสนุกสนานและการเล่นเกมเป็นวิธีหนึ่งที่ครอบครัวชาวตอสจากโปรตุเกสสร้างมิตรภาพอันแน่นแฟ้นที่การสังสรรค์ในครอบครัว

ชวา: ครอบครัวมีความหมายมากกว่าพ่อแม่ลูกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ดังนั้นเมื่อบราเดอร์ซูคาเมโนนำครอบครัวมาอยู่พร้อมหน้าเพื่อสังสรรค์ หลายคนจากหมู่บ้านจึงรู้สึกยินดีที่จะเข้าร่วม

เบนสตูต: ซีสเตอร์เกอร์แคนจากฟิลิปปินส์ใช้เพลงปรัมพวยและเพลงพื้นบ้านสอนลูก ๆ เรื่องความปีติยินดีของพระกิตติคุณ

เบน: ครอบครัวแอนเดอร์สันชอบทำคุกกี้ในห้องครัวที่บ้านของพวกเขาในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา บางครั้งพวกเขาใช้คุกกี้เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนหรือเป็นอาหารว่าง

บน: บราเดอร์และซิสเตอร์เรย์โนลด์ส์จาก
วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา มองหาวิธีสอน
พระกิตติคุณเพียงเพื่อให้ลูกเล็ก ๆ ได้เรียนรู้
และเข้าใจ

ขวา จากบนสุด: ครอบครัวเอสปีโนซาจาก
โบลิเวียมีคุณยายที่น่าเคารพของพวกเขา
ร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวเช่นกันขณะ
พวกเขาร้องเพลงและเรียนพระกิตติคุณ
สำหรับครอบครัวจิวจากจอร์เจีย สหรัฐ-
อเมริกา ประวัติครอบครัวเป็นกิจกรรมโปรด

ที่การสังสรรค์ในครอบครัว พวกเขาชอบ
สอนลูก ๆ เกี่ยวกับมรดกเกาหลีของพวกเขา
บางครั้งครอบครัวไคเกอร์หลุดจาก
ออสเตรเลียออกไปเที่ยวนอกบ้านอันเป็น
ส่วนหนึ่งของการสังสรรค์ในครอบครัว
เพื่อสำรวจความสวยงามของเมือง

คู่มือคิดการสร้างสรรค์ในครอบครัวหน้า 3 ใน
เลียดโฮนา แต่ละฉบับ

แชร์ภาพถ่ายหรือวิดีโอการสร้างสรรค์ใน
ครอบครัวของท่านโดยใช้ #FamilyNight

เรียนรู้เพิ่มเติมที่ facebook.com/liahona.
magazine.

การเข้าใจและ
ทำตามแผนของ
พระผู้เป็นเจ้าอย่าง
เชื่อฟังจะป้องกันตัว
เราไม่ให้ระหกระเหิน
ออกนอกเส้นทาง
ที่นำเรากลับไปหา
พระบิดาบนสวรรค์

แผนแห่ง ความรอด

ขุมทรัพย์อันศักดิ์สิทธิ์
ของความรู้เพื่อนำทางเรา

โดย เอ็ดเวิร์ด
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

กุญแจสู่ความสำเร็จของเราในชีวิตก่อนมรตัยคือเราสนับสนุนแผนของพระบิดา กุญแจสู่ความสำเร็จของเราในชีวิตมรตัยก็เช่นเดียวกัน

ขาพเจ้ามักได้รตรองความสิ้นหวังของบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้าที่กำลังระหกระเหินในโลกอันมืดทึมและชวนหดหู่ ไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นใคร ไม่รู้ว่าพวกเขามาจากไหน เหตุใดพวกเขาจะมาอยู่บนโลกนี้ หรือพวกเขาจะไปไหนหลังจากชีวิตมรตัย

เราต้องไม่ระหกระเหิน พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความจริงนิรันดร์เพื่อตอบคำถามเหล่านี้ซึ่งพบในแผนอันยิ่งใหญ่สำหรับบุตรธิดาของพระองค์ ในพระคัมภีร์เรียกแผนนี้ว่า “แผนแห่งการไถ่”¹ “แผนแห่งความสุข”² และ “แผนแห่งความรอด”³

การเข้าใจและทำตามแผนของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเชื่อฟังจะป้องกันตัวเราไม่ให้ระหกระเหินออกนอกเส้นทางที่นำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์⁴ ด้วยเหตุนี้ และด้วยเหตุนี้เท่านั้น เราจึงสามารถดำเนินชีวิตแบบที่พระองค์ทรงดำเนิน ซึ่งคือ “ชีวิตนิรันดร์...ของประทานล้ำค่าที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า”⁵

ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์คุ้มค่าแก่ความพยายามศึกษา เรียนรู้ และประยุกต์ใช้แผนแห่งความรอด มนุษยชาติทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิตและได้รับพรแห่งความเป็นอมตะ แต่เพื่อได้รับชีวิตนิรันดร์—ชีวิตที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมี⁶—การดำเนินชีวิตตามแผนแห่งความรอดอย่างสุดใจ ความนึกคิด พลัง และพลังกำลังของเราจึงเป็นเรื่องที่คุ้มค่า

การเข้าใจแผนแห่งความรอด

การรู้แผนนี้ช่างมีพลังยิ่ง! แผนแห่งความรอดเป็นชุมทรัพย์สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของความรู้เท่าที่เคຍประทานให้มนุษย์ เพราะแผนนี้อธิบายจุดประสงค์นิรันดรของชีวิต หากปราศจากแผนดังกล่าว เราย่อมระหกระเหินในความมืด นี่คือนิสัยที่แบบแผนของพระผู้เป็นเจ้าคือประทานบัญญัติให้บุตรธิดาของพระองค์ “หลังจากให้พวกเขารู้จักแผนแห่งการไถ่”⁷

ความปรารถนาของข้าพเจ้าคือช่วยให้เราแต่ละคนใช้ประโยชน์จากชุมทรัพย์แห่งความรู้นี้—เข้าใจแผนแห่งความรอดมากขึ้น และประยุกต์ใช้ความเข้าใจนั้นในชีวิตประจำวันของเรา

สิทธิ์เสรี

เพราะสิทธิ์เสรีจำเป็นต่อแผนนี้ เราจึงเริ่มตรงนี้ พระบิดาของเราประทานความสามารถให้เราปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ⁸ ตามความจริงนิรันดร—ความจริงที่ทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่และสวรรค์เป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่⁹ ถ้าเราใช้สิทธิ์เสรียอมรับและดำเนินชีวิตตามความจริงเหล่านี้ เราจะได้รับปีติอันเป็นนิจตรงกันข้าม ถ้าเราใช้สิทธิ์เสรีเพื่อไม่เชื่อฟัง ปฏิเสธรูของพระผู้เป็นเจ้า เราย่อมประสบความทุกข์และโทมนัส¹⁰

สิทธิ์เสรีเป็นหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับสามบทในแผนแห่งความรอด: ชีวิตก่อนมรตัย ชีวิตมรตัย และชีวิตหลังมรตัย

ชีวิตก่อนมรตัย

ดังประกาศใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เราแต่ละคน “เป็นปิยบุตรและปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดา พระมารดาบนสวรรค์” มี “ลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์”¹¹ ในสภาก่อนมรตัย พระบิดาบนสวรรค์ทรงอธิบายแผนแห่งการไถ่ให้เราฟัง¹² แผนนั้นมีส่วนฐานบนหลักคำสอน กฏ และหลักธรรมที่ดำรงอยู่ตลอดมา¹³ เราเรียนรู้ว่าถ้าเรายอมรับและทำตามแผนนั้น เราจะต้องเต็มใจจากที่ประทับของพระบิดาและรับการทดสอบเพื่อแสดงให้เห็นว่าเราจะเลือกดำเนินชีวิตตามกฏและพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่¹⁴ เราชื่นชมยินดีกับโอกาสนี้¹⁵ และสนับสนุนแผนด้วยความสำนึกคุณเพราะแผนนั้นเสนอวิธีให้เราเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์และได้รับชีวิตนิรันดรเป็นมรดก

แต่แผนมีความเสี่ยง: ถ้าในความเป็นมรตัยเราเลือกไม่

ดำเนินชีวิตตามกฏนิรันดรของพระผู้เป็นเจ้า เราจะได้สิ่งที่ด้อยกว่าชีวิตนิรันดร¹⁶ พระบิดาทรงทราบว่าจะสะดุดและทำบาปขณะเรียนรู้จากประสบการณ์ในความเป็นมรตัย ด้วยเหตุนี้จึงทรงจัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดมาไถ่ทุกคนที่กลับใจจากบาปและเยียวยาบาดแผลทางวิญญาณและทางอารมณ์ของคนทีเชื่อฟัง¹⁷

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรที่พระบิดาทรงรัก ทรงเลือกและทรงแต่งตั้งล่วงหน้าตั้งแต่ต้น¹⁸ พระองค์ทรงสนับสนุนแผนของพระบิดาและเสนอพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราโดยตรัสว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเกิด”¹⁹ ฉะนั้นพระบิดาจึงทรงกำหนดให้พระเยซูมาดำเนินพระชนม์ชีพไว้บาปในความเป็นมรตัย ไถ่บาปและความทุกข์ของเรา และฟื้นคืนพระชนม์เพื่อทำลายสายรัดแห่งความตาย

ลูซิเฟอร์ผู้เป็นที่รู้จักในชื่อว่าซาตานมีชีวิตในการดำรงอยู่ก่อนมรตัยเช่นกัน²⁰ เพราะเหตุผลที่เห็นแก่ตัวเขาจึงปฏิเสธแผน

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรที่พระบิดาทรงรัก ทรงเลือกและทรงแต่งตั้งล่วงหน้าตั้งแต่ต้น

หมายมั่นทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์ และกบฏต่อพระบิดา²¹ ด้วยเหตุนี้ ซาตานกับคนติดตามเขาจึงจะไม่มีร่างกาย พวกเขาเสียโอกาสมีส่วนร่วมในแผนของพระบิดาและสูญเสียจุดหมายอันสูงส่งของพวกเขา²² ทุกวันนี้พวกเขายังคงทำสงครามกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าและพยายามหันใจและความคิดมนุษย์ให้ต่อต้านพระองค์²³

โลกนี้ออกแบบและสร้างไว้ให้คนที่ยอมรับแผนของพระบิดา²⁴ ที่นี้เราได้รับร่างกายที่สร้างตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและเหมือนกับพระองค์ ที่นี้เราได้รับการทดสอบและพิสูจน์ ที่นี้เราได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการรับชีวิต

นิรันดรเป็นมรดก²⁵

ชีวิตมรตัย

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างอาดัมกับเอวา และทรงรวมพวกท่านเป็นสามีภรรยา วางพวกท่านไว้ในสวนเอเดน และบัญชาพวกท่านให้มีบุตร²⁶ อัดัมและเอวาใช้สิทธิ์เสรีพร้อมใจกันตกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและกลายเป็นสัตว์ภาวะมรตัย²⁷ ทั้งหมดนี้ทำให้แผนของพระบิดาเกิดสัมฤทธิ์ผลโดยทำให้พวกท่านมีบุตร ซึ่งจะมีไม่ได้ในสวนเอเดน²⁸ ตามกฏนิรันดร อำนาจอันสูงส่งของการให้กำเนิดต้องใช้ภายในขอบเขตที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนด การทำเช่นนั้นเปิดโอกาสให้ได้รับปีตินิรันดร การใช้อำนาจศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวนอกขอบเขตของพระผู้เป็นเจ้า

จะส่งผลให้เกิดความเศร้าหมองในท้ายที่สุด²⁹

ซาตานผู้ปรารถนาให้ทุกคน “เศร้าหมองเหมือนตัวเขา”³⁰ พยายามดึงเราออกจากโอกาสที่มีให้ผ่านแผนของพระบิดา เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์ทรงยอมให้ซาตานล่อลวงเรา เพราะพระองค์ทรงทราบว่าการตรงกันข้ามจำเป็นต่อการเติบโตและการทดสอบเราในความเป็นมรรตัย³¹ การตรงกันข้ามเปิดโอกาสอันประมาธคามิได้ให้เรากลับไปหาพระผู้เป็นเจ้าและพึ่งพาพระองค์ เพราะความดีและความชั่วอยู่ตรงหน้าเสมอ เราจึงสามารถแสดงความปรารถนาของใจเราได้อย่างชัดเจนโดยยอมรับอย่างหนึ่งและปฏิเสธอีกอย่างหนึ่ง³² การตรงกันข้ามพบได้ในการล่อลวงของซาตานแต่พบในความอ่อนแอของเราเช่นกัน ความอ่อนแอตามประสามนุษย์ที่มีอยู่เป็นปกติวิสัยในสภาพมนุษย์³³

เพื่อช่วยเราเล็ดลอดอย่างฉลาด พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแผนแห่งการไถ่และประทานพระ-

บัญญัติ³⁴ แสงสว่างของพระคริสต์³⁵ และความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์³⁶ กระนั้นด้วยของประทานทั้งหมดนี้ เราทุกคนในโลกที่ตกแล้วก็ยังทำบาป และด้วยเหตุนี้เราทุกคนจึงไม่สามารถเข้าในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าด้วยคุณความดีของเราเอง³⁷ นั่นคือสาเหตุที่แผนอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระองค์จัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดไว้ให้เรา

พระเยซูคริสต์เสด็จมาแผ่นดินโลกในฐานะพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า และทรงทำพระพันธกิจที่กำหนดไว้อย่างดีพร้อมโดยทรงยอมรับพระประสงค์ของพระบิดาในทุกเรื่อง³⁸ ตามแผนอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระบิดา เราชนะผลของการตกผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด³⁹ เราสามารถเอาชนะผลของบาป และความอ่อนแอจะเปลี่ยนเป็นความเข้มแข็งถ้าเราใช้ประโยชน์จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์⁴⁰

อาดัมและเอวาใช้สิทธิ์เสรีพร้อมใจกันตกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและกลายเป็นสภาวะมรรตัยทั้งหมดนี้ทำให้แผนของพระบิดาเกิดสัมฤทธิ์ผลโดยทำให้พวกท่านมีบุตรได้

**แก่นแท้ของชีวิตนิรันดร์
ครอบคลุมถึงการแต่งงาน
นิรันดร์ของชายหญิงซึ่ง
เป็นส่วนจำเป็นของการ
เป็นเหมือนพระบิดา
พระมารดาบนสวรรค์**

เราสามารถมีคุณสมบัติคู่ควรแก่การรับชีวิตนิรันดร์ผ่านการเชื่อฟังพระบัญญัติเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าการมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ กลับใจรับบัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในการทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด⁴¹ ในทางปฏิบัติ เราต้องได้รับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่จำเป็นทั้งหมดและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในการรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ชีวิตหลังมรตัย

หลังจากเราตาย วันหนึ่งเราจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้ช่วยให้รอดเพื่อรับการพิพากษา⁴² เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตา คนที่ใช้ศรัทธาในพระคริสต์จนถึงการกลับใจจะได้รับการให้อภัยและได้รับทั้งหมดที่พระบิดาทรงมีเป็นมรดกรวมทั้งชีวิตนิรันดร์⁴³ เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเที่ยงธรรม แต่ละคนที่ไม่กลับใจจะไม่ได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์⁴⁴ แต่ละคนจะได้รับ

รางวัลตามศรัทธา การกลับใจ ความนึกคิด ความปรารถนา และการทำงานของตนเอง⁴⁵

การประยุกต์ใช้แผนแห่งความรอดในชีวิตประจำวันของเรา

เมื่อเราเข้าใจภาพรวมของแผนและเห็นตัวเองในนั้น เราจะได้รับสิ่งที่ประมาณค่ามิได้ แม้สิ่งจำเป็น นั่นคือ เราจะมีมุมมองนิรันดร์ มุมมองนิรันดร์ทำให้รู้การตัดสินใจและการกระทำประจำวันของเรา ทำให้จิตใจและจิตวิญญาณของเรามั่นคง เมื่อความคิดเห็นที่งุนงงให้คลายตามแต่มีจุดต่างพร้อมนิรันดร์วนเวียนอยู่รอบๆ เรา เราจะแน่วแน่และไม่หวั่นไหว

ดังที่เอลเดอร์วิล เอ. แม็กซีเวลล์ (1926-2004) สอนไว้ว่า “หากไม่เข้าใจเรื่องแผนแห่งความรอด รวมถึงการดำรงอยู่ก่อนมรตัย การพิพากษา และการฟื้นคืนชีวิต การพยายามเข้าใจชีวิตนี้ด้วยตัวมันเองคงจะเหมือนกับการดูเพียงองก์ที่สองใน

ละครสามองก์⁴⁶ เราต้องเข้าใจองก์แรก (ชีวิตก่อนมรตัย) จึงจะรู้วิธีทำการเลือกให้ดีที่สุดที่สุดในองก์ที่สอง (ชีวิตมรตัย) ซึ่งจะกำหนดสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราในองก์ที่สาม (ชีวิตหลังมรตัย)

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเข้าใจแผนแห่งความรอด ควบคู่กับการสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจ เปลี่ยนวิธีที่เรามองชีวิต ทุกคนรอบข้างเรา และตัวเราเอง การเข้าใจแผนทำให้รู้สึกศรัทธาทางวิญญาณของเราชัดเจนและยอมให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ ดังที่เป็นอยู่จริง⁴⁷ อูริมและทุมมิมเปิดทางให้ศาสนดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทได้รับการเปิดเผยและการนำทางฉันใด⁴⁸ ความรู้เรื่องแผนจะแสดงให้เห็นวิธี “ปฏิบัติในหลักคำสอนและหลักธรรมเกี่ยวกับอนาคต, ตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม” ที่พระเจ้าประทานแก่เรา⁴⁹ ฉะนั้น ศรัทธาของเราจะเข้มแข็งขึ้น และเราจะรู้วิธีวางผังชีวิตเรา และทำการตัดสินใจสอดคล้องกับความจริงนิรันดร์

ตัวอย่างสองสามเรื่องต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องเป็นพิเศษกับสมัยของเรา

จุดประสงค์ของการแต่งงานในแผนของพระเจ้า

การแต่งงานและครอบครัวกำลังถูกโจมตีเพราะชาตานรู้ว่าทั้งสองจำเป็นต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์—จำเป็นเท่าๆ กับการสร้าง การตก การชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์⁵⁰ โดยที่ทำลายเสาหลักเหล่านั้นของแผนไม่สำเร็จ ชาตานจึงหมายมั่นทำลายความเข้าใจของเราและวิธีปฏิบัติของการแต่งงานและครอบครัว

เนื่องด้วยแผนของพระบิดาบนสวรรค์ เป็นข้ออ้างอิงตายตัว จุดประสงค์ของการแต่งงานจึงปรากฏชัด พระบัญชาให้ละจากบิดามารดา แบนสนิทกันในการแต่งงาน⁵¹ ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก⁵² ทำให้แผนของพระองค์เป็นไปได้ โดยผ่านการแต่งงาน เราย่นำลูกทางวิญญาณของพระองค์เข้ามาในโลกและกลายเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการช่วยให้บุตรธิดาของพระองค์มีส่วนร่วมในแผนของพระองค์⁵³

แผนของพระบิดาเตรียมทางให้เราได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกชีวิตที่พระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ของเราทรงมี ในแผน “ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ขาดผู้หญิงไม่ได้ และผู้หญิงก็ขาดผู้ชายไม่ได้”⁵⁴ แก่นแท้ของชีวิตนิรันดร์ครอบคลุมถึงการแต่งงานนิรันดร์ของชายหญิงซึ่งเป็นส่วนจำเป็นของการเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์⁵⁵

การแต่งงานระหว่างชายกับหญิง

ในการแต่งงาน เราทำให้อีกฝ่ายสมบูรณ์ เฉพาะชายหญิงที่มีความเป็นหนึ่งเดียวและความแตกต่างที่จำเป็นเท่านั้นจึงจะทำได้ เราเติบโตด้วยกันโดยดำเนินชีวิตฉันสามีภรรยาผ่านความเป็นมรตัย และเราใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเมื่อเราเชื่อฟัง เสียสละเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ด้วยกัน โดยรู้ว่าการแต่งงานนิรันดร์เป็นพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงเตรียมทางให้บุตรธิดาของพระองค์ทำสำเร็จครบถ้วนตามพระบัญชาของพระองค์⁵⁶ เราจึงรู้ว่าการแต่งงานของเราจะประสบความสำเร็จเมื่อเราพร้อมใจกันรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้

โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะบุญรอดและการเลือกรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง เราจะได้รับพลังของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าขณะรับมือกับปัญหาท้าทายของความเป็นมรตัย⁵⁷ ศาสนพิธีของพระวิหารประสาทพรเราด้วยอำนาจจากเบื้องบน และเปิดทางให้เราได้กลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์⁵⁸ ศาสนพิธีการผนึกเปิดทางให้สามีภรรยาได้เติบโตด้วยกันโดยเดชาภาพของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า⁵⁹ สิ่งใดที่ทำแทนการแต่งงานแบบนี้จะไม่ทำให้บรรลุจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เพื่อเราหรือเพื่อบุตรธิดาของพระองค์ในรุ่นต่อๆ มา⁶⁰

ตามแผนอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระบิดา เราชนะผลของการตกผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด

เส้นที่ดึงดูดและความปรารถนา

เราแต่ละคนมายังโลกที่ตกแล้วพร้อมความอ่อนแอหรือการทำทลายที่มีอยู่เป็นปกติวิสัยในสภาพมนุษย์⁶¹ การเข้าใจแผนของพระผู้เป็นเจ้าเปิดทางให้เราเห็นความอ่อนแอทั้งหมดตามประสามนุษย์—รวมถึงเส้นที่ดึงดูดและความปรารถนาที่ไม่สอดคล้องกับแผนของพระองค์⁶² การรู้ว่าเราอยู่ก่อนชีวิตนี้ในฐานะบุตรธิดาที่รักของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์เปิดทางให้เราได้รับอัตลักษณ์ส่วนตัวจากต้นกำเนิดอันสูงส่งของเรา สถานะของเราในฐานะบุตรหรือธิดาของพระผู้เป็นเจ้า—ไม่ใช่ความอ่อนแอหรือความโน้มเอียงของเรา—เป็นแหล่งกำเนิดอัตลักษณ์ของเราจริงๆ⁶³

เมื่อมีมุมมองเช่นนี้ เราจะสามารถรอคอยพระเจ้าได้อย่างนอบน้อมและอดทน⁶⁴ โดยวางใจว่าโดยผ่านศรัทธา การเชื่อฟัง และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ นิสัยใจคอและความปรารถนา

**ขณะที่เราประยุกต์ใช้
ความรู้เรื่องแผนของ
พระบิดาในชีวิตประจำวัน
ชีวิตเราจะมีความหมาย
ลึกซึ้งขึ้น**

ของเราจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ ร่างกายเราจะถูกชำระให้ศักดิ์สิทธิ์ และเราจะกลายเป็นบุตรธิดาของพระคริสต์จริงๆ ได้รับการทำให้ดีพร้อมผ่านการชดใช้

มุมมองนิรันดร์ของแผนทำให้คนซื่อสัตย์เชื่อมั่นว่าวันนั้นจะมาถึงแน่นอนที่ “พระเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย... ความเจ็บปวดจะไม่อีกต่อไปเพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”⁶⁵ “ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง”⁶⁶ จะทำให้ความคิดและใจเรามั่นคง และเปิดทางให้เรารอคอยพระเจ้าอย่างอดทนและซื่อสัตย์

สัญญาสำหรับคนที่อดทนอย่างซื่อสัตย์

คนที่สงสัยว่าสภาวารณหรือสภาพปัจจุบันของตนตัดตนเองออกจากชีวิตนิรันดร์หรือไม่ควรจดจำว่า “ไม่มีใครถูกกำหนดให้รับน้อยกว่าทุกสิ่ง”⁶⁷ ที่พระบิดาทรงมีให้บุตรธิดาของพระองค์⁶⁷

คนซื่อสัตย์จะไม่ถูกปฏิเสธพรใดทั้งสิ้น ประธาน

โลเรนโซ สโนว์ประกาศว่า “จะไม่มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนใดที่สิ้นชีวิตหลังจากดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์แล้วสูญเสียสิ่งใดเพราะไม่ได้ทำบางอย่างที่โอกาสไม่เอื้ออำนวยให้เขาทำ อีกนัยหนึ่ง ถ้าชายหนุ่มหรือหญิงสาวไม่มีโอกาสแต่งงาน และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์จนถึงวันที่พวกเขาสิ้นชีวิต พวกเขาจะได้รับพรทุกประการ ความสูงส่งและรัศมีภาพที่ชายหรือหญิงใดจะมีได้ ถ้าพวกเขามีโอกาสนี้และปรับปรุง นั่นเป็นสิ่งที่แน่นอนและเชื่อถือได้”⁶⁸

**สัญญาสำหรับทุกคนที่รู้จักแผนและ
ประยุกต์ใช้ทุกวัน**

เราแต่ละคนสนับสนุนแผนของพระบิดาในชีวิตก่อนมรตัยสุดจิตสุดใจ เรารู้ว่าพระองค์ทรงรักเรา และการที่พระองค์ทรงเสนอโอกาสด้วยน้ำพระทัยกว้างขวางให้เราได้รับทุกอย่างที่พระองค์ทรงมีรวมไปถึงชีวิตนิรันดร์ทำให้เรายำเกรง

กฎแห่งความสำเร็จของเราในชีวิตก่อนมรตัยคือเราสนับสนุนแผนของพระบิดา กฎแห่งความสำเร็จของเราในชีวิตมรตัยก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้คำเชื่อเชิญของข้าพเจ้าคือ ขอให้เราพร้อมใจกันสนับสนุนแผนของพระบิดาอีกครั้ง เราทำสิ่งนี้เพราะเรารักทุกคน เพราะแผนนั้นเป็นการแสดงความรักของพระเจ้า

ขณะที่เราประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องแผนของพระบิดาในชีวิตประจำวัน ชีวิตเราจะมีคามหมายลึกซึ้งขึ้น เราจะเผชิญความท้าทายด้วยศรัทธามากขึ้น เราจะมุ่งหน้าด้วยความหวังอันแน่นอน เจิดจ้า และโชติช่วงของชีวิตนิรันดร์ ■

อ้างอิง

1. เจคอบ 6:8; แอลมา 12:25–26, 30, 32; 17:16; 18:39; 29:2; 39:18; 42:11.
2. แอลมา 42:8, 16.
3. เกรอม 1:2; แอลมา 24:14; 42:5; โมเสส 6:62.
4. ดู แอลมา 12:32; ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Great Plan of Happiness and Personal Revelation” (Church Educational System broadcast for young adults, Nov. 7, 1993) ด้วย.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7
6. ดู ฮาโรลด์ บี. ลี, *The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams (1996), 72; ดู บรูซ อาร์. แมคคองกิน Conference Report, April 1970, 26 ด้วย.
7. แอลมา 12:32; เน้นด้วย; ดูข้อ 25 ด้วย.
8. ดู 2 นีไฟ 2:13–16; หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:78.
9. ดู จอร์จ คิว. แคนนอน, *Gospel Truth: Two Volumes in One: Discourses and Writings of President George Q. Cannon* sel. Jerreld L. Newquist (1974), 296.
10. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “วิธีดำเนินชีวิตให้ดีท่ามกลางความชั่วร้ายที่เพิ่มขึ้น,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2004, 123; โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, *Return: Four Phases of Our Mortal Journey Home* (2010), 33.
11. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2010, 165; ดู กิจการ 17:29; โรม 8:16–17; ฮีบรู 12:9; อับราฮัม 3:18–25.
12. ดู แอลมา 12:30; ดู โยบ 38:4–7; อับราฮัม 3:22–28.
13. ดู 2 นีไฟ 2:13; ดู ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “To Know God,” *Ensign*, Nov. 1974, 97; *คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์* (2002), 30 ด้วย: “พระบัญญัติแต่ละข้อให้ไว้เพื่อจุดประสงค์พิเศษที่อาจ ... ทำให้เรากลับและพร้อมกลับไปอยู่ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ภาระหน้าที่เหล่านี้ถูกกำหนดไว้เพื่อช่วยให้เรามีอุปนิสัยเหมือนพระเจ้า ถูกกำหนดไว้เพื่อสร้างตัวเราให้เป็นพระเจ้า ทำให้ตัวเราพร้อมและมีคำควรแก่การเป็นทายาทร่วมกับพระเจ้าและพระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรา”
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:31; อับราฮัม 3:24–25.
15. ดู โยบ 38:7.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:34–36, 39–40.
17. ดู อีสยาห์ 53:3–5; 2 นีไฟ 2:8; 9:10–11; 31:21; โมไซยาห์ 3:17; แอลมา 7:11–13.
18. ดู 1 เปโตร 1:20; โมเสส 4:2.
19. อับราฮัม 3:27.
20. ดู อีสยาห์ 14:12–16.
21. ดู โมเสส 4:3–4; ดู 1:19 ด้วย.
22. ดู วิวรรณ์ 12:7–9.
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:26–27.
24. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:18–19.
25. ดู อับราฮัม 3:24–26.
26. ดู ปฐมกาล 1:26–28.
27. ดู แอลมา 42:2–6; โมเสส 4:25, 28–31.
28. ดู 2 นีไฟ 2:23; โมเสส 5:11; ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “แผนแห่งความสุข,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2015, 26–28.

29. ดู แอลมา 39:3–5; 41:3–4, 10–15.
30. 2 นีไฟ 2:27
31. ดู 2 นีไฟ 2:11
32. ดู 2 นีไฟ 2:26–29; แอลมา 34:32–35.
33. ดู เจคอบ 4:7; อีเธอร์ 12:27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:1.
34. ดู แอลมา 12:30–32.
35. ดู โมโรไน 7:16–19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:7, 11–13.
36. ดู 2 นีไฟ 31:12–14, 18.
37. ดู 1 ยอห์น 1:8.
38. ดู ลูคา 22:39–42; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16–19.
39. ดู 1 โครินธ์ 15:20–23; 2 นีไฟ 9:10–13; แอลมา 11:42–45.
40. ดู แอลมา 42:2–15, 22–31; โมโรไน 10:32–33.
41. ดู 2 นีไฟ 31:10–21; 3 นีไฟ 27:13–22.
42. ดู ยอห์น 5:22; โรม 14:10; วิวรรณ์ 20:12–13; 2 นีไฟ 9:41; แอลมา 11:41–44; 3 นีไฟ 27:14–17, 20, 22.
43. ดู แอลมา 34:14–17.
44. ดู โมไซยาห์ 3:21–27; สีสามัน 14:15–19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:21–24, 29–32.
45. ดู มอรมอน 3:20–22.
46. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, ed. Cory H. Maxwell (1997), 252.
47. ดู โรมีส เอส. มอนตัน, “จงเป็นแบบอย่าง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2005, 138.
48. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:35.
49. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:78.
50. ดู ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2015, 52.
51. ดู มัทธีว 19:5.
52. ดู ปฐมกาล 9:1.
53. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:36–40.
54. 1 โครินธ์ 11:11.
55. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “Apostasy and Restoration,” *Ensign*, พ.ศ. 1995, 87; ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “ห้ามมีพระเจ้าอื่น,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 73 ด้วย.
56. ดู 1 นีไฟ 3:7.
57. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–21.
58. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:13–26, 38.
59. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:1–21.
60. ดู 1 เปโตร 3:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 131:1–4; ดู Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 5 vols. (1957–66), 4:197 ด้วย: “คนที่แต่งงานในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ได้รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้านั้นคิดว่าชีวิตนิรันดร์ ชีวิตนิรันดร์เป็นชีวิตของพระเจ้า การเป็นเหมือนพระองค์ *ชีวิตนิรันดร์* หมายถึงการเพิ่มพูนนิรันดร์—ความต่อเนื่องของลูกหลานตลอดกาลตามที่การเปิดเผยกล่าว การแต่งงานนอกพระวิหารเป็นการแต่งงานเพื่อกาลเวลาเท่านั้น ความตายพลัดพราก—นั่นคือการพลัดพรากชั่วนิรันดร์ เว้นแต่ในระหว่างนี้พวกเขาจะกลับใจและโชติช่วงจะไปพระวิหารและทำการแก้ไข”
61. ดู อีเธอร์ 12:27.
62. ดู อีเธอร์ 12:37.
63. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165; ดู *God Loveth His Children* (จุลสาร, 2007), 1 ด้วย.
64. ดู อีสยาห์ 40:31.
65. วิวรรณ์ 21:4; ดู ข้อ 1–3 ด้วย.
66. 2 นีไฟ 31:20.
67. ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” 52.
68. *คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์* (2012), 130. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลิ้ง, “Daughters of God,” *Ensign*, Nov. 1991, 98 ด้วย: “คนที่ไม่แต่งงานเพราะไม่ใช่ความคิดพวกเขา ถามว่าพวกเขาจะถูกปฏิเสธที่มีภาพระดับสูงสุด ในอาณาจักรนั้นหรือไม่ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าภายใต้แผนของพระบิดาผู้ทรงรักและพระเจ้าผู้ไถ่ ท่านจะไม่ถูกปฏิเสธหรือซึ่งท่านคู่ควรได้รับ”

เมื่อมีคนพาไปห้องอาหาร
ของนายทหาร กัปตันเรือ
กำลังตะคอกและชี้นิ้วใส่นาย
ทหารหนุ่มคนหนึ่ง

สำคัญขนาดนี้เชียวหรือ

ระหว่างเดินทางไปต่างประเทศด้วยเรือ USS *West Virginia* มีคำขอให้ทหารนายหนึ่งที่พูดภาษาโปรตุเกสไปเป็นทหารแลกเปลี่ยนกับกองทัพเรือบราซิลสามสัปดาห์

ผมเป็นคนเดียวในกองกำลังเรือดำน้ำที่พูดภาษาโปรตุเกส ความรู้สึกของผมในตอนแรกคือไม่ไป ผมเพิ่งเสร็จสิ้นการลาดตระเวนสามเดือนและกำลังตั้งตารอพบครอบครัว แต่ผมไม่อาจหยุดคิดเรื่องการแลกเปลี่ยนได้ ผมหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอน ได้รับคำตอบแรงกล้าว่าผมควรไป และยอมรับงานมอบหมาย

การเตรียมการเต็มไปด้วยอุปสรรค ณ

จุดหนึ่งผมรู้สึกเหมือนยอมแพ้ ผมคิดว่า “สำคัญขนาดนี้เชียวหรือ” แต่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นเตือนผมให้ดำเนินการต่อ

ในที่สุด หลังจากล่าช้าอยู่หลายวัน ผมก็มาถึงเรือบราซิล เมื่อมีคนพาไปยังห้องอาหารของนายทหาร กัปตันเรือกำลังตะคอกและชี้นิ้วใส่นายทหารหนุ่มคนหนึ่ง กัปตันเห็นผม เขาหยุด และพูดภาษาอังกฤษกระท่อนกระแท่นว่า “อาเพื่อนชาวอเมริกันของผมมาถึงแล้ว ยินดีต้อนรับ คุณจะดื่มอะไรหน่อยไหม”

ผมตอบเป็นภาษาโปรตุเกสว่าผมอยากดื่มน้ำอัดลมยอดนิยมนของชาวบราซิลที่ผมไม่เคยลิ้มรสตั้งแต่เป็นผู้สอนศาสนา

เขาบอกผมว่าบนเรือมีเครื่องดื่มมีนเมาทุกชนิด แต่ผมบอกว่าผมไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ต่อมามีคนมาเคาะประตูห้องพักของผมในเรือ เมื่อผมเปิดประตู นายทหารหนุ่มจากห้องอาหารยืนอยู่ที่นั่น

“คุณเป็นคนอเมริกัน” เขาพูด “คุณไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คุณพูดภาษาโปรตุเกส คุณน่าจะเป็นมอรรอน”

“ใช่ครับ” ผมตอบ

เขากางแขนโอบกอดผมและร้องให้สะอึกสะอื้น

ร้อยโทเมเนตสคนน์เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และเพิ่งเรียนจบจากโรงเรียนนายเรือบราซิล บนเรือ เขาทราบอย่าง

รวดเร็วว่ากับต้นคาคาดหวังให้เขาใช้ชีวิต
เถื่อนๆ แบบทหารเมื่อแหวะตามท่าเรือ
ต่างๆ แต่ร้อยโทเมนเดสมักจะอาสา “เข้า
เวร” และไม่ไปร่วมกิจกรรมเมื่อแหวะเทียบ
เรือตามรายทาง กับต้นเบือหน่ายกับเรื่อง
นี้มาก เมื่อผมเข้าไปในห้องอาหาร เขา
กำลังตะคอกใส่ร้อยโทเมนเดสเพราะไม่
ร่วมด้วย

“นายจะต้องออกไปกับพวกทหาร
ระหว่างจอดเทียบท่าคราวหน้า” เขา
สั่งร้อยโทคนนั้น “นายจะต้องแสดงให้เห็น
ทหารอเมริกันที่มาเยี่ยมเราเห็นว่าความ
สนุกสนานเป็นอย่างไร เขาจะคาดหวัง
อย่างนั้นจากเรา”

ร้อยโทเมนเดสสวดอ้อนวอนเป็นเวลา
หลายเดือนขอให้กับต้นคนนี้เข้าใจและ
ยอมรับหลักการของเขา เมื่อผมมาถึง
การสนทนาพระกิตติคุณกลายเป็นศูนย์
รวมของการสนทนาส่วนใหญ่ในห้อง
อาหาร เราพูดคุยกับทหารนายอื่นเกี่ยวกับ
โจเซฟ สมิธ การฟื้นฟู พระคำแห่งปัญญา
และกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ไม่นาน
ความรู้สึกต่อร้อยโทเมนเดสก็เปลี่ยนไป
พวกทหารดีงภาพลามกที่ติดใจแจ่งทั้ง
และเมื่อถึงท่าเรือถัดไป เราทุกคนมีความ
สุขกับการรับประทานอาหารด้วยกันที่
ภัตตาคารแทนที่จะไปคลับ

เมื่ออยู่บนเรือเกือบครบสามสัปดาห์
และหลังจากสนทนากับกับต้นและนาย
ทหารหลายครั้งเกี่ยวกับความเชื่อของเขา
พวกเขาใจอ่อนลง “ตอนนี้ผมเข้าใจแล้ว”
กับต้นบอกร้อยโทเมนเดสก่อนผมจากมา
โดยเพิ่มเติมว่าเขาจะไม่ขอให้ร้อยโท
เมนเดสทำผิดหลักการอีก

ผมจะไม่มีวันลืมประสบการณ์นั้น ผม
กับร้อยโทเมนเดสเรียนรู้ว่าพระบิดาใน
สวรรค์ทรงรู้จักเราแต่ละคน ทรงรักเรา
และสนพระทัยชีวิตส่วนตัวของเรา ■

เคลลี ลาลิง, วอชิงตัน, สหรัฐอเมริกา

ซิสเตอร์ สแพ็พฟอร์ด กำลังพูด กับดิฉัน

◆ หนึ่งดิฉันกำลังเล่นเกมภัตตาคาร
ออนไลน์เมื่อสามิเดินเข้ามาบอกว่า
เขาจะเข้านอนแล้ว

“เดี๋ยวจะตามไปค่ะ” ดิฉันบอกเขา
“ผมจะเจอก็ต่อเมื่อเห็นคุณ” เขากล่าว
ดิฉันกำลังเล่นเกมซึ่งในเกมนั้นดิฉันทำ
อาหารเสมือนจริงในภัตตาคารเสมือนจริง
ให้ลูกค้าเสมือนจริง ดิฉันมองดูหน้าจอ
คอมพิวเตอร์และพูดว่า “ที่จริงอีก 15 นาที
อาหารก็จะมาแล้ว”

เพื่อฆ่าเวลาขณะรอ ดิฉันจึงหยิบ
หนังสือ *Daughters in My Kingdom:*

*The History and Work of Relief
Society* ขึ้นมาอ่าน ดิฉันวางไว้บนโต๊ะ
ตั้งแต่ได้รับในสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันเริ่ม
อ่านคำนำ ในหน้าสามดิฉันพบอ่านพบคำ
พูดของเบลลี เอส. สแพ็พฟอร์ด ประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่เก้า

“ดิฉันเชื่อว่าสตรีโดยทั่วไปในปัจจุบัน”
เธอเขียน “จะตีค่าความสนใจของพวกเขา

ประเมินค่ากิจกรรมที่พวกเขามีส่วนร่วม
แล้วดำเนินการให้ชีวิตง่ายขึ้น โดยให้สิ่ง
สำคัญที่สุดมาก่อน เน้นกิจกรรมที่จะให้
ผลตอบแทนที่ดีที่สุดและยั่งยืนที่สุด และ
สลัดตนเองออกจากกิจกรรมที่ให้ผล
ตอบแทนน้อยกว่า”

นอกจากพระคัมภีร์แล้ว ไม่เคยมีหนังสือ
เล่มใดที่ดิฉันอ่านแล้วสัมผัสใจดิฉันอย่าง
สุดซึ้งมากเท่านี้ ผู้หญิงที่สิ้นชีวิตเมื่อสาม
สิบปีก่อนคนนี้กำลังพูดกับดิฉัน คำพูด
ของเธอเกี่ยวข้องกับปัจจุบันมากกว่าสมัย
ที่เธอพูด

ดิฉันรู้ทันทีว่าดิฉันจะไม่เล่นเกมออนไลน์
อีก ดิฉันปิดคอมพิวเตอร์ เข้านอน และ
บอกสามิให้รู้การตัดสินใจของดิฉัน วันต่อ
มาดิฉันไม่เปิดคอมพิวเตอร์เลย แต่ดิฉัน
คำนวณว่าดิฉันเสียเวลาไปกี่ชั่วโมงกับเกม
พวกนั้นทุกวัน

ดิฉันเอาสามชั่วโมงต่อวันคูณ 365 (วัน
ในหนึ่งปี) และหาร 24 (24 ชั่วโมงในหนึ่ง
วัน) ดิฉันตกตะลึงเมื่อทราบที่ดิฉันเสีย
เวลาไป 45.62 วันต่อปี วันเวลาอันมีค่า
เหล่านั้นสูญไปตลอดกาล ดิฉันน่าจะใช้เวลา
เหล่านั้นอ่านพระคัมภีร์ ใช้เวลากับ
สามิและลูกๆ รับใช้คนอื่นๆ หรือขยายการ
เรียกของดิฉัน

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่พูดเรื่องนี้บ่อยครั้ง
ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญ แต่ดิฉันไม่
เคยนึกถึงเรื่องนี้ และดิฉันคิดว่าเรื่องนี้ไม่
เกี่ยวกับดิฉัน

ดิฉันสำนึกคุณที่พระวิญญูณบริสุทธิ์
ทรงช่วยให้ดิฉันรับรู้ถึงเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
—และเบลลา เอส. สแพ็พฟอร์ด—กำลัง
พูดกับดิฉัน ■

แซนดี ไฮวู้ช, โอไฮโอ, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันไม่รู้ว่าทำไมดิฉันอยู่ที่นั่น

ดิฉันกับคุณแม่เพิ่งสวดอ้อนวอนตอนกลางคืนจบ เรากอดกันและพูดว่า “ลูกรักแม่นะคะ” “แม่รักลูกจ๊ะ” จากนั้นดิฉันก็เดินเข้าห้องนอน ขณะเอื้อมมือไปจับลูกบิดประตู ความรู้สึกแรงกล้าเข้ามาในใจบอกว่าวันพรุ่งนี้คุณแม่ของดิฉันจะเสียชีวิต

สมองกับหัวใจของดิฉันพยายามต่อสู้กับความคิดว่าไม่มีทางเกิดเรื่องแบบนั้นกับคุณแม่แน่ ทุกอย่างจะดีกับท่าน

ดิฉันคุกเข่าสวดอ้อนวอนในห้องอีกครั้ง และทูลพระบิดาบนสวรรค์ว่าความรู้สึกเกี่ยวกับคุณแม่ไม่น่าจะเป็นจริง ดิฉันทูลขอให้พระองค์ทรงนำความคิดนี้ออกไป แต่ความคิดนั้นไม่ยอมออก ดิฉันกลับไปห้องนอนของพ่อแม่และบอกคุณแม่ว่า ดิฉันอยากกอดและจูบท่านอีกครั้งก่อนเข้านอน เราพูดอีกครั้งว่า “ลูกรักแม่นะคะ” “แม่รักลูกจ๊ะ” และดิฉันกลับเข้าห้องของดิฉัน คืนนั้นดิฉันใช้เวลาพักใหญ่กว่าจะหลับได้

ดิฉันกลับไปห้องนอนของพ่อแม่และบอกคุณแม่ว่าดิฉันอยากกอดและจูบท่านอีกครั้งก่อนเข้านอน

เมื่อตื่นขึ้นมาตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ดิฉันกลัวมาก ขอบพระทัยที่คุณแม่ยังอยู่ที่นั่นมีความสุขและสบายดี แต่ในใจลึกๆ แล้วดิฉันยังมีความรู้สึกทรมานจิตใจตลอดว่า บางอย่างไม่ชอบมาพากล ที่การประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานวันนั้น คุณแม่ลุกขึ้นแสดงประจักษ์พยาน

หลังจากการประชุมเสร็จเลิกทำนไปสอนชั้นเรียนปฐมวัย และดิฉันไปโรงเรียนวันอาทิตย์ ดิฉันมีความรู้สึกชัดเจนอีกครั้ง คราวนี้บอกให้ลูกออกจากโรงเรียนวันอาทิตย์ ดิฉันไม่ต้องการถึงความสนใจมาที่ตนเอง แต่มีบางอย่างดึงดิฉันขึ้นจากที่นั่งและเดินออกประตู ภายในไม่กี่นาที ดิฉันพบว่ากำลังนั่งอยู่ในชั้นเรียนปฐมวัยของคุณแม่ฟังท่านสอน ดิฉันไม่รู้ว่าทำไมอยู่ที่นั่น แต่รู้อย่างแน่นอนคือที่ที่ดิฉันต้องอยู่

บ่ายคล้อยวันนั้นที่บ้านของพี่ชายดิฉันคุณแม่จ้องตาดิฉันเป็นครั้งสุดท้ายขณะล้มพับและเสียชีวิตด้วยโรคกล้ามเนื้ออุดตันในปอด พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเตรียมดิฉันเพราะทรงมีเหตุผลและทรงเมตตาดิฉัน การกระตุ้นเตือนเหล่านั้นให้เวลาดิฉันได้อยู่กับคุณแม่มากขึ้น ซึ่งดิฉันจะไม่มีหากไม่สนใจสุรเสียงสงบแผ่วเบาดังกล่าว

ความรักของพระบิดาบนสวรรค์ไม่เคยประจักษ์ชัดต่อดิฉันมากเท่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเสียชีวิตของคุณแม่ เราได้รับพรมากเหลือเกินที่มีพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรามากพอจะมอบของประทานพิเศษแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรา ■
แอมเบอร์ ซีนีย์, แอลละแบมา, สหรัฐอเมริกา

เมื่อผมโทรไปที่สำนักงาน
ของเรือ และขอร้องให้พวกเขา
ออกเรือเข้าไปอีกสองวัน พวกเขา
บอกว่ารอไม่ได้

สวดอ้อนวอนขอให้ไปโรตุม่าได้

“เวสเตอร์แลนด์ ออกไปแล้วเมื่อวาน” พี่
สละไม้บอกขณะทักทายกันที่สนามบิน
นานาชาตินาดีในฟีจี

ผมเสียใจและผิดหวังกับข่าวนี้ เอ็มวี
เวสเตอร์แลนด์ เป็นเรือที่จะพาเราไปพบ
พี่ชายผมบนเกาะโรตุม่า โรตุม่าอยู่ทาง
ตะวันตกเฉียงเหนือของวิตีเลวู เกาะใหญ่
ที่สุดของหมู่เกาะฟีจีประมาณ 375 ไมล์
(600 กิโลเมตร) ถ้าคุณพลาดเรือเที่ยวนี้
คุณจะต้องรอเที่ยวต่อไปหลายวันหรือแม้
หลายสัปดาห์

ปีก่อนผมไปโรตุม่าเพื่อช่วยพี่ชายซ่อม
บ้านของคุณยาย และผมจากเขามาเพราะ
ความเห็นไม่ตรงกันเรื่องงาน ตอนนั้นผม
อยากเจอเขาและบอกเขาว่าผมเสียใจมาก
หนึ่งสัปดาห์ก่อนผมกับอคาตา ภรรยา
ของผมบินจากออสเตรเลียไปฟีจี หลาน
สาวบอกผมว่า เวสเตอร์แลนด์ จะไปโรตุม่า
ก่อนเรามาถึงหนึ่งวัน ผมโทรไปที่สำนักงาน
ของเรือลำนั้นทันทีและขอร้องให้พวกเขา

ออกเรือเข้าไปอีกสองวัน

“ไม่ครับ เราทำไม่ได้แม้จะอยากทำก็
ตาม” พวกเขาตอบ “คณะกรรมการเกาะ
โรตุม่าได้เตรียมงานเลี้ยงต้อนรับพวกเรา
แล้วและเรือต้องออกตามกำหนด”

ความคิดหนึ่งแวบเข้ามา ผมตัดสินใจ
อดอาหารและสวดอ้อนวอน

“พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก” ผมสวดอ้อน-
วอน “ข้าพระองค์ประสงค์จะขึ้นเรือไปโรตุม่า
ให้ทัน ข้าพระองค์เชื่อว่าพวกเขาไม่สามารถ
ออกเรือเข้าไปหนึ่งวันหรือสองวันได้ แต่
พระองค์ทรงมีเดชานุภาพทำเช่นนั้นได้ ขอ
พระองค์ทรงโปรดเอาสลักเกลียวออกจาก
เรือสักหนึ่งตัวได้หรือไม่เพื่อถ่วงเวลาของ
เรือลำที่ข้าพระองค์จะโดยสาร ข้าพระองค์
จำเป็นต้องไปโรตุม่าเพื่อคืนดีกับพี่ชาย”

หลังจากเราทราบข่าวที่ทำให้ผิดหวัง
เราเดินทางไปท่าเรืออีกฝั่งของเกาะ ที่นั่น
เราทราบว่าเรือมีปัญหาเครื่องยนต์และ
ยังไม่ออก พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบ

คำสวดอ้อนวอนของผม! ผลปรากฏว่า
ต้องยกทั้งเครื่อง—ไม่ใช่แค่สลักเกลียวตัว
เดียว—ออกมาซ่อมรอยน้ำมันรั่วครั้งใหญ่
ผมอยู่บนเรือเมื่อเรือออกในอีกหนึ่งสัปดาห์
ต่อมา

เมื่อมาถึงโรตุม่า ผมสวมกอดพี่ชาย
และขอโทษ เราฟื้นฟูความสัมพันธ์ของเรา
นั่นเป็นวันแห่งความปลื้มปีติอย่างแท้จริง

ผมจะสำนึกคุณตลอดไปต่อประสพ-
การณ์ทางวิญญาณอันแสนวิเศษครั้งนี้
และสำหรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
ของพระเยซูคริสต์ ผมมีประจักษ์พยานว่า
ปาฏิหาริย์ยังคงเกิดขึ้นทุกวันนี้ พระบิดา
บนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงตอบคำ
สวดอ้อนวอนที่จริงใจของเรา การสวด
อ้อนวอนและการอดอาหารไปด้วยกัน
และพระกิตติคุณเป็นความจริง—แม้ใน
หมู่บ้านเล็กๆ บนเกาะเล็กๆ ของโรตุม่า ■

จอห์น เค. มูเรอร์, นิวเซาธ์เวลส์,
ออสเตรเลีย (ผู้เขียนถึงแก่กรรม)

โดย แรนดอลล์
แอล. ริตต์
รับใช้เป็นที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ
ตั้งแต่ปี 2013 ถึง 2015

ดำเนินชีวิตด้วย เจตนาแท้จริง

ข ้าพเจ้าเรียนรู้ความสำคัญของ
เจตนาแท้จริงสมัยเป็นนักเรียน
เซมินารี ครูของเราท้าทายให้เรา
อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เพื่อติดตามความ
ก้าวหน้าของเรา ครูได้สร้างแผนภูมิโดย
มีชื่อของเราไล่ลงมาทางซ้ายและรายชื่อ
หนังสือในพระคัมภีร์เรียงอยู่ด้านบน ทุก
ครั้งที่เราอ่าน เขาจะติดตามดวงหนึ่งไว้
ข้างชื่อเรา

ตอนแรกข้าพเจ้าไม่ได้พยายามอ่าน
มากนัก และไม่แน่ว่าข้าพเจ้าล้ม
หลังมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยแรงกระตุ้นจาก
ความรู้สึกอับอายกับความที่ซบเซาขึ้นมา
แต่ก้ามนิด ข้าพเจ้าจึงเริ่มอ่าน ทุกครั้ง
ที่ได้ดาว ข้าพเจ้ารู้สึกดี และยังได้ดาวมาก
เท่าไร ข้าพเจ้ายังมีแรงจูงใจให้อ่านมาก
เท่านั้น—ในระหว่างชั้นเรียน หลังเลิก
เรียน ทุกครั้งที่มีความว่าง

คงจะเป็นเรื่องที่ดีมากถ้าข้าพเจ้าบอก
พวกท่านได้ว่าข้าพเจ้าอ่านจบเป็นคนแรก
ในชั้นเรียน—แต่ไม่ใช่ และคงจะพอฟังได้
ถ้าข้าพเจ้าบอกท่านได้ว่าข้าพเจ้าได้บาง

อย่างดีกว่าได้ทีหนึ่ง—นั่นคือประจักษ์
พยานในพระคัมภีร์มอรมอน แต่ไม่ใช่เลย
ข้าพเจ้าไม่ได้ประจักษ์พยาน สิ่งที่ข้าพเจ้า
ได้คือดาว ข้าพเจ้าได้ดาวเพราะนั่นคือ
สาเหตุที่ข้าพเจ้าอ่าน ถ้าใช้คำของโมโรไน
นั่นคือ “เจตนาแท้จริง” ของข้าพเจ้า

โมโรไนบอกชัดเจนเมื่อเขาพูดถึงวิธี
สืบให้รู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่
“และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้,
ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระผู้-
เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร, ในพระนาม
ของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่;
และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, *ด้วย
เจตนาแท้จริง*, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์,
พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่อง
ให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์” (โมโรไน 10:4;
เน้นตัวเอน)

เหตุผลที่ถูกต้อง

เมื่อมองย้อนกลับไป ข้าพเจ้าเห็นได้
ว่าพระเจ้าทรงยุติธรรมกับข้าพเจ้า ทำไม

เจตนาแท้จริง
คือการทำ
สิ่งที่ถูกต้องด้วย
เหตุผลที่ถูกต้อง

ข้าพเจ้าจึงคาดหวังว่าจะพบสิ่งอื่นนอก
เหนือสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังค้นหา เจตนา
แท้จริงคือการทำสิ่งที่ถูกต้องด้วยเหตุผล
ที่ถูกต้อง ข้าพเจ้ากำลังอ่านหนังสือที่ถูก
ต้องด้วยเหตุผลที่ผิด

กว่าข้าพเจ้าจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
ด้วยเจตนาแท้จริงก็อีกหลายปีต่อมา เวลา
นี้ข้าพเจ้ารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนบรรลุ

จุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของการเป็นพยานถึงพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์เพราะข้าพเจ้าได้อ่านด้วยเจตนาแท้จริง

บทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับเจตนาแท้จริงและพระคัมภีร์มอรมอนประยุกต์ใช้ได้กับเราทุกคนในชีวิตทุกด้าน บ่อยเหลือเกินที่เราคล้อยตามรูปแบบและนิสัยที่พัฒนามาตลอดหลายปี—เรารู้สึกแต่เคลื่อนที่โดยไม่พิจารณาให้ถี่ถ้วนว่าเรากำลังเคลื่อนที่ไปทางไหน การดำเนินชีวิตด้วยเจตนาแท้จริงเพิ่มจุดโฟกัสและจุดประสงค์ในชีวิตเราและจะส่งผลที่สร้างคุณค่าทุกด้าน การดำเนินชีวิตด้วยเจตนาแท้จริงหมายถึงการเข้าใจว่า “ทำไม”—เจตนาเบื้องหลังการกระทำของเรา โสกราตีสกล่าวไว้ว่า “ชีวิตที่ขาดการสำรวจตนเองนั้นอยู่ไปก็ไร้ประโยชน์ หากคุณค่ามิได้”¹ จงไตร่ตรองว่าท่านใช้เวลาอย่างไร และถามตนเองเป็นประจำว่า “ทำไม” สิ่งนี้จะช่วยท่านพัฒนาความสามารถในการมองการณ์ไกล จะดีกว่ามากถ้ามองไปข้างหน้าและถามตนเองว่า “ฉันจะทำอย่างนั้นทำไม” แทนที่จะมองย้อนกลับไปแล้วพูดว่า “ทำไม โธ่ ทำไม ฉันถึงทำอย่างนั้น”

พระเจ้าทรงต้องการให้ทำอะไร

สมัยเป็นเด็กหนุ่ม ข้าพเจ้าตัดสินใจไม่ไปรับใช้งานเผยแผ่ หลังจากหนึ่งปีในวิทยาลัยและหนึ่งปีในกองทัพ ข้าพเจ้าได้งานดีที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในท้องที่เป็นเจ้าหน้าที่เอกซเรย์ ชีวิตดูเหมือนจะราบรื่นดี และงานเผยแผ่ดูเหมือนไม่จำเป็น

การดำเนินชีวิตด้วยเจตนาแท้จริงหมายถึงการเข้าใจว่า “ทำไม”—เจตนาเบื้องหลังการกระทำของเรา โสกราตีสกล่าวไว้ว่า “ชีวิตที่ขาดการสำรวจตนเองนั้นอยู่ไปก็ไร้ประโยชน์ หากคุณค่ามิได้”

วันหนึ่ง ดร. เจมส์ ฟิงกรี ศัลยแพทย์คนหนึ่ง ที่โรงพยาบาลชวนข้าพเจ้าไปรับประทานอาหารกลางวัน ระหว่างที่เราพูดคุยกัน นายแพทย์ฟิงกรีพบว่าข้าพเจ้าไม่มีแผนจะไปรับใช้งานเผยแผ่ และเขาถามว่าทำไม ข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้าอายุมากไปหน่อยและคงไม่ทันแล้ว เขาบอกข้าพเจ้าว่านั่นไม่ใช่เหตุผลที่ดีและบอกว่าเขาไปรับใช้งานเผยแผ่หลังจากเรียนจบแพทย์ จากนั้นเขาแสดงประวัติการป่วยเรื่องความสำคัญของงานเผยแผ่ของเขา

ประวัติการป่วยของเขามีผลต่อข้าพเจ้าอย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างที่ไม่เคยสวดอ้อนวอนมาก่อน—ด้วยเจตนาแท้จริง ข้าพเจ้านึกถึงเหตุผลมากมายที่ไม่ไปรับใช้งานเผยแผ่ ข้าพเจ้าเป็นคนขี้อาย ข้าพเจ้ามีงานถูกใจ ข้าพเจ้ามีทุนการศึกษาซึ่งจะไม่มีให้อีกหลังจากงานเผยแผ่ สำคัญที่สุดคือข้าพเจ้ามีคนรักที่รอข้าพเจ้าขณะประจำการกองทัพและ

ข้าพเจ้ารู้ว่าเธอจะไม่รออีกสองปี! ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอการยืนยันว่าเหตุผลเหล่านั้นดีและข้าพเจ้าถูกต้อง

ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังที่ไม่ได้รับคำตอบใช่หรือไม่ใช่อย่างที่เราหวัง ต่อจากนั้นก็มีความคิดหนึ่งเข้ามา “พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านทำอะไร” ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าพระองค์ทรงต้องการให้ข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ และนี่กลายเป็นช่วงที่ขาดในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะทำในสิ่งที่ตนต้องการหรือจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือคำถามที่เราทุกคนควรถามตัวเราเองบ่อยๆ

ข้าพเจ้าเลือกรับใช้งานเผยแผ่ด้วยความสำนึกคุณและได้รับมอบหมายให้ไปทำงานในคณะเผยแผ่เม็กซิโกเหนือ

ผลลัพธ์ในวันดี

สามสิบห้าปีต่อมา ลูกชายขอให้ข้าพเจ้าไปเม็กซิโกกับเขา เราหวังว่าจะพบบางคน

ที่ข้าพเจ้าเคยสอน เราเข้าร่วมการประชุมศิษระลึกในเมืองเล็ก ๆ ที่ข้าพเจ้าเริ่มงานเผยแพร่ แต่ข้าพเจ้าจำใครไม่ได้เลย หลังเลิกประชุม เราพูดกับสมาชิกคนหนึ่งและถามว่าเขารู้จักใครบ้างในรายชื่อคนที่ข้าพเจ้าเคยสอนเมื่อหลายปีก่อน เราได้ตามรายชื่อแต่ไม่ประสบความสำเร็จจนเรามาถึงชื่อสุดท้าย เลโอนอร์ โลเปซ เด เอ็นริเกซ

“โอ้ ใช่แล้ว” เขาบอก “ครอบครัวนี้อยู่ที่กวอร์ตอร์บ แต่เข้าโบสถ์หลังนี้ การประชุมศิษระลึกของพวกเขาอยู่ต่อจากนี้

เราไม่ต้องรอนานเลโอนอร์ก็เดินเข้ามาในอาคาร แม้ตอนนี้เธอจะอายุ 70 กว่าแล้ว แต่ข้าพเจ้าจำเธอได้ทันที และเธอก็จำข้าพเจ้าได้ เราร้องไห้กอดกันนานมาก

เธอบอกว่า “เราสวดอ้อนวอนนาน 35 ปีให้คุณกลับมาเพื่อเราจะได้ขอขอบคุณที่นำพระกิตติคุณมาให้ครอบครัวของเรา”

เมื่อสมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ เข้ามาในอาคาร พวกเรากอดกันและร้องไห้ไม่นานเราก็ทราบว่าคุณสมบัติของวอร์ดนี้คือลูกชายคนหนึ่งของเลโอนอร์ ผู้นำเพลงคือหลานสาว ผู้เล่นเปียโนคือหลานชาย และเยาวชนชายหลายคนในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นหลานชายของเธอ ลูกสาวคนหนึ่งแต่งงานกับที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสแตต ลูกสาวอีกคนแต่งงานกับอธิการของวอร์ดใกล้เคียง ลูกของเลโอนอร์เกือบทุกคนรับใช้งานเผยแพร่ และตอนนี้หลานๆ รับใช้งานเผยแพร่อีกเช่นกัน

เราเรียนรู้ว่าเลโอนอร์เป็นผู้สอนศาสนาดีกว่าที่ข้าพเจ้าเป็น ทุกวันนี้ ลูกๆ ของเธอหวนนึกถึงด้วยความขอบคุณต่อความ

พยายามที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของเธอเพื่อสอนพระกิตติคุณแก่พวกเขา เธอสอนพวกเขาว่าการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ เมื่อเวลาผ่านไปจะส่งผลให้เกิดชีวิตที่สมบูรณ์ ชอบธรรม และมีความสุข และพวกเขาสอนสิ่งเหล่านั้นให้คนอื่น ๆ โดยรวมแล้วมีมากกว่า 500 คนเข้ามาในศาสนจักรเพราะครอบครัวที่ยอดเยี่ยมครอบครัวนี้

ทุกอย่างเริ่มจากการสนทนาระหว่างอาหารกลางวัน ข้าพเจ้าคิดบ่อยครั้งว่าถ้า ดร. ฟิงกีสสนใจอาชีพการงานของเขาหรือการแสวงหาทางโลกอื่นๆ มากกว่า เขาอาจจะไม่ถามข้าพเจ้าว่าทำไมไม่ไปรับใช้งานเผยแพร่ แต่ความสนใจของเขาอยู่ที่ผู้อื่นและอยู่ที่การช่วยให้งานของพระเจ้าก้าวหน้า เขาปลูกเมล็ดที่เจริญงอกงาม ออกผล และแพร่พันธุ์ต่อไปเป็นจำนวนมาก (ดู มาระโก 4:20) งานเผยแพร่นำข้าพเจ้าเรื่องผลลัพธ์นิรันดรของการตัดสินใจไว้แล้วว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

จดจำจุดประสงค์นิรันดรของท่าน

ข้าพเจ้านึกถึงชีวิตข้าพเจ้าบ่อยครั้งและสงสัยว่าทำไมจึงตัดสินใจไปรับใช้งานเผยแพร่นานนัก มันยากเพราะข้าพเจ้าเขว ข้าพเจ้ามองไม่เป็นจุดประสงค์นิรันดรของข้าพเจ้า—เจตนาแท้จริงในเรื่องที่เราทำมาอยู่ที่นี่ทำไม

ความปรารถนาและความตั้งใจของข้าพเจ้าไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า ถ้าสอดคล้องการตัดสินใจคงจะง่ายกว่านี้ และทำไมถึงไม่สอดคล้องข้าพเจ้าไปโบสถ์ และรับส่วนศิษระลึกใน

วันอาทิตย์ แต่ไม่จดจ่อกับความหมายของศิษระลึก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน แต่ส่วนใหญ่ทำอย่างไม่มีตั้งใจ ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์ แต่อ่านเป็นครั้งคราวโดยไม่มีเจตนาแท้จริง

ข้าพเจ้ากระตุ้นให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างไรรอบคอบและมุ่งมั่น—ถึงแม้ท่านไม่ได้ทำสม่ำเสมอในอดีต อย่าท้อใจด้วยการนึกถึงสิ่งที่ท่านทำไปแล้วหรือยังไม่ได้ทำ ขอให้พระเจ้าช่วยให้รอดสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากชีวิตท่าน จงจำสิ่งที่พระเจ้าตรัส “แต่บ่อยเท่าที่พวกเขากลับใจและแสวงหาการให้อภัย, ด้วย เจตนาอันแท้จริง, พวกเขาได้รับการให้อภัย” (โมโรไน 6:8; เน้นตัวเอน)

จงเริ่มเดี๋ยวนี้ ดำเนินชีวิตอย่างมีจุดประสงค์โดยเข้าใจว่าเหตุใดจึงทำสิ่งที่ท่านทำและสิ่งนั้นจะนำไปที่ใด ขณะทำสิ่งเหล่านี้ท่านจะค้นพบ “สาเหตุ” สาคัญที่สุดเบื้องหลังทุกสิ่งที่คุณทำคือ ท่านรักพระเจ้าและสำนึกในความรักอันสมบูรณ์แบบที่ทรงมีต่อท่าน ขอให้ท่านพบปิติใหญ่หลวงในการค้นหาความดีพร้อม ในความเข้าใจและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ■

จากการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคนหนุ่มสาว, “การดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมาย: ความสำคัญของเจตนาแท้จริง,” ที่มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์—ไอคาโฮ เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2015 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ devotionals.lds.org

อ้างอิง

1. Socrates in Plato, *Apology* (2001), 55.

ศรัทธา การรับใช้ และบนมปังหนึ่งแถว

โดย นิสซานคา (นิสซ์) มูธู มูดาลิเก

ผมย้ายจากศรีลังกาไปเรียนที่อาร์เมเนียในปี 2007 พบผู้สอนศาสนา และรับบัพติศมาในปีต่อมา หลังจากบัพติศมาผมปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่ผมไม่สามารถทำได้เพราะอายุเกิน 25 ปี แต่ประธานคณะเผยแผ่เรียกผมให้รับใช้งานเผยแผ่ระยะสั้น ความรับผิดชอบของผมรวมถึงการทำงานกับเอดเดอร์คนอื่นๆ และสั่งสอนพระกิตติคุณ ผมรักงานนี้

การทดสอบความกล้า

ระหว่างนั้นผมมีเงินไม่มาก ต่อจากนั้นธุรกิจของคุณพ่อล้ม และท่านไม่สามารถส่งเงินให้ผมได้อีก ผมมีพอแค่ค่าอาหารไม่กี่วัน มหาวิทยาลัยของผมอยู่ใกล้ที่พัก แต่สำนักงานคณะเผยแผ่ต้องนั่งรถประจำทางไป 30 นาที การเดินทางไปกลับต้องใช้เงิน 200 แดรม (ราว 0.50 ดอลลาร์สหรัฐ)

ผมยังคงต้องการขยายการรับใช้งานเผยแผ่ของผม เมื่อเอดเดอร์โทรมาขอให้

ผมไปเยี่ยมสมาชิกสองสามคนกับเขาและขอให้เราพบกันที่ตึก Central Branch—นั่งรถประจำทางกว่า 40 นาที—ผมตอบตกลง ถึงแม้จะมีเงินแค่พอซื้อขนมปังหนึ่งแถว ผมเดินไปที่ตึก Central Branch ฤดูร้อนวันนั้นร้อนมาก ผมจึงต้องพอกดึมน้ำตลอดทาง ผมใช้เวลา นานกว่าสองชั่วโมงกว่าจะถึง ระหว่างเดินกลับบ้านสองชั่วโมง ผมใช้เงินเหรียญสุดท้ายซื้อขนมปัง

การทดสอบที่สำคัญกว่า

หลังจากมาถึงบ้านได้ไม่นาน ผมได้รับโทรศัพท์จากเอดเดอร์คนเดิม เขาบอกว่า “นิสซ์ ผมขอโทษที่โทรหาคุณอีก แต่สมาชิกคนหนึ่งป่วย คุณจะมาเป็นคู่ผมขณะผมให้พรเธอได้ไหม” ผมอยากบอกเขาว่าผมเหนื่อยมากหลังจากเดินกรำแดดสี่ชั่วโมง แต่ใจผมไม่ยอม ศรัทธาของผมให้ความเข้มแข็งและความกล้าแก่ผม ผมจึงบอกว่าจะไป

เพื่อนร่วมห้องเข้ามาตอมนั้นพอดี ผมจึงถามเขาว่าผมจะขอยืมเงินมากพอจะพาผมไปถึงสำนักงานคณะเผยแผ่ได้ไหม

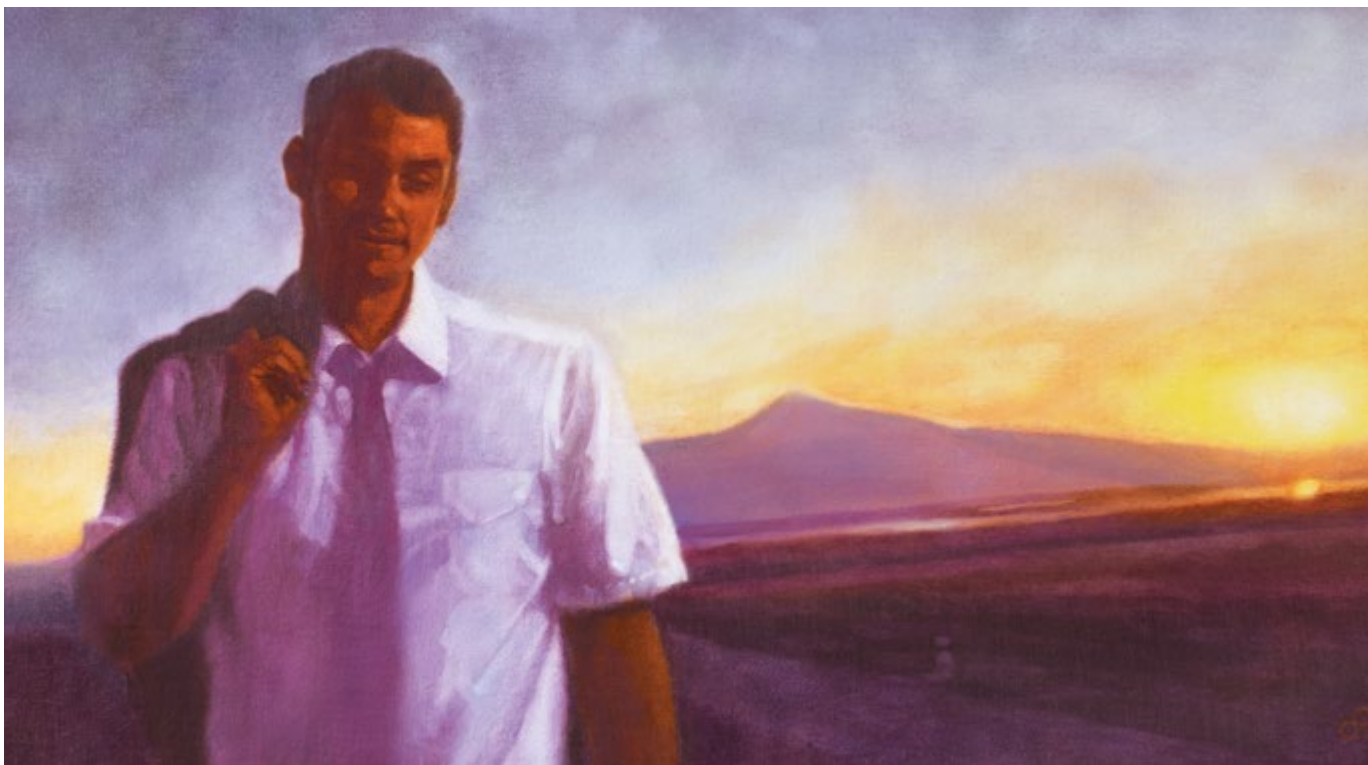
ขณะเดินกลับบ้าน
ผมไม่รู้สึกเหนื่อย
สิ่งเดียวที่ผมนึกได้
คือรอยยิ้มของ
หญิงชราคนนั้น

เขาตอบว่าเขามีเงินแค่ซื้ออาหารจนกว่าจะถึงสิ้นเดือน เขาจึงให้ยืมไม่ได้

จู่ๆ ผมก็จ้องมองขนมปังสดใหม่ที่เพิ่งซื้อมาซึ่งวางอยู่บนโต๊ะ—อาหารอย่างเดียวที่ผมมี ผมหยิบขนมปังและพูดว่า “ผมเพิ่งซื้อขนมปังนี้มา คุณเอาไปแล้วเอาเงินให้ผม 100 แดรมได้ไหม เขายืมและตอบว่าได้ ผมรับเงินและนั่งรถประจำทางไปสำนักงานคณะเผยแผ่

เราไปเยี่ยมสมาชิกศาสนจักรคนนั้น

ภาพประกอบโดย ดัก แพ็คเคิล

หญิงชราที่ล้มป่วย เธอล้มตามองเราแทบไม่ไหว แต่เธอยิ้มให้ผม เธอพูดกับผมโดยตรงขณะหวนนึกถึงความทรงจำก่อนหน้านั้นในชีวิตเธอ เธอมีความสุขมากที่เห็นเราในบ้านของเธอ ผมกับเอลเดอร์ให้พรเธอด้วยกัน เธอยิ้มให้เราอีกครั้ง และผมเห็นแสงสว่างบนใบหน้าของเธอ ลูกสาวเธอบอกว่าการเยี่ยมของเราเป็นครั้งแรกในรอบหลายเดือนที่เธอเห็นรอยยิ้มของคุณแม่

ผมเดินกลับบ้านอีกสองชั่วโมงอีกครั้ง แต่คราวนี้ผมไม่รู้สึกละอาย สิ่งเดียวที่ผมนึกได้คือรอยยิ้มของหญิงชราและการสนทนาของเรา ผมรู้สึกที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ผมไปเยี่ยมเธอ นั่นอาจเป็นสิ่งที่เธอต้องการเพื่อจะมีความสุขมากขึ้นในช่วงวันสุดท้ายของเธอ ผมรู้สึก

ซาบซึ่งใจมากสำหรับโอกาสที่ได้มีส่วนร่วมในการเยี่ยมครั้งนี้ ผมทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรหญิงคนนั้น ผมทูลขอให้พระองค์ประทานอาหารประจำวันในช่วงที่ผมขัดสนทางการเงินด้วย

พรจากเบื้องบน

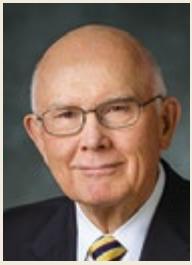
พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงปล่อยให้ผมให้โดดเดี่ยว เดือนนั้นผมกับเพื่อนแบ่งอาหารกันกิน ผมไม่เคยเข้านอนด้วยความหิวถึงแม้ไม่มีแม้แต่สตางค์แดงเดียวในกระเป๋า ผมเดินไปสำนักงานคณะเผยแผ่ทุกวัน—และไม่เคยรู้สึกเหนื่อย การเสียสละทำให้ผมมีความสุข

เดือนนั้นมีหลายคนเชิญผมไปรับประทานอาหารกลางวันและอาหารเย็น วันหนึ่งผมกับเพื่อนร่วมห้องอึดอัดทั้งคู่

และมีเพียงขนมปังแถวเล็กเป็นอาหารเช้า เย็นนั้นเราหิวมาก เรากำลังจะเดินไปขอยืมเงินจากเพื่อนคนหนึ่งที่มีรถยนต์มาจอดพอดี ในรถมีชาวอาร์เมเนียอยู่สองคน ชายสองคนนั้นถามว่าเรามาจากไหน หลังจากบอกว่าเรามาจากศรีลังกา พวกเขาเชิญเราไปรับประทานอาหารเย็นที่บ้าน พวกเขาชอบฟังทุกอย่างเกี่ยวกับศรีลังกาและเราได้รับประทานอาหารเย็นที่อร่อยมาก

ผมรักพระบิดาบนสวรรค์และพรทุกประการที่พระองค์ประทานแก่ผมอยู่เนื่องๆ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยผม และผมรู้สึกถึงความรักความห่วงใยที่ทรงมีต่อผมทุกวัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในอาร์เมเนีย

โดย เฮลเตอร์
ดัลลีน เอช. โอคส์
แห่งโคเวิร์ม
อัครสาวก
สิบสอง

๕ หลุดพ้นจากกับดักของ สื่อลามก

เราทุกคนต้องเรียนรู้การตอบสนองอย่างเหมาะสม
ต่อสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ

สิบปีก่อนข้าพเจ้าพูดเรื่องสื่อลามกในการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าเพิ่มเสียงของ
สื่อ ข้าพเจ้าเข้ากับเสียงของผู้นำท่านอื่นผู้ได้เตือนเรื่องผลเสียทางวิญญาณของสื่อ
ลามก ข้าพเจ้าเตือนว่าผู้ชายและเด็กชายมากมายเหลือเกินกำลังบาดเจ็บเพราะ
สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “วรรณกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศที่ผิดศีลธรรม”¹ การใช้สื่อ
ลามกทุกรูปแบบเป็นความชั่วร้าย—ทำลายความละเอียดอ่อนทางวิญญาณ บั่นทอนความ
สามารถในการใช้พลังฐานะปุโรหิต และทำลายความสัมพันธ์อันล้ำค่า

ปัจจุบัน 10 ปีให้หลัง ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจที่หลายคนฟังและเอาใจใส่คำเตือนของ
ศาสตราจารย์โดยหลีกเลี่ยงและยังคงสะอาดหมดจดจากคราบสื่อลามก ข้าพเจ้าซาบซึ้ง
ใจเช่นกันที่หลายคนเอาใจใส่คำเชื้อเชิญของศาสตราจารย์ให้ปฏิเสธสื่อลามก แก้ไขใจ
และความสัมพันธ์ที่แตกสลาย และก้าวไปข้างหน้าบนเส้นทางแห่งการเป็นสาวกศิษย์ แต่
ข้าพเจ้าเป็นห่วงมากกว่าเดิมที่หลายคนในหมู่พวกเรายังคงตกเป็นเหยื่อของสื่อลามก โดย
เฉพาอย่างยิ่งเยาวชนชายและแม้แต่เยาวชนหญิงที่ตกเป็นเหยื่อเพิ่มขึ้น

เหตุผลเบื้องต้นของปัญหาสื่อลามกที่เพิ่มขึ้นคือ ในโลกทุกวันนี้ คำพูดและภาพที่มี
เนื้อหาทางเพศและอิทธิพลต่างๆ มีอยู่ทุกแห่งหน พบได้ในภาพยนตร์ รายการทีวี สื่อสังคม
การส่งข้อความ แอปพลิเคชัน โซเชียลมีเดีย หนังสือ ดนตรี และการสนทนาประจำวัน ด้วยเหตุนี้
จึงเลี่ยงไม่ได้ที่เราทุกคนจะพบเจอข่าวสารทางเพศเป็นประจำ

 การหันไปพึ่งพระเจ้า
 ด้วยความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนนำบุคคลนั้น
 ให้ยอมรับความจริง
 บางอย่างซึ่งเมื่อเข้าใจ
 อย่างถ่องแท้จะให้พลัง
 และขจัดความละอายใจ

I. ระดับความเกี่ยวข้อง

เพื่อช่วยเรารับมือกับความชั่วร้ายที่เพิ่มขึ้นนี้ ข้าพเจ้าประสงค์จะระบุระดับความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกหลายระดับและเสนอวิธีที่เราควรตอบสนองต่อสื่อเหล่านี้

ในสมัยก่อนและสภาวะแวดล้อมสมัยก่อน คำแนะนำของเราเกี่ยวกับสื่อลามกมุ่งเน้นเรื่องการช่วยแต่ละคนหลีกเลี่ยงไม่เปิดรับสื่อลามกแต่แรกหรือบำบัดให้หายจากการเสพติดสื่อลามก ถึงแม้ความพยายามเหล่านี้ยังคงสำคัญ แต่ประสบการณ์ในอดีตและสภาวะแวดล้อมปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องใช้คำแนะนำที่พูดถึงระดับของการใช้สื่อลามก ระหว่างความแตกต่างโดยสิ้นเชิงของการหลีกเลี่ยงกับการเสพติด การเน้นระดับความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกสี่ระดับจะเป็นประโยชน์ (1) พบเห็นโดยไม่ตั้งใจ (2) ใช้เป็นครั้งคราว (3) ใช้ถี่มาก และ (4) ใช้แบบควบคุมไม่ได้ (เสพติด)

1. พบเห็นโดยไม่ตั้งใจ ข้าพเจ้าเชื่อ

ว่าทุกคนเคยพบเห็นสื่อลามกโดยไม่ตั้งใจ ไม่มีบาปในสิ่งนี้เมื่อเราหันไปทางอื่นและไม่มองอีก นี่เป็นเหมือนความผิดพลาดซึ่งเรียกร้องการแก้ไขไม่ใช่การกลับใจ²

2. ใช้เป็นครั้งคราว การใช้สื่อลามกแบบนี้อาจใช้เป็นครั้งคราวหรือบ่อยๆ แต่มักตั้งใจ และนั่นคือความชั่วร้ายของมัน

สื่อลามกปลุกเร้าและขยายความรู้สึกรุนแรงทางเพศ พระผู้สร้างประทานความรู้สึกเหล่านี้เพื่อจุดประสงค์อันปราดเปรื่องของพระองค์ แต่ประทานพระบัญญัติให้เช่นกันเพื่อจำกัดการแสดงความรู้สึกเหล่านี้เฉพาะชายกับหญิงที่แต่งงานกันแล้วเท่านั้น สื่อลามกทำลายการแสดงความรู้สึกทางเพศอย่างเหมาะสมและกระตุ้นให้แสดงความรู้สึกทางเพศนอกขอบเขตของการแต่งงาน คนที่ใช้สื่อลามกกำลังลองเชิงกับพลังอันแรงกล้าที่สามารถให้กำเนิดชีวิตหรือทำลายชีวิต อย่าไปที่นั่น!

อันตรายที่มาจากการตั้งใจใช้สื่อลามก ไม่ว่าจะเจตนาใดหรือบ่อยเพียงใด คือ การทำเช่นนั้นมักเชิญชวนให้ดูบ่อยขึ้น ซึ่งจะทำให้หมกมุ่นกับความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศเพิ่มมากขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่าภาพทางเพศก่อให้เกิดสารเคมีในสมองที่ให้ความรู้สึกทางเพศ ซึ่งจากนั้นจะกระตุ้นให้สนใจพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น³ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดศีลธรรมทุกรูปแบบหรือทุกระดับก่อให้เกิดความรู้สึกกละอายใจ ซึ่งนานวันเข้าจะฝังลึกในบุคลิกนั้นจนเปลี่ยนได้ยาก

3. ใช้ถี่มาก การตั้งใจใช้สื่อลามกซ้ำๆ จะทำให้ใจจนเป็นนิสัย

“รูปแบบพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำจนกลายเป็นสิ่งที่ทำโดยไม่รู้ตัว”⁴ เมื่อทำงานเป็นนิสัยคนๆ นั้นจะต้องการสิ่งเร้ามากขึ้นเพื่อให้เกิดการตอบสนองแบบเดิมเพื่อจะมีความพึงพอใจ

4. ใช้แบบควบคุมไม่ได้ (เสพติด)

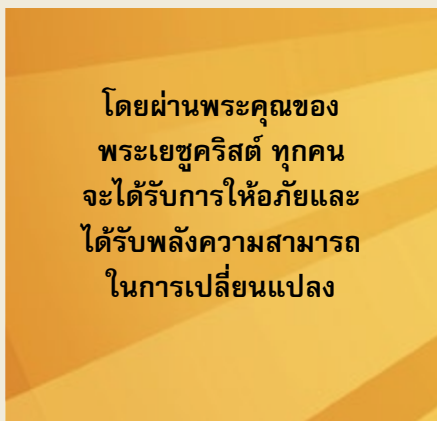
พฤติกรรมของบุคคลหนึ่งถือเป็นการเสพติดเมื่อพฤติกรรมนั้นสร้าง “ภาวะต้องพึ่งพา” (ศัพท์แพทย์ที่ใช้กับการใช้ยาเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การพนัน

แบบควบคุมไม่ได้ ฯลฯ) กลายเป็น “ความปรารถนาที่ต้านทานไม่ได้” ซึ่ง “มีความสำคัญเกือบเหนือทุกอย่างในชีวิต”⁵

II. ความสำคัญของการเข้าใจระดับเหล่านี้

เมื่อเรารับรู้ระดับต่างๆ เหล่านี้ เรารับรู้เช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนที่ตั้งใจใช้สื่อลามกจะติดสื่อลามก ความจริงคือ เยาวชนชายและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่ที่ต่อสู้กับสื่อลามกไม่ติดสื่อลามก นี่เป็นเรื่องสำคัญมากที่ต้องแยกแยะให้ออก—ไม่เฉพาะบิดามารดา คู่ครอง และผู้นำที่ปรารถนาจะช่วยเท่านั้น แต่คนที่ต่อสู้กับปัญหานี้ต้องแยกแยะให้ออกเช่นกัน นี่คือสาเหตุ

หนึ่ง ยิ่งบุคคลนั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับสื่อลามกซึ่งเพียงใด—ตั้งแต่พบเห็นโดยไม่ตั้งใจ ใช้เป็นครั้งคราวหรือตั้งใจซ้ำๆ ใช้ถี่มาก ไปจนถึงใช้แบบควบคุมไม่ได้ (เสพติด)—ยิ่งยากจะบำบัดมากขึ้นเท่านั้น ถ้าจำแนกพฤติกรรมเสพติดผิดประเภท ผู้ใช้อาจคิดว่า

เขาสูญเสียสิทธิ์เสรีและความสามารถในการเอาชนะปัญหา สิ่งนี้จะบั่นทอนความตั้งใจในการบำบัดและกลับใจ อีกนัยหนึ่ง การเข้าใจความลึกซึ้งของปัญหาชัดเจนขึ้น—ว่าปัญหานั้นอาจไม่ได้ฝังแน่นหรือรุนแรงมากอย่างที่กลัว—จะให้ความหวังและสามารถใช้สิทธิ์เสรียุติและกลับใจได้มากขึ้น

สอง เช่นเดียวกับพฤติกรรมที่เป็นบาปทั้งหมด การจงใจใช้สื่อลามกกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกไป บางคนที่เคยประสบสิ่งนี้จะรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้กลับใจ แต่หลายคนอาจรู้สึกอึดอัดใจและพยายามปกปิดความผิดของตนผ่านการหลอกลวง พวกเขาอาจเริ่มรู้สึกละอายใจเช่นกัน ซึ่งนำไปสู่การเกลียดชังตนเอง ถ้าเกิดเรื่องเช่นนี้ ผู้ใช้อาจเริ่มเชื่อคำไปปิดที่สุดอย่างหนึ่งของซาตาน นั่นคือ สิ่งที่พวกเขาทำหรือยังทำอยู่ทำให้พวกเขาเป็นคนเลว ไม่คู่ควรกับพระคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และไม่สามารถกลับใจได้ นั่นไม่จริงเลย เราไม่มีวันอยู่ไกลเกินเอื้อมพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์

สุดท้าย สำคัญที่ต้องไม่ตีตราว่าการใช้สื่อลามกถี่มากหรือใช้จนเป็นนิสัยเป็นการเสพติดเพราะนั่นไม่ได้บอกสภาวะแวดล้อม

หรือความสมบูรณ์ของการกลับใจที่จำเป็นและการบำบัดอย่างถูกต้อง การเข้าใจดีขึ้นว่าบุคคลนั้นอยู่ตรงจุดไหนในกระบวนการนี้จะช่วยให้เข้าใจดีขึ้นเช่นกันว่าจำเป็นต้องทำอะไรจึงจะหาย

III. หนังสือลามก

ตอนนี้ขอให้เราพิจารณาว่าแต่ละคนจะหนีพ้นและหลุดพ้นจากกับดักของสื่อลามกได้อย่างไร ทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ไม่เพียงต่อคนที่กำลังพยายามเอาชนะการใช้สื่อลามกเท่านั้นแต่จะช่วยบิดามารดา และผู้นำที่ช่วยคนเหล่านั้นด้วย แต่ละคนจะประสบความสำเร็จมากขึ้นทั้งในการหลีกเลี่ยงและการหลุดพ้นจากสื่อลามกเมื่อพวกเขาพูดเรื่องนี้กับบิดามารดา และผู้นำ⁶

ไม่ว่าความเกี่ยวข้องในการจงใจดูสื่อลามกจะอยู่ระดับใด ถนอมสู่การบำบัด ความบริสุทธิ์ และการกลับใจเรียกร้องและดำเนินไปตามหลักธรรมพื้นฐานเดียวกันนั่นคือ ความอ่อนน้อม ถ่อมตน การเป็นสานุศิษย์ ความตั้งใจในการทำตามแผนส่วนตัว เพื่อเปลี่ยนแปลง ภาวะรับผิดชอบและการสนับสนุนตลอดจนความอดทนด้วยศรัทธา

การปฏิบัติตามความจริงเหล่านี้
เรียกร้องให้แต่ละคนตั้งใจมั่น
อีกครั้งว่าจะดำเนินชีวิตในฐานะ
สานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์
และทำสิ่งเหล่านั้นที่ทำให้พวกเขา
บริสุทธิ์และมีพลังต่อต้านการล่อลวง
ในอนาคต

ภาพประกอบโดย MAJWECKA/ISTOCK/THINKSTOCK

ก. ความอ่อนน้อมถ่อมตน

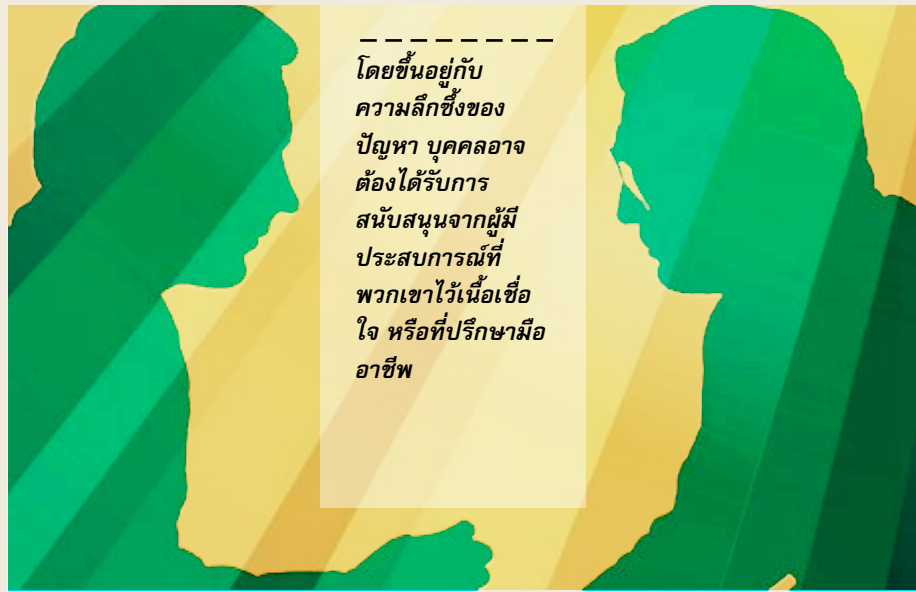
เพื่อเอาชนะสื่อลามกและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง แต่ละคนต้องพัฒนาความอ่อนน้อมถ่อมตน (ดู อีเธอร์ 12:27) การหันไปพึ่งพระเจ้าด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนนำบุคคลนั้นให้ยอมรับความจริงบางอย่างซึ่งเมื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้จะให้พลังและขจัดความละอายใจ ความจริงบางประการเหล่านี้ได้แก่

- เราแต่ละคนเป็นลูกรักของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา
- พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเราทรงรักและรู้จักเรา แต่ละคนเป็นส่วนตัว
- การขดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดประยุกต์ใช้กับบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า
- โดยผ่านพระคุณของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะได้รับการให้อภัยและได้รับพลังความสามารถในการเปลี่ยนแปลง
- เราแต่ละคนมีของประทานอันประมาณค่ามิได้แห่งสิทธิ์เสรีซึ่งยอมให้เรารับเอาอำนาจและพลังของการขดใช้
- แต่ละคนที่ต่อสู้กับสื่อลามกสามารถตั้งความหวังได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าคนอื่นๆ ต่อสู้สำเร็จมาแล้ว
- สื่อลามกเป็นความชั่วร้าย แต่การพัวพันกับสื่อลามกไม่ทำให้คนนั้นชั่วร้าย
- ไม่ว่าใครก็สามารถหนีพ้นกับดักของสื่อลามกและหายได้ แต่จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านการรับเอาพลังของการขดใช้เท่านั้น
- การกลับใจอย่างแท้จริงจากสื่อลามกเรียกร้องมากกว่าการแค่หยุดใช้สื่อลามก การกลับใจเช่นนั้นเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงในใจผ่านการขดใช้ของพระคริสต์

การยอมรับความจริงเหล่านี้เป็นการเตรียมทางวิญญาณให้พร้อมปฏิบัติตามความจริงซึ่งเปิดประตูรับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อการกลับใจและการบำบัด

ข. การเป็นสานุศิษย์

การปฏิบัติตามความจริงเหล่านี้เรียกร้องให้แต่ละคนตั้งใจ

โดยขึ้นอยู่กับ
ความลึกซึ้งของ
ปัญหา บุคคลอาจ
ต้องได้รับการ
สนับสนุนจากผู้มี
ประสบการณ์ที่
พวกเขาไว้นับถือ
ใจ หรือที่ปรึกษา
อาชีพ

มันอีกครั้งว่าจะดำเนินชีวิตในฐานะสานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์และทำสิ่งเหล่านั้นที่ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และมีพลังต่อต้านการล่อลวงในอนาคต นี่หมายถึงคำมั่นสัญญาในการประพฤติตนตามหลักศาสนา อาทิ การสวดอ้อนวอนอย่างมีความหมายและการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวทุกวัน การเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ การรับใช้ การอดอาหาร และ (เมื่ออธิการเห็นชอบ) การรับศีลระลึกและการนมัสการในพระวิหาร

ค. ให้คำมั่นในการทำตามแผนส่วนตัว

สานุศิษย์ที่ถ่อมตนของพระเยซูคริสต์จะมีความละเอียดอ่อนต่อการรับรู้ความรู้สึกซึ่ง สถานการณ์ทางสังคม และสภาวะแวดล้อมทางกายที่กระตุ้นการล่อลวงให้ใช้สื่อลามก เมื่อวิเคราะห์ตัวกระตุ้นเหล่านี้แล้วพวกเขาจะพัฒนาแผนส่วนตัวเพื่อช่วยให้ตนเองหนีพ้น

- รู้จักสิ่งกระตุ้นและความปรารถนาขณะที่เกิดขึ้น
- กำหนดการกระทำที่แน่ชัดเพื่อช่วยพวกเขาถอนตัวจากการล่อลวง
- เบนความคิดและพลังงานไปหาพระเจ้า
- กำหนดการกระทำที่แน่ชัดในแต่ละวันเพื่อเสริมความตั้งใจส่วนตัวว่าจะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

เมื่อกำลังพัฒนาแผนส่วนตัว แต่ละคนควรใช้แหล่งช่วยอันดีเยี่ยมที่ศาสนจักรเตรียมไว้ ตัวอย่างเช่น เว็บไซต์ศาสนจักร overcomingpornography.org มีเนื้อหาสำหรับแต่ละคนตลอดจนสมาชิกครอบครัวและผู้นำฐานะปุโรหิตที่สนับสนุนพวกเขา

นอกจากนี้ศาสนจักรยังมีโปรแกรมบำบัดการเสพติดให้สมาชิกทุกคนที่ต่อสู้กับพฤติกรรมเสพติดทุกรูปแบบ และจะช่วยเหลือครอบครัวของพวกเขาเช่นกัน

ง. การรับผิดชอบและการสนับสนุน

ผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระเยซูคริสต์ผู้ยอมรับว่าพวกเขาต้องพึ่งพระผู้ช่วยให้รอดจะขอความช่วยเหลือจากอธิการเช่นกัน อธิการได้รับเรียกจากพระเจ้าให้เป็นผู้นำฐานะปุโรหิตและถือฤกษ์แก่ที่จำเป็นต่อการทำให้พวกเขาสามารถกลับใจได้ ด้วยความเห็นชอบของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และถ้าอธิการรู้สึกได้รับการดลใจ อธิการอาจเรียกบางคนมาทำงานด้วยและช่วยพวกเขาไม่ว่าสถานการณ์เป็นเช่นไร คำแนะนำจากประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลลี (1910-2008) ประยุกต์ใช้ได้

“ขอให้ท่านวิงวอนพระเจ้าจากห้วงลึกของจิตวิญญาณให้พระองค์ทรงจัดความลุ่มหลงที่ครอบงำท่านออกไปจากตัวท่าน ขอให้ท่านกล้าแสวงหาการนำทางอันเปี่ยมด้วยความรักของอธิการและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้หากจำเป็น”⁷

โดยขึ้นอยู่กับความลึกซึ้งของปัญหาบุคคลอาจต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้มีประสบการณ์ที่พวกเขาไว้นใจหรือที่ปรึกษามืออาชีพผู้ซึ่งพวกเขาสามารถหันไปพึ่งได้ตลอดเวลาเพื่อสร้างความเข้มแข็งในช่วงขณะของความอ่อนแอและผู้ที่สามารถคุมพวกเขาให้รับผิดชอบแผนของตน

จ. อดทนด้วยศรัทธา

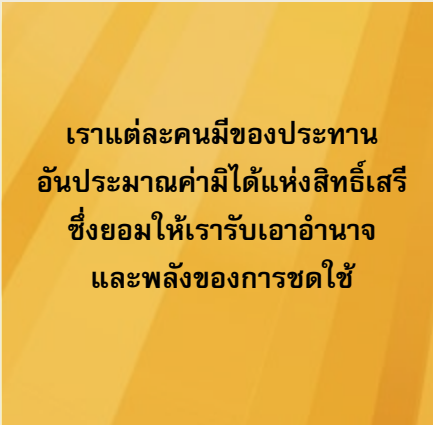
บุคคลที่กลับใจและได้รับพรให้เอาชนะความปรารถนาในการใช้สื่อลามกยังต้องระแวดระวัง เพราะปฏิบัติจะยังหมั่นใช้ประโยชน์จากความอ่อนแอของมนุษย์ การพบเห็นโดยบังเอิญอาจจะยังคงเกิดขึ้นทั้งที่พยายามหลีกเลี่ยงที่สุดกำลัง แต่ละคนต้องฝึกควบคุมความรู้สึกทางเพศที่พระผู้เป็นเจ้าประทานและพยายามสะอาดต่อไปตลอดชีวิตพวกเขา

IV. ความเห็นใจทุกคน

ตอนนี้ข้าพเจ้าจะเขียนพอสั่งเขปเกี่ยวกับวิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้ตกหลุมพรางของสื่อลามก เราทุกคนต้องการการชดใช้ของ

พระเยซูคริสต์ คนที่กำลังต่อสู้กับสื่อลามกต้องการความเห็นใจและความรักของเราขณะพวกเขาปฏิบัติตามหลักธรรมและขั้นตอนที่จำเป็นของการบำบัด โปรดอย่าประณามพวกเขา พวกเขาไม่ใช่คนชั่วหรือปราศจากความหวัง พวกเขาเป็นบุตรและธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา โดยผ่านการกลับใจอย่างถูกต้องสมบูรณ์ พวกเขาจะสะอาด บริสุทธิ์ และมีค่าควรรับพันธสัญญาทุกประการและพรพระวิหารที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญา

เมื่อถึงเวลาแต่งงาน ข้าพเจ้าขอให้เยาวชนชายและเยาวชนหญิงรอบคอบในการเลือกคนมาเป็นคู่ชีวิตชั่ววันนี้รันดร์ผู้ที่สะอาดและบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้าและมีค่าควรเข้าพระวิหาร บุคคลที่กลับใจโดยสิ้นเชิงจากสื่อลามกยอมมีค่าควรรับพรเหล่านี้

V. สรุป

ตลอดชีวิตเรา เราทุกคนจะพบเจอสิ่งที่มีเนื้อหาทางเพศ ด้วยการนำทางของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักเรา รวมถึงการรับรองจากพันธสัญญาศีลระลึกว่าเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์สถิตกับเราตลอดเวลา (ดู คพ. 20:77) เราจะตอบสนองได้อย่างเหมาะสมเสมอ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือสิ่งที่เราควรทำเพื่อรับพรของ

พระองค์ผู้ที่เรานมัสการ ขณะทำเช่นนั้น เราจะได้รับสันติสุขจากพระผู้ช่วยให้รอดอย่างสมบูรณ์มากขึ้นและเราจะดำรงอยู่บนเส้นทางสู่จุดหมายนิรันดร์ของความสูงส่ง ■

อ้างอิง

1. ดู คัลลิน เอช. ไรต์, “สื่อลามก,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2005, 109.
2. ดู คัลลิน เอช. ไรต์, “Sins and Mistakes,” *Ensign*, ต.ศ. 1996, 62–67.
3. ดู โดแนลด์ แอล. ฮิลตัน จูเนียร์, แพทย์ศาสตร์บัณฑิต, “Pornography Addiction—a Supranormal Stimulus Considered in the Context of Neuroplasticity,” *Socioaffective Neuroscience and Psychology*, vol. 3 (2013), socioaffectiveneuroscipsychol.net/index.php/snp/article/view/20767; see also “Pom Changes the Brain,” *fightthenewdrug.org*.
4. *Webster’s Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language* (1989), “habit.”
5. *American College of Physicians Complete Home Medical Guide* (1999), 564.
6. นอกจากนี้ คนหนุ่มสาวและบิดามารดาของพวกเขาควรมีการสนทนาที่ตรงไปตรงมาอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการให้กำเนิดมนุษย์ เยาวชนที่ได้ยินเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์จากเพื่อนวัยเดียวกันแทนที่จะได้ยินจากบิดามารดา มักแสวงหาข้อมูลเรื่องนี้ผ่านสื่อลามก
7. กอร์ดอน บี. ینگคัลลี, “ความชั่วร้ายอันน่าสยดสยองในหมู่พวกเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2004, 81.

ณ สถานที่ถูกต้อง ในเวลาที่ต้องการ

บทเรียนวันอาทิตย์
หัวข้อของเดือนนี้
จึงเป็นเหมือน
พระคริสต์มากขึ้น

เคยมีคนบอกท่านหรือไม่ว่าท่านทำหรือพูดบางอย่างตรงกับที่พวกเขาต้องการพอดี บางครั้งเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งท่านมาช่วยในช่วงเวลาที่ถูกต้อง ท่านฟังพระวิญญาณ ด้วยเหตุนี้จึงสามารถรับรู้การกระตุ้นเตือนจากพระบิดาบนสวรรค์ได้ จงอยู่อย่างมีค่าควรและเต็มใจช่วย—ท่านไม่มีวันรู้ว่าเมื่อใดพระองค์จะทรงต้องการให้ท่านเป็นเทพของใครบางคน

ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวสองเรื่องของคนที่ทำเช่นนั้น

บัตร์จอตรอด

โดย ฟาติมา โรซา กูดีเออร์เรซ

ดิฉันไปดูภาพยนตร์กับเพื่อนบางคนจากศาสนจักร เมื่อเราเข้าไปในห้างสรรพสินค้า เราได้รับบัตรสำหรับที่จอดรถ หลังจากดูจบแล้ว เราพบว่า

เราทำบัตรจอดรถหาย ตอนแรกเราคิดว่าเราอาจจะได้จ่ายแค่ค่าบัตร แต่พวกเราไม่มีเงินจ่ายค่าปรับ 180 เปโซ

ผลของการไม่จ่ายค่าจอดทำให้เราต้องทิ้งรถไว้ที่ห้างสรรพสินค้าเพราะถูกล็อคล็อค ซึ่งจะต้องจ่ายแพงกว่าเดิม เพื่อนๆ ต่างพากันสิ้นหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนขับเพราะรถเป็นของคุณพ่อดิฉันเดินออกมากล่าวคำสวดอ้อนวอนดิฉันทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ด้วยศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตนให้ทรงจัดหาวิธีแก้ปัญหาให้เราและกลับบ้านเราอย่างปลอดภัย ดิฉันจะไม่มีวันลืมสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากสวดอ้อนวอนจบเพียงไม่กี่วินาที

ขณะเดินกลับมาที่รถ มีคนข้างหลังเรียกชื่อดิฉัน เขาคือฟรานซิสโกเพื่อนจากโรงเรียนมัธยมปลาย เขากล่าวว่าดิฉันเป็นอย่างไบบ้าง และดิฉันเล่า

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้เขาฟัง เขายืมกระเป๋าต๋างค์ออกมาโดยไม่ลังเลและให้เงินดิฉันมากพอจะจ่ายค่าบัตรที่หาย การแสดงน้ำใจครั้งนี้เป็นคำตอบเดียวนั้นสำหรับการทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ของดิฉัน

ฟรานซิสโกอาจไม่รู้ว่าเขาช่วยเรามาก แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันจะสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งตลอดชีวิตที่เหลือ

บางครั้งวิธีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรานั้นประหลาดใจ แต่ความบังเอิญไม่มีพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงรู้จักเราอย่างสมบูรณ์และทรงนำทางชีวิตเรา

ดิฉันรู้ว่าเมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เราจะได้รับพรสุดคณานับที่พระบิดาบนสวรรค์เท่านั้นทรงสามารถประทานแก่เราได้ รวมทั้งสัญญาของ

พระองค์ที่ว่า “หาก [เรา] ทำสิ่งเหล่านี้, พระองค์จะทรงยก [เรา] ขึ้นในวันสุดท้าย” (แอลมา 37:37) ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบาฮากาลิฟอร์เนีย, เม็กซิโก

โทรศัพท์มาทันเวลา

โดย เซน ซิง ฉวน

ดิฉันโตมากับการไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของชีวิตดิฉันเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย และในวันมีดมืดที่สุดดิฉันหุดหิ้นหวังมากจนอยากจบชีวิตตนเอง ตอนนั้นเองที่ผู้สอนศาสนา มาเคาะประตูบ้านดิฉัน พระกิตติคุณ คือสิ่งที่ดิฉันต้องการพอดี ดิฉันถูกดึงเข้าหาพระกิตติคุณเหมือนแม่เหล็ก การทดลองของดิฉันไม่สิ้นสุดหลังจากดิฉันเข้าเป็นสมาชิกศาสนจักร แต่ดิฉันต่อต้านอิทธิพลของปฏิบัตินี้ได้ทีขึ้น เป็นครั้งแรกที่ดิฉันรู้ว่าความสุขเป็นอย่างไร

แต่ความท้อแท้สิ้นหวังไม่หมดไปง่าย ๆ ณ จุดหนึ่งดิฉันอยากยอมแพ้อีกครั้ง ตอนนั้นเองที่ซิสเตอร์ถึง ภรรยาของ

อธิการโทรมา เธอบอกดิฉันว่าเธอมีความรู้สึกที่ต้องโทรหาดิฉัน เธอถามว่าดิฉันเป็นอย่างไรบ้าง ดิฉันระบายความในใจให้เธอฟัง สำหรับดิฉัน เธอเป็นเทพที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมา เหตุการณ์นั้นทำให้ดิฉันมีพลังศรัทธาของดิฉันแรงกล้าขึ้น ดิฉันรู้สึกเหมือนเอาชนะความตายได้ ดิฉันรู้สึกได้รับการปลดปล่อย เหมือนที่กล่าวไว้ใน แอลมา 36:2-3:

“พวกท่านอยู่ในความเป็นทาส, และไม่มีใครจะปลดปล่อยพวกท่านได้เว้นแต่...พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ...”

“... ผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จะได้รับการคำจูนในความเดือดร้อนของพวกเขา, และความยุ่งยากของพวกเขา, และความทุกข์ของพวกเขา, และพระองค์จะทรงยกขึ้นในวันสุดท้าย.”

ดิฉันยังมีการทดลอง แต่ดิฉันจะไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ อีก พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำจูนดิฉันให้ผ่านพ้นการทดลองและความกังวลทั้งหมด พระองค์ทรงช่วย

ดิฉันออกจากเรือนจำและความเป็นทาสทางวิญญาณ แม้กระทั่งความตาย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโตง, ไต้หวัน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของดูแลเรา

“พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสนพระทัยเรา และทรงดูแลเรา แต่ปกติพระองค์จะทรงตอบรับความต้องการของเราผ่านผู้อื่น ด้วยเหตุนี้การรับใช้กันในอาณาจักรจึงสำคัญยิ่ง”

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985), คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 90.

หนังสือชีวิตของท่าน

ท่านจะเขียนอะไรในนั้น

แต่ละวันมีกระดาษหน้าใหม่ให้เขียน จงดำเนินชีวิตจนกระดาษทุกหน้าเขียนว่า

“ฉันดีใจที่ได้ทำ” ไม่ใช่ “ฉันน่าจะทำ”

(ดู แอล.ทอม เพอร์รี่, “วิธีเติมหนังสือชีวิตของท่านให้เต็ม,” เสี่ยโยนาห์, พ.ย. 2014, 61)

ปฐมกาล 1:26-27

การสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าเป็นเจ้าหมายควาอย่างไร

พระฉายาของ พระเจ้าเป็นเจ้า

“การยอมรับพลังอำนาจ
ที่สูงกว่าตัวเราไม่ได้ทำให้

เราต่ำลง หากแต่ยกเราให้สูงขึ้น ถ้าเราจะ
เพียงตระหนักว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้าง

เราตามพระฉายาของพระองค์ เราจะพบว่า
เราเข้าใจพระองค์ได้ไม่ยาก... ความ
รู้ที่ได้รับผ่านศรัทธาจะก่อให้เกิดความ
สงบในใจและสันติสุขอันลึกซึ้ง”

ประธานโธมัส เอส. มอนตัน, “The Lighthouse
of the Lord,” *Ensign*, Nov. 1990, 95–96.

ให้เรา

โครงสร้างพหุพจน์นี้ทำให้ฟังเหมือน
พระเจ้าเป็นเจ้ากำลังตรัสกับคนอื่นอีก—
เพราะพระองค์ตรัสจริงๆ โจเซฟ สมิธ
สอนว่า “ในกาลเริ่มต้น พระประมุขของ
บรรดาพระเจ้าทั้งหลายทรงเรียก
ประชุมสภาของบรรดาพระเจ้า และ
พระองค์ทั้งหลายมาประชุมกันและวาง
[เตรียม] แผนสร้างโลกและคนในนั้น”
(*History of the Church*, 6:308) สภานี้มี
พระเจ้าพระเยซูคริสต์และคนอื่นๆ อยู่ด้วย
(ดู โฉมเสส 2:26-27; อับราฮัม 4:26-27)

ตามลักษณะที่เหมือนเรา

“พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเคยเป็นอย่างที่เรา
เป็นอยู่เวลานี้ ทรงเป็นมนุษย์ผู้สูงส่ง
ประทับนั่งบัลลังก์ในสวรรค์อันไกลโพ้น
นั่นคือความลับสุดยอด หากเผยมาวันนี้

และ...หากท่านต้องมองเห็นพระองค์วันนี้
ท่านจะมองเห็นพระองค์ในร่างของมนุษย์
คนหนึ่ง—เหมือนตัวท่านทั้งร่างกาย รูป
ลักษณะ และร่างที่เป็นมนุษย์”

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ
(2007), 42

26 แล้วพระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตาม
ฉายาของเรา ตามอย่างของเรา ให้ครอบครอง
ฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในท้องฟ้าและฝูงสัตว์ใช้
งาน ให้ปกครองแผ่นดินโลกทั้งหมด และสัตว์
เกลี้ยงกลานทุกชนิดบนแผ่นดินทั้งหมด.

27 พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตาม
พระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของ
พระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น
และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

“มนุษย์เป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงสร้างตามรูปลักษณะอันสูงส่งและได้
รับการประสาทพรด้วยคุณลักษณะอัน
สูงส่ง และแม้ทารกเพศชายของบิดาและ
มารดาทางโลกเปลี่ยนเป็นชายชาติตรีใน
เวลาอันเหมาะสมได้ฉันใด ลูกหลานที่ยัง
ไม่พัฒนาของบิดามารดาซีเลสเชียลย่อม
สามารถพัฒนาเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าได้ฉัน
นั้นโดยอาศัยประสบการณ์ตลอดหลาย
ยุคหลายสมัย”

ฝ่ายประธานสูงสุด, “The Origin of Man,”
Improvement Era, Nov. 1909, 81; *Ensign*, Feb.
2002, 30.

ครอบครัว

“เราควรใช้แผ่นดินโลกและทุกสิ่งบน
นั้นอย่างผู้มีความรับผิดชอบเพื่อค้ำจุน
ครอบครัวมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ทุกคนเป็น
ผู้พิทักษ์—ไม่ใช่เจ้าของ—โลกนี้และความ
อุดมสมบูรณ์ของโลกและจะต้องชี้แจง
ต่อพระพิภพพระเจ้าเป็นเจ้าว่าพวกเขาทำ
อะไรกับงานสร้างของพระองค์”

“Environmental Stewardship and Conservation,”
mormonnewsroom.org; ดู หลักคำสอนและพันธ
สัญญา 104:13–15 ด้วย

ชายและหญิง

“ชายหญิงทุกคนมีความคล้ายคลึงกับ
พระบิดาและพระมารดาของจักรวาลและ
เป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าจริงๆ”

ฝ่ายประธานสูงสุด, “The Origin of Man,”
Improvement Era, Nov. 1909, 78; *Ensign*, Feb.
2002, 29

“เพศเป็นบุคลิกภาพสำคัญยิ่งของ
แต่ละบุคคลก่อนชีวิตมรตัย ขณะมีชีวิต
มรตัย และเป็นเครื่องบ่งบอกอัตลักษณ์
และจุดประสงค์นิรันดร”

“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย.
2010, 165

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้
คำอธิบายครอบคลุมข้อผู้เชื่อว่าพระคัมภีร์เซมินารี
ที่เลือกไว้ แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษา
ของท่าน

การค้นหา

ความจริง

ผมได้รับการสอนมาตลอดว่าไม่มีเรื่องอย่างเช่นพระผู้เป็นเจ้า
แต่ผมตัดสินใจหาความจริงด้วยตนเอง

โดย เปง หัว

โดยเติบโตในประเทศแถบเอเชียที่ซับซ้อนแข่งขันและไม่นับถือศาสนา ผมจึงมีความปรารถนาอย่างมากตลอดมา ผมอยากเป็นคนทีประสบความสำเร็จ แต่ผมไม่มีหลักการหรือความจริงนิรันดร์คอยนำทาง ในประเทศของผม “ประสบความสำเร็จ” หมายถึงร่ำรวยและมีอำนาจ

พ่อแม่สอนผมเสมอว่าไม่มีเรื่องอย่างเช่นพระผู้เป็นเจ้า สำหรับพวกท่าน ศาสนาหรือพระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องเหลวไหลและมีไว้สำหรับคนอ่อนแอเท่านั้น ผมถือว่าผมเป็นคนไม่เชื่อในพระเจ้ามานานแล้ว พวกท่านสอนผมว่าผมไม่ควรไว้ใจใครนอกจากตัวเอง ด้วยเหตุนี้ผมจึงใช้ความทะเยอทะยานแต่เยาว์วัยเป็นแรงจูงใจให้ศึกษาและทำงานอย่างหนัก พ่อแม่มีความคาดหวังในตัวผมสูงมาก พวกท่านต้องการให้ผมได้เกรดสูงๆ ทุกครั้ง นั่นทำให้ผมเสียใจเมื่อเห็นสีหน้าผิดหวังของพวกท่านหรือได้ยินพวกท่านทะเลาะกันเมื่อผมได้เกรดไม่ดี นอกจากงานประจำจากโรงเรียนแล้ว ผมจะต้องทำการบ้านเสริมพิเศษในวันสุดสัปดาห์ด้วยจึงจะได้เกรดเฉลี่ยเอตตลอด

แม้หลังจากบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ผมยังรู้สึกว่ามีบางอย่างมากกว่านั้นเตรียมไว้สำหรับชีวิตผม ลึกๆ ในใจผมรู้ว่าต้องมีมากกว่านั้นแน่นอน

วันหนึ่งผมตัดสินใจจะค้นหาความจริงด้วยตัวเองว่ามีพระผู้เป็นเจ้าจริงหรือไม่ ถ้าพระองค์ทรงดำรงอยู่จริง ผมอยากรู้ว่าพระองค์ทรงต้องการให้ผมทำอะไรหรือศาสนาเป็นเพียงเรื่องเหลวไหลที่มนุษย์จินตนาการขึ้นเอง ผมไม่กลัวถ้าได้รับคำตอบหนึ่งคำตอบใดในสองคำตอบนี้ ผมเพียงแต่ต้องการความจริง

ราวช่วงเดียวกัน ผมเป็นเพื่อนสนิทกับเพื่อนร่วมทีมบาสเกตบอล

คนหนึ่งชื่อเทย์เลอร์ เข้าวันหนึ่งผมขอติดรถไปโรงเรียนกับเขา เขาตกลง แต่ผมจะต้องตื่นเช้าขึ้นหนึ่งชั่วโมงเพื่อไปเรียนเซมินารีกับเขา ผมตอบตกลงอย่างลังเลโดยไม่รู้ว่าจะเซมินารีคืออะไร ผมชอบเซมินารี ชอบเพราะสิ่งที่ผมรู้สึกมากกว่าสิ่งที่ผมเรียนรู้

ไม่นานหลังจากนั้น เทย์เลอร์ขอให้ผมไปโบสถ์กับเขา ตอนแรกผมคิดว่าโบสถ์น่าเบื่อและค่อนข้างแปลก แต่ในที่สุดก็รู้สึกอบอุ่นและสงบที่การประชุม อย่างไรก็ตาม ผมยังไม่ถูกชักชวนให้เชื่อว่าความรู้สึกที่ดีมีบางอย่างเกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้า ผมรู้ได้อย่างไรว่าความรู้สึกนั้นไม่ได้มาจากตัวผมเอง ผมรู้ได้อย่างไรว่าผมไม่ได้ทำให้ตนเองรู้สึกแบบนั้น

หลังจากได้แย้งในใจหลายครั้ง ผมไปหาคำตอบจากแม่ของเทย์เลอร์ เธอบอกผมว่าผมจะได้รับคำตอบโดยการอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคำตอบที่ผมกำลังหา ผมสวดอ้อนวอนโดยไม่ได้รับคำตอบและพยายามเชื่อฟังกฎและพระบัญญัติที่ผมกำลังเรียนรู้ ผมท้อแท้ใจหลายครั้ง ผมคาดหวังการปรากฏอันน่าอัศจรรย์และตื่นตาตื่นใจของพระผู้เป็นเจ้าหรือเหตุการณ์ปาฏิหาริย์บางอย่างเพื่อพิสูจน์ว่าพระผู้เป็นเจ้ามีจริงโดยพื้นฐานแล้วผมต้องการประจักษ์พยานอันไม่สั่นคลอนในคราวเดียว ความจริงคือ ยิ่งสวดอ้อนวอน ผมยิ่งรู้สึกชัดเจนมากขึ้นในชีวิต ยิ่งทำตามพระบัญญัติ ผมยิ่งมีความสุข ยิ่งอ่านพระคัมภีร์ ผมยิ่งได้รับการเปิดเผย ประจักษ์พยานของผมเพิ่มขึ้นทีละน้อยเหมือนดวงอาทิตย์ขึ้นตอนเช้า

ผมใช้เวลาสองปีกว่าจะตัดสินใจรับบัพติศมาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถึงแม้จะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานอันดีงามทางศีลธรรมและหลักธรรม

เราเลือกที่จะเชื่อได้

“ความเชื่อ ประจักษ์พยาน และ ศรัทธาไม่ใช่หลักการแห่งความเฉยเฉื่อย สิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นกับเราโดยบังเอิญ ความเชื่อคือบางสิ่งที่เราเลือก—เราตั้งความหวังไว้กับสิ่งนั้น เราทำงาน และเราเสียสละให้ได้มา เราจะไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพระกิตติคุณของพระองค์โดยบังเอิญเช่นเดียวกับที่ เราจะไม่บังเอิญสวดอ้อนวอนหรือจ่ายส่วนสิบ เราเลือกที่จะเชื่อด้วยความกระตือรือร้นเหมือนที่เราเลือกกรักษาพระบัญญัติข้ออื่นๆ”

เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน แห่งฝ่ายประธานโควรัม สวากเจ็ดสิบ, “เลือกที่จะเชื่อ,” *เลียไฮนา*, พ.ศ. 2015, 38.

มากมายก่อนหน้านั้น แต่ตอนนี้ผมพูดได้ว่าผมได้พบความจริงสูงสุดอันเป็นนิรันดร์แล้ว นั่นคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา สวรรค์เปิด ศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าเดินบนแผ่นดินโลกเวลานี้ การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นจริง พระผู้เป็นเจ้าประทานอภัยคนบาปทุกคนที่กลับใจ ผมอาจไม่ฉลาดหรือมีพรสวรรค์มากเท่าคนอื่น แต่ความรู้ที่ผมมีนั้นประมาณค่ามิได้ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

เยาวยชนชาย และ เยาวยชนหญิง ที่น่าทึ่ง ในพระคัมภีร์

ท่านสามารถเรียนรู้และทำตามแบบอย่างเยาวยชนผู้ชอบธรรมจำนวนมาก
ที่เรื่องราวของพวกเขาเก็บรักษาไว้ในพระคัมภีร์

โดย กิเซลลา กูเธียร์

พระเจ้าทรงรักเยาวยชนของ
ศาสนจักร พระองค์ทรงวางใจ
ท่านมาก ในทุกยุคทุกสมัย
พระเจ้าทรงคลไคลเยาวยชนชายและเยาวยชน
หญิงที่กล้าหาญให้นำและเป็นพรแก่ผู้คน
ของพระองค์ พระองค์ทรงต้องการความ
คิดสร้างสรรค์ ความกล้าหาญ และความ
คิดริเริ่มของพวกเขา เป็นเช่นนั้นเสมอมา
และจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไป

แบบอย่างมากมายของวีรบุรุษวัยเยาว์
เปรียบเสมือนดินทองสอดอยู่ทั่วพระคัมภีร์
ถึงแม้พวกเขาใช้ชีวิตมานานมาแล้ว แต่ท่าน
สามารถทำตามแบบอย่างของพวกเขาและ
เชื่อมโยงกับชีวิตพวกเขา พวกเขามีปัญหา
ครอบครัว พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในหมู่คนไม่
ชอบธรรม พวกเขาเผชิญกับ “โกลิอัท” แต่
ความกล้าหาญ การเชื่อฟัง และศรัทธาใน
พระเยซูคริสต์ทำให้พวกเขาผ่านพ้นการ
ทำทนาย—คุณสมบัติเหล่านี้เป็นของท่าน
ได้เช่นกัน

อับราฮัม

ความเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ และความ
เต็มใจเปล่งเสียงต่อต้านความชั่วร้ายของ
อับราฮัมช่างน่าทึ่ง—แม้ว่าน่าทึ่งยิ่งกว่านั้น
เมื่อพิจารณาว่าบิดาท่านนับถือรูปเคารพ
สมัยเป็นเด็กหนุ่ม ท่านยืนหยัดสนับสนุน
ความชอบธรรมจนท่านเกือบถูกฆ่าเป็น
เครื่องสังเวย (ดู อับราฮัม 1:2-7)

โยเซฟในอียิปต์

ท่านอายุ 17 ปีเมื่อพวกพี่ชายขายท่าน
ไปเป็นทาส แต่ด้วยพรของพระเจ้า โยเซฟ
สามารถทำให้เกิดผลดีจากสถานการณ์ที่
ยากนี้ ท่านไม่แพ้ เพราะท่านไม่เคยยอม
แพ้ ท่านยังคงวางใจในพระเจ้า ความยิ่งใหญ่
ในตัวโยเซฟแสดงออกด้วยวิธีการ
อันน่ายกย่องเมื่อท่านให้อภัยความ
อยุติธรรมที่ทำต่อท่าน (ดู ปฐมกาล 37;
45)

ดาวิด

สมัยวัยรุ่นดาวิดเป็นคนเลี้ยงแกะ ท่าน
ต่อสู้กับหมีและสิงโตเพื่อป้องกันแกะของ
บิดา ความเชื่อมั่นในตนเองของท่านไม่ได้
เกิดจากความสามารถในการเป็นคนเลี้ยง
แกะ แต่เกิดจากศรัทธาที่ท่านมีต่อพระบิดา
บนสวรรค์ ดังแสดงให้เห็นในการต่อสู้กับ
โกลิอัท (ดู 1 ซามูเอล 17:32-54)

เอสเธอร์

เธอมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะยอมเสี่ยง
ชีวิตเพื่อช่วยผู้คนของเธอ ไม่ใช่ความงาม
ของเอสเธอร์หากแต่เป็นคุณลักษณะทาง
วิญญาณของเธอที่ทำให้เธอเป็นคนยิ่งใหญ่
(ดู เอสเธอร์ 4-5)

ดาเนียล

ท่านเชื่อฟังกฎแห่งสุขภาพของพระเจ้า
แม้คนอื่น ๆ รอบข้างท่านไม่เชื่อฟัง ท่าน
สวดอ้อนวอน ถึงแม้การสวดอ้อนวอน

พระบิดาบนสวรรค์จะขัดกับคำสั่งของ กษัตริย์ เนื่องด้วยความชอบธรรมของท่านและการเปิดรับการดลใจจากพระวิญญาณ ดาเนียลจึงได้รับพรจากพระเจ้า ด้วยของประทานแห่งการทำนายฝันและนิมิต ท่านได้รับพลังอำนาจและสติปัญญาจากพระบิดาบนสวรรค์ถึงขนาดว่าเมื่อเกิดอันตราย ท่านสามารถใช้พลังอำนาจของสวรรค์ได้ (ดู ดาเนียล 1; 6)

นีไฟ

นีไฟเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างเหลือเชื่อ เมื่อท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา” (1 นีไฟ 3:7) ท่านมีความกล้าหาญในการทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้ทำ ท่านอาศัยอยู่ในบ้านที่สุขสบายหรือไม่เลย ท่านอยู่ในแดนทุรกันดารหลายปี ทุกอย่างราบรื่นสำหรับท่านหรือไม่ ไม่เลย พี่ๆ มักจะโกรธท่านและบางครั้งก็พยายามฆ่าท่าน แต่กระนั้นท่านก็ยังเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า

ชาวแอมันหนุ่มสองพันคน

เยาวชนชายเหล่านี้ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่ซื่อสัตย์ และศรัทธาของพวกเขาในคำพูดของมารดาเป็นพรแก่พวกเขา พวกเขาฝึกฟังและเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด พวกเขาไม่สงสัยว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงคุ้มครองพวกเขาในการรบ (ดู แอลมา 56:45-48)

มอรมอน

เมื่อท่านอายุ 15 ปี พระเจ้าเสด็จเยือนท่านเพราะท่านอ่อนน้อม สะอาด และบริสุทธิ์ ทั้งที่คนรอบข้างท่านสกปรก และเมื่ออายุ 15 ปีท่านได้เป็นแม่ทัพ ต่อมาท่านได้รับความไว้วางใจให้เก็บรักษาพระคัมภีร์ (ดู มอรมอน 1:2)

โจเซฟ สมิธ

เมื่ออายุ 14 ปีท่านค้นคว้าพระคัมภีร์และสวดอธิษฐานเพื่อให้รู้ว่าจะนับถือนิกายใด พระเจ้าทรงเรียกท่านให้ฟื้นฟูพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ โจเซฟอุทิศทั้งชีวิตทำงานมอบหมาย

ดังกล่าวจนสำเร็จแม้จะมีอุปสรรคและความยุ่งยากมากมาย เมื่ออายุ 17 ปี เทพโมโรไนมาเยือนท่านและให้ท่านดูแผ่นจารึก แม้จะอายุน้อย แต่โจเซฟ สมิธเป็นคนที่เปี่ยมด้วยพลังและเป็นแบบอย่างอันดีต่อคนรอบข้าง (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1)

สมัยของท่าน

วันเวลาของเยาวชนชายหญิงที่น่าที่ผ่านไปแล้วหรือ ไม่เลย! เทพโมโรไนบอกโจเซฟ สมิธว่าคำพยากรณ์ของโยเอลกำลังจะเกิดสัมฤทธิ์ผล “เรา [พระเจ้า] จะเทวิญญาณของเรามาเหนือมนุษย์ทุกคน บุตรชายบุตรหญิงของเจ้าจะเผยพระวจนะ คนชราของเจ้าทั้งหลายจะฝัน และคนหนุ่มของพวกเจ้าจะเห็นนิมิต “ในเวลา นั้น เราจะเทวิญญาณของเราเหนือแม้กระทั่งคนใช้ชายหญิง” (โยเอล 2:28-29; ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:41) ■

ผู้เขียนเป็นครูเซมินารี อาศัยอยู่ในเยอรมนีและสิ้นชีวิตในปี 2012

เมื่อคุณแม่ของฉันป่วย เรา อดอาหารและสวดอ่อนวอน ให้ท่าน แต่ท่านก็สิ้นชีวิต ฉันจะทำใจยอมรับเรื่องนี้ ได้อย่างไร

นี่ เป็นเวลาเศร้าในชีวิตท่าน เป็นเรื่องปกติที่ท่านต้องการความ
มั่นใจและคำตอบข้อสงสัยมากมายของท่านว่า “ทำไมคุณ
แม่ตาย ฉันจะพบท่านอีกครั้งหรือไม่ ฉันจะอยู่ต่อไปโดยไม่มี
ท่านได้อย่างไร”

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้ทั้งคำปลอบโยนและ
คำตอบ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนทั้งปวงที่โศกเศร้าย่อมเป็นสุข, เพราะ
พวกเขาจะได้รับการปลอบโยน” (3 นีไฟ 12:4) จงแสวงหาพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้ปลอบโยน

ท่านสงสัยว่าพระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ่อนวอนของท่านหรือไม่ คนที่
เหลือยืนยันว่า พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ่อนวอนของเราเสมอ
พระคัมภีร์และศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตสัญญาว่าเรานั้นเป็นความ
จริง สิ่งที่พระเจ้าตรัสกับโจเซฟ สมิธประยุกต์ใช้กับเราได้ด้วย: “คำสวด
อ่อนวอนของเจ้าและคำสวดอ่อนวอนของพี่น้องเจ้าขึ้นมาถึงหูเรา” (คพ.
90:1) แต่เราต้องจำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ่อนวอน
ของเราด้วยทรงมีพระดำริกว้างไกลถึงนิรันดร (ดู อีสยาห์ 55:8-9) นั่นคือ
สาเหตุที่เราทำตามแบบอย่างพระผู้ช่วยให้รอดในการทูลขอพรแต่ทูลขอ
อย่างจริงใจให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระบิดา (ดู ลูกา 22:42)

ถึงแม้จะยาก แต่การทดลองครั้งนี้จะเป็นเวลาให้ท่านเติบโต ท่าน
สามารถเรียนรู้ที่จะมีศรัทธาในพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แม้จะ
หมายความว่าคุณแม่ของท่านไม่หายป่วย แน่แน่นอนว่าท่านต้องการให้
เธอมีชีวิตอยู่ แต่การทดสอบของชีวิตมรตัยนี้คือวางใจพระผู้เป็นเจ้า
ตลอดเวลา—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อยากจะทำเช่นนั้น ถ้าท่านวางใจ
พระองค์ “สิ่งทั้งปวงจะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเจ้า” (คพ. 90:24)

ความตายเป็นแผนส่วนหนึ่ง

ตามแผนแห่งความสุขของพระบิดาบน
สวรรค์เพื่อเรา การกลับไปประทับของ
พระองค์ขึ้นอยู่กับความตายและการฟื้น
คืนชีวิตซึ่งจะช่วยเราเปลี่ยนจากสภาพ
มรตัยนี้เป็นสภาพอมตะ คุณเพียงแต่
ต้องยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่าความตายเป็น
แผนส่วนหนึ่งและเชื่อว่าวันหนึ่งคุณจะได้
อยู่กับคุณแม่ผู้ล่วงลับแล้วอีกครั้ง จงรู้ว่า
คุณแม่ของคุณอยู่ในโลกวิญญาณ และ
กำลังรอคุณอยู่

*เดวิด เอ็ม. อายุ 18 ปี, เวสเทิร์นกาโซ,
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก*

ท่านอยู่ในโลกวิญญาณ

แพทย์วินิจฉัยว่าคุณแม่ผมเป็นมะเร็งเมื่อ
สองปีก่อน ผมไม่ชอบเห็นท่านเจ็บปวด
และผมปรารถนาให้ตัวผมทำบางสิ่งบาง
อย่างได้ ถึงแม้คุณแม่จะดีขึ้น แต่นั่นเป็น
ประสบการณ์ที่ยาก คุณแม่ของคุณอยู่ใน
ที่ที่ท่านจะไม่รู้สึกเจ็บปวดทรมาน การไม่
ได้เห็นท่านอีกอาจทำให้ยาก แต่คุณไม่มี
วันใดเดี๋ยว ท่านจะรักคุณตลอดไป และ
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอยู่ที่นั่นเสมอ
เพื่อประทานกำลังใจเมื่อคุณเศร้าหมอง
คุณจะไม่วันถูกทอดทิ้ง พระเยซูคริสต์
ทรงทนรับความเจ็บปวดของโลก พระองค์
ทรงทราบว่าความรู้สึกอย่างไรและคุณกำลัง
ประสบอะไร จงทำอย่างที่ผมทำในช่วง
การทดลองของผม คือ ไปหาพระองค์และ
พระองค์จะทรงทำให้ภาระของคุณเบา
ริโลห์ คับเบิลู, อายุ 18 ปี, ชิวาวา, เม็กซิโก

ครอบครัวของคุณจะได้อยู่ด้วยกันอีก

คุณแม่ดิฉันถึงแก่กรรมเมื่อดิฉันอายุเพียง 12 ขวบ ตอนนั้นดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร เมื่อท่านป่วย ดิฉันสวดอ้อนวอนมากขอให้คุณแม่หายดี ดิฉันมีศรัทธามาก และวางใจพระเจ้าเป็นเจ้าโดยหวังว่าสุขภาพของคุณแม่จะดีขึ้น เต็ม น่าเศร้าที่ท่านไม่หาย ดิฉันสงสัยว่าทำไมท่านต้องตายเมื่ออายุยังน้อยและจากดิฉันไปขณะที่ดิฉันยังเป็นวัยรุ่น ดิฉันโกรธและมาถึงจุดที่สงสัยว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงดำรงอยู่จริงหรือ ตอนนั้นดิฉันเป็นสมาชิกของศาสนจักรแล้ว ดิฉันเข้าใจแผนแห่งความรอด ดิฉันรู้ว่าท่านกำลังรอดดิฉันและครอบครัว เราจะได้อยู่ด้วยกันอีก

อิน แอล. อายุ 19 ปี, มีนัสซีไรส์, บราซิล

การทดลองสอนเรา

คุณแม่ของผมถึงแก่กรรมเมื่อสามปีก่อน ความสัมพันธ์ของคุณกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะดีขึ้น ถ้าคุณฟังคำพระองคืในยามที่คุณทุกข์ใจ คุณจะพบว่า การทดลองนี้ แม้จะทำให้ทุกข์ทรมานแต่ก็สามารถเป็นพรได้เช่นกัน จงสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์เพื่อขอความสงบสุขและความมั่นใจ จงวางใจในแผนของพระเจ้าสำหรับคุณ จงยอมรับว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบว่าเรากำลังไปที่ไหนและเราต้องทำอะไรจึงจะไปถึงที่นั่น พระเจ้าทรงรักคุณและทรงต้องการให้คุณมีปิติ การทดลองมีไว้เพื่อสอนเราและทำให้เราเข้มแข็งขึ้น

แมแกน บี. อายุ 18 ปี, ออนแทริโอ, แคนาดา

คุณจะได้พบท่านอีก

คุณยายของดิฉันถึงแก่กรรมเมื่อคุณแม่ดิฉันอายุ 17 ปี ครอบครัวอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้คุณยายหลายสัปดาห์ ก่อนท่านสิ้นชีวิต ท่านได้รับพรฐานะปุโรหิตด้วย สิ่งสำคัญที่ทำให้คุณแม่รู้สึกสงบคือท่านทราบว่าท่านจะได้พบคุณแม่ของท่านอีกครั้งในชีวิตหน้า เป้าหมายของคุณแม่คือดำเนินชีวิตจนท่านคู่ควรกับพรนั้น ดิฉันเสียใจที่ดิฉันไม่สามารถพบท่านอีกในชีวิตนี้ แต่ดิฉันตั้งตารอเวลาที่เราจะพบกันดีที่สุด

คาร์ล อาร์. อายุ 15 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ท่านได้ทำ จนสุดความสามารถแล้ว

“[พระเจ้า] ตรัสเกี่ยวกับการรักษา

ผู้ป่วยไว้อย่างชัดเจนดังนี้ ‘คนที่สิ้นศรัทธาในเราที่จะรับการรักษาให้หาย, และ *ไม่ถูกกำหนดให้ตาย*, จะได้รับการรักษาให้หาย’ (คพ. 42:48; เน้นตัวเอน) บ่อยครั้งเรามักมองข้ามวลีที่กำหนด นั่นคือ ‘และไม่ถูกกำหนดให้ตาย’...โปรดอย่าสิ้นหวังแม้ท่านจะสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังและคนรักของท่านได้รับพรฐานะปุโรหิตแล้วแต่อาการก็ไม่ดีขึ้นหรือจากชีวิตมรตัยไปในที่สุด จงรับการปลอบโยนในความรู้ที่ว่าท่านได้ทำจนสุดความสามารถแล้ว...ประสบการณ์ของการสวดอ้อนวอน การอดอาหาร และศรัทธา อาจจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเรา มากกว่า”

เอ็ลเดอร์แลนซ์ บี. วิคแมน, สมาชิกสภาอัครทูตตั้งแต่ปี 1994 ถึง 2010, “ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น,” *เสียดสโนว*, พ.ย. 2002, 38

คำถามครั้งต่อไป

“บางคนบอกฉันว่าฉันต้องมีเพื่อนที่มีมาตรฐานต่างจากฉันเพื่อให้ฉันเข้มแข็งขึ้น นั่นจริงหรือ”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 1 กันยายน 2015 ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org, หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

การตัดสินใจที่ถือเป็นชัยชนะ

นี่เป็นโอกาสที่เธอได้เล่นในทีมชนะ—เธอจะปฏิเสธได้อย่างไร

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงระลึกถึงวันสะบาโต, เพื่อรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์”
(โมไซยาห์ 13:16)

มิรานดารีบเดินผ่านประตูหน้า
ขอขอบคุณที่บ้านของเธอเย็นกว่า
อากาศช่วงฤดูร้อนนอกบ้าน เธอเหงื่อ
โชกจากการแข่งฟุตบอลรอบสุดท้ายของ
ฤดูกาลและผัดหวังเพราะ Teal Turbos
แพ้ แพ้อีกแล้ว

คุณแม่ถือขวดน้ำเข้ามาในห้องพร้อม
ถุงส้มเป็นชิ้นๆ ที่เหลือจากการแข่งขัน
“ลูกเล่นได้ดีมาก การเป็นผู้รักษาประตู
ยากนะ”

มิรานดาเล่นได้ดี—เธอกันได้หลายลูก
และเตะลูกยากกว่าปกติ แต่เด็กผู้หญิง
ส่วนใหญ่ในทีมไม่เคยเล่นฟุตบอลมาก่อน
และวันนี้พวกเขาแพ้ทุกเกมของฤดูกาลนี้
อย่างเป็นทางการ

“หนูก็แค่อยากได้อยู่ทีมชนะบ้าง”

น้ำตาซึมออกจากตาของมิรานดาและ
ไหลหยดลงบนเสื้อยืดสีฟ้าเขียวของเธอ
ขณะที่เธอพยายามกลั๊กลิ้นน้ำตา เสียง
โทรศัพท์ก็ดังขึ้น

คุณแม่ยกโทรศัพท์และครูหนึ่งหลังจาก
นั้นก็พูดว่า “ของลูก”

“สวัสดี มิรานดาใช้ไหม นี่หอมฟุตบอล
โค้ชของทีม Chili Kickers ผมดูการ
แข่งขันของหนูวันนี้ หนูเล่นได้ดีมาก”

หัวใจของมิรานดาเริ่มต้นเร็วขึ้น Chili
Kickers เป็นทีมฟุตบอลเก่งที่สุดใน
สมาคมฟุตบอล!

“ทีมของเราจะแข่งชิงแชมป์ระดับเขต
เดือนหน้า หนูเล่นได้ดีมากวันนี้จนผม
อยากให้หนูมาเล่นเป็นผู้รักษาประตูตัว
สำรอง”

หัวใจของมิรานดาแทบจะเต้นออก
นอกอก นี่เป็นโอกาสที่เธอจะได้เล่นกับ
ทีมชนะ!

“หนูอยากเล่นค่ะ!” มิรานดาตอบ
พวกเขาคุยรายละเอียดกันสองสาม
นาทีก่อนเธอจะวางหูและวิ่งเข้าไป
บอกคุณแม่อีกห้องหนึ่ง ทั้งสอง
เริ่มเขียนวันฝึกและวันแข่งลง
ในปฏิทินครอบครัว

จู่ๆ คุณแม่ก็หยุดเขียน
ปากกาของท่านหยุดนิ่งอยู่
เหนือช่องปฏิทินช่องหนึ่ง

“โอ้ ไม่นะ มิรานดา การ
แข่งขันสามครั้งตรงกับวัน
อาทิตย์ นี่ไง ดูสิ” ท่านชี้ให้

วันแห่งความปิติยินดี

พระคัมภีร์สอนเราว่าวันสะบาโตควรเป็นวันปิติยินดี (ดู อีสยาห์ 58:13) ท่านจะทำสิ่งใดบ้างที่ทำให้มีความสุขในวันอาทิตย์ ท่านสามารถนมัสการพระบิดาบนสวรรค์ในวิธีที่สร้างสรรค์สวยงามได้อย่างไร

ดูกำหนดการแข่งขันและเหลียวมอง มิรานดาที่ขมวดคิ้วด้วยความกังวล “หนูคิดว่าเราควรทำอย่างไร”

มิรานดาใจหาย และกัตรีมีฝีปากขณะคิดถึงสิ่งที่เธอเลือกได้ คุณแม่อาจยอมให้เธอเล่นถ้าเธอขอ แต่เมื่อเธอนึกถึงการแข่งวันอาทิตย์—โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชาดโบสถ์—เธอรู้สึกปั่นป่วนในท้อง เธอรู้อันวันอาทิตย์เป็นวันที่ต้องไปโบสถ์และนมัสการพระบิดาบนสวรรค์ เธอจะทำการเหล่านั้นขณะเล่นฟุตบอลไม่ได้

“หนูคิดว่าหนูควรโทรบอกเขาว่าหนูเล่นไม่ได้” มิรานดาบอก เธอพยายามไม่ร้องไห้ ถึงแม้จะรู้อันนั้นเป็นการเลือกที่ถูกต้อง แต่ทำใจลำบากถ้าต้องเสียสละสิ่งที่เธอต้องการอย่างมาก

“ลูกรู้ใช่ไหมว่าแม่คิดอย่างไร” คุณแม่ถามขณะกอดเธอแน่น “แม่คิดว่าหนูเป็นเด็กดีมาก”

วันอาทิตย์วันนั้น ขณะมิรานดานั่งในปฐมวัย เธอนึกถึงการตัดสินใจที่ดีของเธอ ได้ชประหลาดใจเมื่อมิรานดาโทรบอกว่าจะเล่นฟุตบอลวันอาทิตย์ไม่ได้ เขาพยายามพูดให้เธอเปลี่ยนใจ แต่เธอตัดสินใจไปแล้ว ขณะฟังเพลงและบทเรียนปฐมวัย มิรานดาอิ่ม ความรู้สึกสงบในใจ เธอบอกเธอว่าเธออยู่ในที่ที่ถูกต้อง เธอตัดสินใจในสิ่งที่ถือเป็นชัยชนะของเธอ ■

มุ ม คำ ถ า ม

ท่านรักอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกของศาสนจักร

หนูชอบที่ระหว่างศีลระลึกเราได้รับขนมปังและน้ำในความระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ขนมปังเตือนให้เราระลึกถึงพระวรกายของพระองค์ และน้ำเตือนให้เราระลึกถึงพระโลหิตของพระองค์ เมื่อเรากำลังรับศีลระลึก เราหลับตานึกถึงทุกอย่างที่พระเยซูทรงทำเพื่อเรา

อวา เจ. อายุ 9 ขวบ, นอร์ทแคโรไลนา, สหรัฐอเมริกา

ผมชอบไปปฐมวัยและร้องเพลง

เฮย์เดน เอช., อายุ 5 ขวบ, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

หนูชอบเรียนเรื่องพระเยซูคริสต์ ชอบไปปฐมวัยและผูกมิตร

แคเธอรีน ดับเบิลยู., อายุ 7 ขวบ, นอร์ทแคโรไลนา, สหรัฐอเมริกา

หนูชอบที่ได้เรียนรู้ว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์ (เรเน) ผมได้มีเพื่อน ผมได้อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน และผมได้เรียนพระกิตติคุณ (ราล์ฟ) เรเนกับราล์ฟ พี อี., อายุ 9 ขวบและ 10 ขวบ, เมโทรมะนิลา, ฟิลิปปินส์

หนูชอบที่ได้มีเพื่อนใหม่หลายคนและได้สอนพระกิตติคุณให้เพื่อนๆ ที่ไม่เป็นสมาชิก หนูได้ฟังการประชุมใหญ่สามัญและฟังศาสนาพยากรณ์และอัศวรสาวกพูด การสังสรรค์ในครอบครัวสนุกมากด้วยเพราะบางครั้งเราออกไปกินไอศกรีม อร่อยมาก!

ชวานนาห์ เอช., อายุ 12 ขวบ, วอชิงตัน, สหรัฐอเมริกา

หนูชอบเมื่อหนูรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ หนูรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาก ขณะฟังผู้พูดและบทเรียน หนูรู้สึกเช่นนั้นด้วยเมื่อหนูช่วยคนอื่น ๆ

เคย์ลี ซี., อายุ 7 ขวบ, เวอร์จิเนีย, สหรัฐอเมริกา

สิ่งที่หนูชอบเป็นพิเศษคือเราได้เรียนและเล่นไปพร้อม ๆ กัน และเราได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ หนูชอบเรียนเรื่องพระองค์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของหนู (ลิซ) ผมชอบเรียนเรื่องพระเยซู และผมรู้ว่าพระเยซูทรงรักเรา (ลาโล)

ลิซกับลาโล เอส., อายุ 8 ขวบและ 6 ขวบ, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

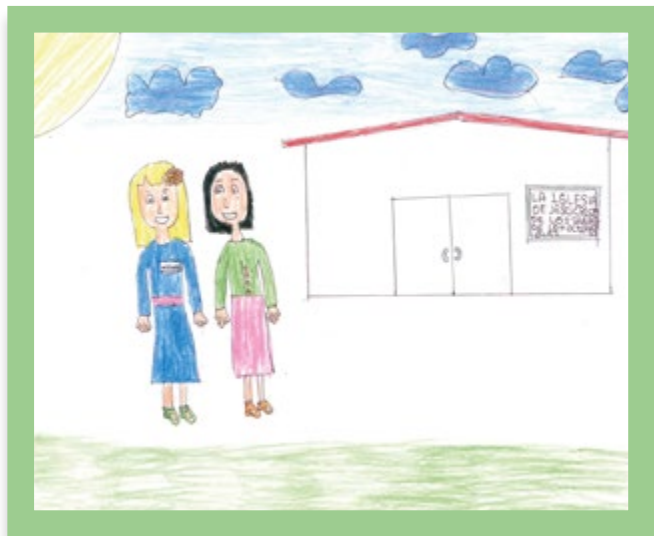
“เมื่อพ่อแม่เถียงกัน ฉันรู้สึกกังวลมากและเสียใจ ฉันจะทำอะไรได้บ้าง”

ท่านมีคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ ส่งคำตอบและภาพถ่ายของท่านก่อนวันที่ 31 ตุลาคม 2015 หากที่อยู่ของเราในหน้า 3 หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org (เขียนคำว่า “มุ ม คำ ถ า ม” ไว้ตรงบรรทัดชื่อเรื่อง) อย่าลืมแนบคำอนุญาตของผู้ปกครองมาด้วย

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการประกาศคำสอนของศาสนจักร

หน้าหนึ่งของหนู

ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนา โดย เอบริล เอส., อายุ 9 ขวบ, เม็กซิโก

เด็กชายสี่คนจากวอร์ดเดียวกันในอาร์เจนตินารับบัพติศมาวันเดียวกัน อธิการของพวกเขา (คนกลาง) ยืนกับพวกเขา

ขอบพระทัยพระเจ้า

ขอบพระทัยสำหรับแสงสว่าง
 เพราะแสงนั้นส่องทั้งวันคืน
 ขอบพระทัยสำหรับต้นไม้
 เพราะช่วยให้ลมพัดโชยเย็นสบาย
 ขอบพระทัยอีกมากมายที่ฉันบอกได้ไม่หมด
 แต่ส่วนลึกในใจฉันรู้ว่าพระองค์ทรงสร้างชีวิต
 ให้ฉัน
 แม้ชีวิตนี้ฉันอาจไม่สบายนัก
 トラบที่ยังมีชีวิตอยู่ฉันก็พอใจ
 นิชา เจ., อายุ 10 ขวบ, สาธารณรัฐปาเลา

พี่ชายของหนูกับเพื่อนคนหนึ่งของครอบครัวได้รับการเรียก
 เป็นผู้สอนศาสนา เราขับรถแปดชั่วโมงไปพระวิหารใน
 ไพรบวร์ก เยอรมนีเพื่อให้พวกเขาได้รับบัพติศมาที่พระวิหาร
 เราอยู่ที่นั่นห้าวันเพื่อครอบครัวของหนูจะได้ทำงาน
 พระวิหารหลายอย่าง บริเวณพระวิหารมีที่พักสำหรับ
 ครอบครัว หนูกับเด็กบางคนช่วยคนงานทำสวน และเขา
 ให้ไอศกรีมเรา เราสนุกมาก
 หนูตั้งตารอปีหน้าเมื่อหนูจะอายุครบ 12 ขวบและ
 สามารถทำบัพติศมาในพระวิหารได้
 อลิคา เอส., อายุ 11 ขวบ, สโลวาเกีย

เปโตร โครเนลิอัส กับทูตสวรรค์

โดย เอริน แชนเดอร์สัน

ทหลังจากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์และกลับขึ้นสวรรค์ เปโตรกับอัครสาวกคนอื่นๆ สั่งสอนในที่ต่างๆ แต่สอนเฉพาะคนยิวเท่านั้น

โครเนลิอัสเป็นทหารในกองทัพโรมัน เขาเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า แต่เขาไม่ใช่ชาวยิว ทูตสวรรค์มาปรากฏต่อเขาและบอก

ให้เขาส่งคนไปหาเปโตร

โครเนลิอัสส่งคนไปหาเปโตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกให้เปโตรไปกับพวกเขา ที่บ้านของโครเนลิอัส เปโตรสอนคนมากมายที่มารวมกลุ่มกัน ท่านบอกคนเหล่านั้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขารู้สึกถึงพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ และรู้ว่าเป็นความจริง เมื่อเพื่อนๆ ของเปโตรทราบว่าท่านสั่งสอนคนที่ไม่ใช่ชาวยิว พวกเขาตกใจมาก แต่เปโตรบอกพวกเขาว่าท่านทราบว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีไว้ให้ทุกคน (ดู กิจการของอัครทูต 10:1-48; 11:1-18) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

เอ็ลเตอร้

ชิสเตอร้

ชิสเตอร้

เอ็ลเตอร้

จงพร้อมแบ่งปัน!

วิธีหนึ่งในการเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีคือพยายามเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น ตัดป้ายชื่อออกและเติมคุณสมบัติที่ท่านต้องการฝึกฝน ท่านอาจจะทำเป็น “เอ็ลเตอร้ใจดี” หรือ “ชิสเตอร้สำนึกคุณ” วางป้ายชื่อไว้ตรงที่ซึ่งจะเตือนท่านให้นึกถึงเป้าหมายของท่าน

การพูดคุยในครอบครัว

อ่าน มัทธิว 28:19-20 พูดคุยกันว่าเราจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคนได้อย่างไร นึกถึงคำถามที่มีตรสหายหรือเพื่อนบ้านของท่าน อาจมีเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ท่านสามารถฝึกถามและตอบคำถามโดยแสดงบทบาทสมมติกับครอบครัว

เพลง: เลือกเพลงหนึ่งเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา เช่น “เราจะนำความจริงไปทั่วหล้า” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 92)

พระคัมภีร์: มัทธิว 28:19-20

วิดีโอ: ไปที่ Biblevideos.lds.org เพื่อชม “การเปิดเผยของเปโตรให้นำพระกิตติคุณไปสู่คนต่างชาติ”

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

เราเข้าใจพระคัมภีร์ได้ดีขึ้นเมื่อเราแบ่งปันสิ่งที่เรากำลังเรียนรู้ อ่านพระคัมภีร์ข้อหนึ่งกับครอบครัวและพูดคุยกันเกี่ยวกับความหมายของคำหรือวลีต่างๆ พระคัมภีร์ข้อนั้นมีความหมายอย่างไรต่อท่าน และวิธีประยุกต์ใช้ในชีวิต

เรียนรู้มากขึ้น

ก่อนเปโตรได้รับเรียกเป็นสาวก ท่านเป็นชาวประมงชื่อว่าซีโมน พระเยซูประทานชื่อให้ท่านว่าเปโตร ซึ่งหมายถึง “ก้อนหิน” หรือ “ศิลา” หลังจากพระเยซูเสด็จไปจากแผ่นดินโลกแล้ว เปโตรเป็นหัวหน้าอัครสาวกและนำศาสนจักร

เลยเที่ยงคืนแล้ว
แต่เทพรู้ว่า
เขาควรจะคุย

หาคนช่วย

โดย คิมเบอร์ลีย์ รีด
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระบิดาข้าสวดอ่อนวอน โปรดคุ้มครอง
ข้าทุกวัน” (Children’s Songbook, 19)

เทพนอนล้มตาในความมืด พยายาม
กลั้นน้ำตา เขาสวดอ่อนวอนขอ
ความช่วยเหลือแต่ดูเหมือนเมฆดำ
ทะมึนลอยอยู่เหนือตัวเขา ปิดกั้นไม่
ให้พระวิญญาณเข้ามา

“จะอย่างไรถ้าผมไม่มีรายการ
ทีวีเลวร้ายนั้น” เขากังวล

สองสามวันก่อน เขาทำการบ้านเสร็จ
เร็ว เขาจึงเปิดทีวี แต่เขาไม่คิดว่าจะ
เห็นอย่างนั้นในทีวี เททตกใจมากจน

เขาลืมปิดโทรทัศน์ให้เร็วที่สุด
นั่นเป็นเหตุบังเอิญ เขาไม่ตั้งใจจะดู
รายการนั้น แต่เขาลืมไม่ลง บางครั้งมัน
แวบเข้ามาในสมองขณะเรียนหนังสือ
ที่โต๊ะอาหาร—แม้แต่ที่โบสถ์ หลายครั้ง
เขาดีใจที่พ่อแม่อ่านความคิดของเขา
ไม่ออก พ่อแม่ของเททสอนเขาว่าอย่า
ดูภาพคนไม่ใส่เสื้อผ้า เขารู้ว่าพวกท่าน
คาดหวังให้เขาหลีกเลี่ยงรายการทีวี
ภาพยนตร์ และวิดีโอเกมที่รุนแรงเช่นกัน
“ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าทำไม” เททพิมพ์
กับตัวเอง

เททลุกจากเตียงลงไปคุกเข่าอีกครั้ง
เขาควรทำอย่างไร

“พระบิดาบนสวรรค์” เททกระซิบ
“โปรดทรงช่วยข้าพระองค์หยุดคิดสิ่งที่
เห็นด้วยเถิด” เขาเซ็ดน้ำตาที่กำลังคลอ
เบ้าและฟัง หัวใจของเขาเต้นเร็วขึ้น เขา
คิดว่าเขารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงกำลังกระตุ้นเตือนเขา แต่นั่นไม่ใช่
คำตอบที่เขาต้องการ

เขาต้องบอกพ่อแม่

“ทำไมต้องบอก” เททสงสัย เขาคงจะ
รู้สึกเหมือนเด็กน้อยเข้าไปในห้องพ่อแม่
กลางดึก และบอกพวกท่านอย่างนั้น
หรือ เขารู้สึกอึดอัดไม่สบายใจอีกแล้ว

แต่แล้วความคิดที่ชัดเจนก็เข้ามาใน
จิตใจ พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการ

ให้เขามีความสุข พระบิดาบนสวรรค์
ทรงต้องการให้เขารู้สึกถึงพระวิญญาณ
อีกครั้ง เพื่อคิดถึงเรื่องดีๆ และชื่อเสียง
ต่อครอบครัว พระองค์ทรงต้องการให้
เททเป็นผู้ดำรงฐานะบริสุทธิ์แห่งอาโณ
ที่มีค่าควรเมื่อเขาอายุครบ 12 ขวบใน
อีกไม่กี่เดือน เทททราบดีว่าถ้าเขายัง
ซนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นและเก็บไว้เป็น
ความลับ เขาจะอยู่อย่างไม่มีความสุข
เททรู้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือ—และ
พระวิญญาณบริสุทธิ์เพิ่งบอกเขาว่า
จะหาคนช่วยที่ไหน

เททมองดูตัวเลขเรื่องแสงของนาฬิกา
ดิจิตอลข้างเตียง ตอนนั้นราวตีหนึ่ง
ตอนเช้า เขาลุกขึ้นยืนและเดินฝ่าทาง
เดินมืดๆ เข้าไปในห้องของพ่อแม่ เขา
เคาะประตูพลางพูดอย่างห้วนๆ ว่า
“แม่ครับ พ่อครับ”

“เททหรือลูก” แม่พูดเสียงงัวเงีย

“มีอะไรหรือลูก” พ่อถาม “ครับ” เทท
ตอบ “คุยกันหน่อยได้ไหมครับ และผม
จะขอพรได้ไหมครับ”

พ่อเปิดไฟข้างเตียงและเชิญเททเข้า
มา เป็นครั้งแรกในหลายวันที่เททรู้สึก
ถึงความอบอุ่น ความหวัง และความ
สว่าง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ไม่นะ! ทำอย่างไรดี

เกิดขึ้นได้ทุกที่—ที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่บ้านเพื่อน จู่ๆ ท่านก็เห็นบาง
อย่างที่ท่านรู้ว่าไม่ดี—ในโทรศัพท์ ทีวี คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องเล่นเกม
ในหนังสือหรือนิตยสาร ตอนนี้ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้รู้สึกดีขึ้น

อย่านั่งอยู่เฉยๆ ดูหรืออ่านสิ่งที่ดี ทำ
สิ่งสร้างสรรค์ ทำความดี ไปอยู่ใกล้ๆ
ครอบครัวหรือเพื่อนๆ

จำไว้ว่าท่านเป็นใคร ท่านไม่ใช่คนเลว
เพราะสิ่งที่ท่านเห็น ท่านเป็นลูกของ
พระเจ้าเป็นเจ้าของ พระองค์ทรงรักท่านและ
ทรงต้องการช่วยให้ท่านปลอดภัยและ
มีความสุข

เดินหนี ปิดเครื่อง วางลง จงปฏิบัติต่อสิ่งนั้น
เหมือนเป็นยาพิษทำลายสมอง—เพราะเป็น
อย่างนั้นจริงๆ

บอกพ่อหรือแม่ พ่อแม่รู้ดีที่สุดว่าจะทำอะไร พวกเขาต้องการ
ช่วยให้ท่านปลอดภัยและมีความสุข อย่ายาย สิ่งที่เกิดขึ้นกับ
ท่านเกิดขึ้นแทบจะกับทุกคนมาแล้ว

พูดต่อไป บอกพ่อหรือแม่เมื่อสิ่ง
ที่ท่านเห็นระหว่างวันทำให้ท่าน
รู้สึกไม่สบายใจ พ่อแม่สามารถ
ช่วยท่านวางแผนป้องกันไม่ให้
ตัวท่านเห็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม
ถ้าท่านรู้สึกติดกับ กังวล หรือ
เหมือนท่านอยากดูสิ่งที่ไม่
เหมาะสมอีก ท่านต้องบอก
พ่อแม่เรื่องนั้นด้วย

ปล่อยมันไป นึกภาพตัวท่านกำลังปล่อยลูกโป่งและดูมันลอยไป พยายาม
ผ่อนคลายและปล่อยให้สิ่งที่ท่านเห็นลอยออกจากความคิดของท่าน ตอนนี้
ให้นึกภาพพระวิหาร ครอบครัวท่าน หรือสิ่งที่ท่านชอบดู

ผักทองของพอล

โดยเรย์ โกลด์ร็อบ
เรียบเรียงจากเรื่องจริง

พอลกำลังช่วยคุณพ่อทำสวน เขาอยากให้อิริคพี่ชายของเขาอยู่ช่วยที่นั่น แต่อิริครับใช้งาน
เผยแผ่อยู่ไกล

“ผมจะไม่มีวันโตเหมือนอิริค” พอลกล่าว “ผมจะไปรับใช้งานเผยแผ่เหมือนกับเขาได้อย่างไร”
“อย่ากังวลเลย” คุณพ่อกล่าว “ลูกจะโต”

คุณพ่อยื่นเมล็ดฟักทองให้พอล ท่านช่วย
พอลปลูกเมล็ดฟักทอง
“เมล็ดเล็กๆ เหล่านี้จะโตเป็นฟักทอง
ต้นใหญ่หรือเปล่าครับ” พอลถาม
“ถ้าเราดูแลมันให้ดี” คุณพ่อกล่าว

พอลออกมาดูที่สวนทุกวัน เขารดน้ำ
มัน และไม่นานนักต้นเล็กๆ ก็ออก
ใบเริ่มใหญ่ขึ้น พอลถอนวัชพืชอย่าง
ระมัดระวัง

พอถึงฤดูใบไม้ร่วงต้นฟักทองก็โตแล้ว และมีฟักทองลูกใหญ่สีส้ม
 พอลุงแซมคุณพ่อไปดู “ลูกดูแลรักษาต้นฟักทองได้ดีมาก” คุณพ่อกล่าว
 “ครับ! ผมจะดูแลตัวเองให้ดี ผมจะได้โตด้วยครับ” พอลยิ้ม “เมื่อผมโต ผมจะไปรับใช้งานเผยแพร่
 เหมือนกับอิริค”

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

แปลงฟักทอง

พอลปลูกฟักทองได้ก็ลูก คุณพบของที่ซ่อนอยู่หรือไม่

หนึ่งในล้าน

คำร้องโดยแจน พินโบโรห์
ทำนองโดยไมเคิล เอฟ. มูดีย์

แจ่มใสและแข็งแรง ♩ = 96-104

mf

1. เรา คือ พ - ลัง เด็ก นับ ล้าน รวม
(เรา) เรียน รู้ ความ เมต ตา น้อม

กัน ทัว โลก วัน นี้ - เรา ต่าง เป็น เด็ก ดี ของ พระ เจ้า ดี เก่ง ใน ทุก ทุก ทาง เรา
ใจ เชื้อ พัง แน่ว แน่ ฉัน พ- ยา- ยาม บอก รัก พระ เจ้า ทุก สิ่ง ที่ พุด และ ทำ ฉัน

ช้าลง *a tempo*

คือ หนึ่งใน ล้าน คน โต ใน ศรัท- ธา ยิ่ง ใหญ่ เรา คือ หนึ่งใน ล้าน คน เดิน ใน แสง พระ องค์ ดำ
คือ หนึ่งใน ล้าน คน โต ใน ศรัท- ธา ยิ่ง ใหญ่ ฉัน คือ หนึ่งใน ล้าน คน เดิน ใน แสง พระ องค์ ดำ

1.

รง ความ โดด เด่น ไม่ เหมือน ใคร (ปรบมือ) เรา ไม่ เหมือน ใคร- เรา จะ เป็น ดัง พระ บิ ดา หมาย พระ ทัย- 2. ฉัน
รง ความ โดด เด่น ไม่ เหมือน ใคร ฉัน ไม่ เหมือน ใคร- ฉัน

2.

จะ เป็น ดัง พระ บิ ดา หมาย พระ ทัย ให้ เป็น ฉัน จะ เป็น พระ บิ ดา หมาย พระ ทัย

ช้าลง *rit.*

© 2010 โดย แจน พินโบโรห์ และไมเคิล เอฟ.มูดีย์. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อาจทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ในบ้านหรือที่โบสถ์ โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธาน
สูงสุด

หนทางสู่ความ ปลอดภัย

หนึ่งในหลายวิธีที่เราจะรู้ได้ว่าคำเตือน
นั้นมาจากพระเจ้าคือการมีกฎของพยาน
พยานที่ได้รับมอบอำนาจ

ด เหมือนความปรารถนาของพระเจ้าช่วย
ป ให้อรอดเพื่อนำเราไปสู่ความปลอดภัย
จะไม่สิ้นสุด และวิธีที่พระองค์ทรงแสดงให้
เราเห็นเส้นทางนั้นมีความเสมอต้นเสมอ
ปลาย พระองค์ทรงเรียกโดยใช้มากกว่า
หนึ่งวิธีเพื่อให้ไปถึงคนที่เต็มใจยอมรับ วิธี
เหล่านั้นมักรวมถึงการส่งข่าวสารโดยปาก
ของศาสดาพยากรณ์เมื่อใดก็ตามที่ผู้คน
คู่ควรมีศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า
อยู่ท่ามกลางพวกเขา ผู้รับใช้ที่ได้รับมอบ
อำนาจเหล่านั้นมีหน้าที่เตือนผู้คนที่อยู่เสมอ
โดยบอกหนทางสู่ความปลอดภัยให้พวกเขา

เมื่อความตึงเครียดพุ่งสูงขึ้นทางตอน
เหนือของรัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกาในฤดู
ใบไม้ร่วงปี 1838 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธขอให้วิสุทธิชนทุกคนไปรวมกันที่
ฟาร์มเวสต์เพื่อรับความคุ้มครอง หลายคน
อยู่ในฟาร์มที่ห่างไกลผู้คนหรือในถิ่นฐาน
ที่อยู่กระจัดกระจาย ท่านให้คำแนะนำ
เป็นพิเศษแก่เจคอบ ฮอนผู้ก่อตั้งถิ่นฐาน
เล็กๆ เรียกว่าฮอนส์มิลล์ บ้านที่สมิธนั้น
เขียนไว้ว่า “บราเดอร์โจเซฟให้ฮอนเจ้า
ของโรงสีส่งข่าวแจ้งพี่น้องชายให้ออกจาก
ที่นั่นและมาที่ฟาร์มเวสต์ แต่นายฮอนไม่ส่ง

ข่าว” (ฟิลิป ดิบเบิล, ใน “Early Scenes
in Church History,” in Four Faith
Promoting Classics [1968], 90) ต่อมา
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟบันทึกไว้ในประวัติ
ของท่านว่า “จนถึงวันนี้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
ประทานปัญญาแก่ข้าพเจ้าเพื่อช่วยคนที่
รับคำแนะนำให้อรอด คนที่ [ทำตาม] คำ
แนะนำของข้าพเจ้าไม่มีใครเสียชีวิตเลย”
(History of the Church, 5:137) ต่อจาก
นั้น ท่านศาสดาพยากรณ์บันทึกความ
จริงอันน่าเศร้าว่าผู้บริสุทธิ์น่าจะรอดชีวิต
ที่ฮอนส์มิลล์ถ้ารับและทำตามคำแนะนำ
ของท่าน

ในเวลาของเราเอง เราได้รับคำเตือน
ด้วยการแนะนำให้รู้ว่าจะหาความปลอดภัย
จากบาปและจากโทษนั้นได้ที่ได้ กุญแจ
ดอกหนึ่งของการรับรู้อำนาจเตือนเหล่านั้นคือ
การพูดซ้ำ อาทิเช่น มากกว่าหนึ่งครั้งใน

การประชุมใหญ่สามัญเหล่านี้ ท่านได้ยิน
ศาศดาพยากรณ์ของเราพูดว่าท่านจะอ้าง
คำพูดของศาสดาพยากรณ์คนก่อนและ
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นพยานปากที่สองและบาง
ครั้งเป็นปากที่สาม...อัครสาวกเปาโลเขียน
ว่า “ข้อกล่าวหาใดๆ ต้องมีพยานสองสาม
ปาก” (2 โครินธ์ 13:1) หนึ่งในหลายวิธีที่
เราจะรู้ได้ว่าคำเตือนนั้นมาจากพระเจ้า
คือการมีกฎของพยาน พยานที่ได้รับมอบ
อำนาจ เมื่อถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ดู
เหมือนจะมีการกล่าวซ้ำ เราควรเอาใจใส่
อย่างยิ่งและทำให้ใจเราเปี่ยมด้วยความ
สำนึกคุณต่อการได้มีชีวิตอยู่ในยุคอันเป็น
พรเช่นนั้น...

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา พระองค์
ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของ
พระองค์มาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระองค์ทรงทราบว่าในความเป็นมรรตัย
เราจะอยู่ในอันตรายร้ายแรง อันตรายเลว
ร้ายที่สุดมาจากการล่องลงของปฏิปักษ์
ที่น่ากลัว นั่นคือเหตุผลประการหนึ่ง
ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงจัดเตรียมกุญแจ
ฐานบรูโรหิตให้คนที่มิหูดอยฟังและมี
ศรัทธาจะเชื่อฟังได้ไปยังสถานที่แห่ง
ความปลอดภัย ■

จาก “ค้นพบความปลอดภัยในคำแนะนำ,”
เลียโฮนา, ก.ค. 1997, หน้า 29-32.

ข้อคิด

เราเอ่ยคำชมเชยสรรเสริญกันบ่อยเพียงใด

“เราอาจทดสอบตัวเราโดยถามคำถามสี่ห้าข้อ...1. ฉันชมเชยคู่ครองของฉันครั้งสุดท้ายเมื่อใด ทั้งที่อยู่ตามลำพังหรือต่อหน้าลูกๆ 2. ฉันแสดงความรัก ขอบคุณ หรือวิงวอนด้วยศรัทธาให้เขาหรือเธอในการสวดอ้อนวอนครั้งสุดท้ายเมื่อใด 3. ฉันหยุดพูดบางสิ่งทีรู้อาจจะทำให้เจ็บปวดครั้งสุดท้ายเมื่อใด 4. ฉันขอโทษและขออภัยอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนครั้งสุดท้ายเมื่อใด—โดยไม่ต่อท้ายด้วยคำว่า ‘แต่ถ้าคุณทำอย่างนี้’ หรือ ‘แต่ถ้าคุณไม่ทำอย่างนี้’ 5. ฉันเลือกมีความสุขแทนที่จะเรียกร้องการเป็น ‘คนถูกต้อง’ ครั้งสุดท้ายเมื่อใด”

ดู ลินดา เค. เบอร์ตัน, ประธานสมาคมสงเคราะห์สามี, “เราจะขึ้นไปด้วยกัน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2015, 31.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

ดำเนินชีวิตด้วย เจตนาแท้จริง

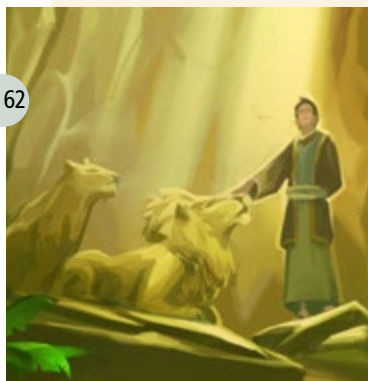
การเข้าใจ “สาเหตุ” การตัดสินใจของท่านจะช่วย
ท่านทำสิ่งถูกต้องด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง ฝึกดำเนิน
ชีวิตอย่างตั้งใจ!

น. 44

สำหรับเยาวชน

น. 62

เยาวชนที่น่าทึ่ง ในพระคัมภีร์

การสู้รบที่เยาวชนในพระคัมภีร์ต้องเผชิญต่างจากของท่าน
แต่ท่านยังสามารถทำตามแบบอย่างความกล้าหาญ ศรัทธา
และการเชื่อฟังของพวกเขาในการเอาชนะความท้าทายของ
ท่านเอง

สำหรับเด็ก

หาคนช่วย

เทพไม่อาจหยุดคิดถึงสิ่งที่เขาเห็นในทีวีได้
ด้วยเหตุนี้เขาจึงสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์
เพื่อให้รู้ว่าต้องทำอะไร

น. 72